

DELEGATURA UOKIK W KATOWICACH

Katowice, dnia 30.12.2009r.

RKT-410-02/08/MK

Decyzja nr RKT-44/2009

I. Stosownie do art. 33 ust. 6 ustawy z dnia 16 lutego 2007r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz.U. Nr 50, poz. 331 ze zmian. Dz.U. Nr 99, poz. 660, Dz.U. Nr 171, poz. 1206, Dz.U. z 2008r. Nr 157, poz. 976, Dz.U. Nr 223, poz. 1458, Dz.U. Nr 227, poz. 1505, Dz.U. z 2009r. Nr 18, poz. 97) i § 7 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 17 lipca 2007r. w sprawie właściwości miejscowej i rzeczowej delegatur Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (Dz. U. Nr 134, poz. 939) oraz § 7 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 1 lipca 2009r. w sprawie właściwości miejscowej i rzeczowej delegatur Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (Dz.U. Nr 107, poz. 887), w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, po przeprowadzeniu wszczętego z urzędu postępowania antymonopolowego przeciwko Gerda Sp. z o.o. w Krakowie oraz następującym przedsiębiorcom:

1. Andrzejowi J. prowadzącemu działalność gospodarczą zgodnie z zaświadczeniem Urzędu Miejskiego w Łomży z dnia 31.01.2005r. o wpisie do ewidencji działalności gospodarczej pod numerem 7996, jako Firma Handlowo-Usługowa „J” w Łomży,
2. Andrzejowi J. prowadzącemu działalność gospodarczą zgodnie z zaświadczeniem Prezydenta Miasta Kielce z dnia 04.12.2000r. o wpisie do ewidencji działalności gospodarczej pod numerem 11192/97/U, jako Przedsiębiorstwo Wielobranżowe „Firmus” w Kielcach,
3. Karolinie M. prowadzącej działalność gospodarczą zgodnie z zaświadczeniem Prezydenta m.st. Warszawy z dnia 21.02.2005r. o wpisie do ewidencji działalności gospodarczej pod numerem 21056, jako KAMA-ADELANTE w Warszawie,
4. Leszkowi W. prowadzącemu działalność gospodarczą zgodnie z zaświadczeniem Prezydenta Miasta Gliwice z dnia 02.02.2004r. o wpisie do ewidencji działalności gospodarczej pod numerem I/1873/89 jako MADD Przedsiębiorstwo-Handlowo-Usługowe mgr inż. Leszek W. w Gliwicach,
5. Arnoldowi K. prowadzącemu działalność gospodarczą zgodnie z wypisem Urzędu Miasta Zielona Góra z dnia 28.06.2007r. z ewidencji działalności gospodarczej pod numerem 04574, jako Centrum Materiałów Budowlanych w Zielonej Górze,
6. „KOMSTA” Sp. z o.o. w Pyskowicach,
7. HEBAN - Steinhof Sp.j. w Krakowie,
8. „Bezpieczny Dom” Sp. z o.o. w Katowicach,
9. „WOODCOTE Poland” Sp. z o.o. w Warszawie,
10. „Tomark” T.Majewski, M.Ritter sp.j. w Poznaniu,

- 11.** Leszkowi S. prowadzącemu działalność gospodarczą zgodnie z zaświadczeniem Urzędu Miejskiego we Wrocławiu z dnia 09.10.2006r., iż przedsiębiorca ten figuruje w ewidencji działalności gospodarczej prowadzonej przez Prezydenta Wrocławia pod numerem 53599, prowadzący działalność gospodarczą jako „SEMKO” Agencja Handlowa we Wrocławiu,
- 12.** Mirosławowi L. prowadzącemu działalność gospodarczą zgodnie z zaświadczeniem Prezydenta Miasta Radomia z dnia 06.12.2004r. o zmianie wpisu do ewidencji działalności gospodarczej pod numerem 047846,
Zbigniewowi W. prowadzącemu działalność gospodarczą zgodnie z zaświadczeniem Prezydenta Miasta Radomia z dnia 02.01.2006r. o zmianie wpisu do ewidencji działalności gospodarczej pod numerem 047847,
prowadzącym wspólnie działalność gospodarczą jako „UMIT” s.c. w Radomiu,
- 13.** Zbigniewowi Z. prowadzącemu działalność gospodarczą zgodnie z zaświadczeniem Prezydenta Miasta Krakowa z dnia 29.05.2006r. o dokonaniu zmiany wpisu do ewidencji działalności gospodarczej pod numerem 18981/95-SK, jako „VIZA” w Krakowie,
- 14.** Arturowi P. prowadzącemu działalność gospodarczą zgodnie z zaświadczeniem Burmistrza Miasta Wołomina z dnia 01.08.2005r. o wpisie do ewidencji działalności gospodarczej pod numerem 9828, jako ARTBUD w Wołominie,
- 15.** Tomaszowi Ż. prowadzącemu działalność gospodarczą zgodnie z zaświadczeniem Prezydenta Miasta Szczecina z dnia 14.11.2006r. o zmianie we wpisie do ewidencji działalności gospodarczej pod numerem HG/035923/95, jako TOMEX w Szczecinie,
- 16.** Janowi F. prowadzącemu działalność gospodarczą zgodnie z zaświadczeniem o wpisie do ewidencji działalności gospodarczej Prezydenta Miasta Torunia z dnia 31.01.2006r. pod numerem 24176 oraz
Bożenie F. prowadzącej działalność gospodarczą zgodnie z zaświadczeniem o wpisie do ewidencji działalności gospodarczej Prezydenta Miasta Torunia z dnia 31.01.2006r. pod numerem 52402,
prowadzącym wspólnie działalność gospodarczą jako Prywatne Przedsiębiorstwo Handlowo-Usługowe EURO DOM CENTRUM J&F s.c. w Toruniu,
- 17.** „TAPEX SECURITY” Marciniak i Marciniak sp.j. w Warszawie,
- 18.** Annie J. prowadzącej działalność gospodarczą zgodnie z zaświadczeniem o wpisie do ewidencji działalności gospodarczej z dnia 31.07.2007r. pod numerem 51381, jako „PROSPER PLUS” Anna J. w Warszawie,
- 19.** Ewie D. prowadzącej działalność gospodarczą zgodnie z zaświadczeniem Prezydenta m.st. Warszawy o wpisie do ewidencji działalności gospodarczej z dnia 08.04.2004r. pod numerem 9876, jako Ewa D. Import-Eksport-Handel w Warszawie,
- 20.** Marianowi Aleksandrowi G. prowadzącemu działalność gospodarczą zgodnie z zaświadczeniem Prezydenta Miasta Gdańska z dnia 22.01.2007r. o dokonaniu zmiany wpisu do ewidencji działalności gospodarczej pod numerem 40305, jako „ATUT” Centrum Drzwi Przeciwwłamaniowych M.G. w Gdańsku,
- 21.** Dariuszowi K. prowadzącemu działalność gospodarczą zgodnie z zaświadczeniem Prezydenta Miasta Gdańska z dnia 11.05.2005r. o dokonaniu zmiany wpisu do ewidencji działalności gospodarczej pod numerem 93285, jako Antaba Drzwi w Gdańsku,
- 22.** ABRA Sp. z o.o. w Szczecinie,
- 23.** Januszowi G. prowadzącemu działalność gospodarczą zgodnie z zaświadczeniem Urzędu Miejskiego w Ostrołęce z dnia 12.01.2005r. o wpisie do ewidencji działalności gospodarczej pod numerem 1658, jako „Rygielek” Usługi Ślusarsko-Budowlane w Ostrołęce,
- 24.** Tomaszowi Sz. prowadzącemu działalność gospodarczą zgodnie z zaświadczeniem Prezydenta Miasta Koszalina z dnia 27.02.2007r. o wpisie do ewidencji działalności gospodarczej pod numerem 20034, jako Przedsiębiorstwo Handlowo-Ogólnobudowlane „TOM-SAN” Tomasz Sz. w Koszalinie,

25. Dariuszowi S. oraz Krzysztofowi M. prowadzącym wspólnie działalność gospodarczą jako „MALBUD” s.c. w Siedlcach,
26. „EURODACH” sp.j. Roman Trzeciński i spółka w Iławie,
27. Robertowi K. prowadzącemu działalność gospodarczą zgodnie z zaświadczeniem Prezydenta Miasta Poznania z dnia 01.09.2005r. o dokonaniu zmiany wpisu do ewidencji działalności gospodarczej pod numerem 02426/89, jako „Anroko” Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Handlowo-Usługowe w Poznaniu,
28. Damianowi K. prowadzącemu działalność gospodarczą zgodnie z zaświadczeniem Urzędu Gminy Konopnica z dnia 11.10.2004r. o wpisie do ewidencji działalności gospodarczej pod numerem 1279/2001,
Krzysztofowi S. prowadzącemu działalność gospodarczą zgodnie z zaświadczeniem Urzędu Gminy Lublin z dnia 11.09.2007r. o wpisie do ewidencji działalności gospodarczej pod numerem 84245,
Jackowi K. prowadzącemu działalność gospodarczą zgodnie z zaświadczeniem Urzędu Gminy Konopnica z dnia 11.10.2004r. o wpisie do ewidencji działalności gospodarczej pod numerem 1513/2003,
Jerzemu W. prowadzącemu działalność gospodarczą zgodnie z zaświadczeniem Urzędu Gminy Lublin z dnia 10.09.2007r. o wpisie do ewidencji działalności gospodarczej pod numerem 65524,
prowadzącym wspólnie działalność gospodarczą jako Master s.c. w Lublinie,
29. Tomaszowi Ż. prowadzącemu działalność gospodarczą zgodnie z zaświadczeniem Prezydenta Miasta Skarżysko-Kamienna z dnia 27.06.2007r. o dokonaniu zmiany wpisu do ewidencji działalności gospodarczej pod numerem 12280,
Wojciechowi Ż. prowadzącemu działalność gospodarczą zgodnie z zaświadczeniem Prezydenta Miasta Skarżysko-Kamienna o wpisie do ewidencji działalności gospodarczej pod numerem 6375,
prowadzącym wspólnie działalność gospodarczą jako PPHU Termovid s.c. w Skarżysku-Kamiennej,
30. EUROPOL sp.j. Sławomir Brzeziński, Henryk Brzeziński w Piotrkowie Trybunalskim,
31. Januszowi Ł. prowadzącemu działalność gospodarczą zgodnie z zaświadczeniem Prezydenta Miasta Rzeszowa z dnia 07.05.2007r. o wpisie do ewidencji działalności gospodarczej pod numerem 6279 R, jako P.P.H.U. „GEMINI” w Rzeszowie,
32. HERTZ-SYSTEMS LTD Sp. z o.o. w Zielonej Górze,
33. DORMET Sp. z o.o. w Warszawie,
34. MAKRA-MET Urszula i Zygmunt Krajewscy sp.j. w Łodzi,
35. „WERA” Sp. z o.o. w Szczecinie,
36. Iwone G. prowadzącej działalność gospodarczą zgodnie z zaświadczeniem Urzędu Miasta Gorzów Wielkopolski z dnia 19.07.2001r. o wpisie do ewidencji działalności gospodarczej pod numerem 20665d, jako „DIUNA” w Kłodawie,
37. Annie S. prowadzącej działalność gospodarczą jako ENVIRO-SAFEX w Łodzi,
38. Biuro Handlowe Drzwi - TESSA sp.j., Lisi Ogon, Łochowo,
39. STALREM Dariusz Grabarczyk Elżbieta Grabarczyk sp.j. w Płocku,
40. Jarosławowi K. prowadzącemu działalność gospodarczą zgodnie z zaświadczeniem Prezydenta Miasta Olsztyna z dnia 21.06.2007r. o dokonaniu wpisu do ewidencji działalności gospodarczej pod numerem 34801 w Olsztynie,
Annie Ch.-K. prowadzącej działalność gospodarczą zgodnie z zaświadczeniem Prezydenta Miasta Olsztyna z dnia 20.07.2007r. o dokonaniu wpisu do ewidencji działalności gospodarczej pod numerem 41821 w Olsztynie,
jako TECHNET s.c. w Olsztynie,
41. „PERFEKT PLUS” Sp. z o.o. w Szczecinie,

42. Zbigniewowi Ł. prowadzącemu działalność gospodarczą zgodnie z zaświadczeniem Prezydenta Wrocławia z dnia 01.12.2004r. o wpisie do ewidencji działalności gospodarczej pod numerem 59089, jako „U-H-T Okna” we Wrocławiu,
43. Hannie G. prowadzącej działalność gospodarczą zgodnie z zaświadczeniem Urzędu m.st. Warszawy z dnia 03.09.2005r. o wpisie do ewidencji działalności gospodarczej, jako HANBUD-2 Hanna G. w Warszawie,
44. „Jarda-Bud” Sp. z o.o. w Lublinie,
45. Marcie B. prowadzącej działalność gospodarczą jako FOBOS w Starachowicach,

a) Na podstawie art. 11 ust. 2 ustawy z dnia 16 lutego 2007r. o ochronie konkurencji i konsumentów, **uznaje się** za praktykę ograniczającą konkurencję zawarcie przez Gerda Sp. z o.o. w Krakowie oraz wskazanych poniżej przedsiębiorców niedozwolonego porozumienia ograniczającego konkurencję na rynku krajowym sprzedaży hurtowej drzwi, polegającego na bezpośrednim ustalaniu cen sprzedaży towarów, poprzez ustalanie pomiędzy Gerda Sp. z o.o. w Krakowie oraz wyszczególnionymi poniżej przedsiębiorcami (partnerami handlowymi) w umowach o współpracy, cen odsprzedaży drzwi antywłamaniowych produkowanych i sprzedawanych przez Gerda Sp. z o.o. w Krakowie, przez przedsiębiorców:

1. Andrzeja J. Firma Handlowo-Usługowa „J” w Łomży,
2. Andrzeja J. Przedsiębiorstwo Wielobranżowe „Firmus” w Kielcach,
3. Karolinę M. KAMA-ADELANTE w Warszawie,
4. Leszka W. - MADD Przedsiębiorstwo-Handlowo-Usługowe mgr inż. Leszek W. w Gliwicach,
5. Arnolda K. Centrum Materiałów Budowlanych w Zielonej Górze,
6. „KOMSTA” Sp. z o.o. w Pyskowicach,
7. HEBAN - Steinhof Sp.j. w Krakowie,
8. „Bezpieczny Dom” Sp. z o.o. w Katowicach,
9. „WOODCOTE Poland” Sp. z o.o. w Warszawie,
10. „Tomark” T.Majewski, M.Ritter sp.j. w Poznaniu,
11. Leszka S. „SEMKO” Agencja Handlowa we Wrocławiu,
12. Mirosława L. i Zbigniewa W. „UMIT” s.c. Zakład Usługowo-Produkcyjny w Radomiu,
13. Zbigniewa Z. „VIZA” w Krakowie,
14. Artura P. ARTBUD w Wołominie,
15. Tomasza Ż. TOMEX w Szczecinie,
16. Jana F. oraz Bożenę F. Prywatne Przedsiębiorstwo Handlowo-Usługowe EURO DOM CENTRUM J&F s.c. w Toruniu,
17. „TAPEX SECURITY” Marciniak i Marciniak sp.j. w Warszawie,
18. Annę J. „PROSPER PLUS” w Warszawie,
19. Ewę D. Import-Eksport-Handel w Warszawie,
20. Mariana Aleksandra G. „ATUT” Centrum Drzwi Przeciwwłamaniowych M.G. w Gdańsku,
21. Dariusza K. - Antaba Drzwi w Gdańsku,
22. ABRA Sp. z o.o. w Szczecinie,
23. Janusza G. „Rygielek” Usługi Ślusarsko-Budowlane w Ostrołęce,
24. Tomasza Sz. - Przedsiębiorstwo Handlowo-Ogólnobudowlane „TOM-SAN” w Koszalinie,
25. Dariusza S. oraz Krzysztofa M. „MALBUD” s.c., w Siedlcach,
26. „EURODACH” sp.j. Roman Trzeciński i spółka w Hławie,
27. Roberta K. „Anroko” Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Handlowo-Usługowe w Poznaniu,
28. Damiana K., Krzysztofa S., Jacka K., Jerzego W. Master s.c. w Lublinie,
29. Tomasza Ż., Wojciecha Ż. PPHU Termovid s.c. w Skarżysku-Kamiennej,

30. EUROPOL sp.j. Sławomir Brzeziński, Henryk Brzeziński w Piotrkowie Trybunalskim,
31. Janusza Ł. P.P.H.U. „GEMINI” w Rzeszowie,
32. HERTZ-SYSTEMS LTD Sp. z o.o. w Zielonej Górze,
33. DORMET Sp. z o.o. w Warszawie,
34. MAKRA-MET Urszula i Zygmunt Krajewscy sp.j. w Łodzi,
35. „WERA” Sp. z o.o. w Szczecinie,
36. Iwonę G. „DIUNA” w Kłodawie,
37. Annę S. ENVIRO-SAFEX w Łodzi,
38. Biuro Handlowe Drzwi - TESSA sp.j., Lisi Ogon w Łochowie,
39. STALREM Dariusz Grabarczyk Elżbieta Grabarczyk sp.j. w Płocku,
40. Jarosława K., Annę Ch.-K. TECHNET s.c. w Olsztynie,
41. „PERFEKT PLUS” Sp. z o.o. w Szczecinie,
42. Zbigniewa Ł. „U-H-T Okna” we Wrocławiu,
43. Hannę G. HANBUD-2 w Warszawie,
44. „Jarda-Bud” Sp. z o.o. w Lublinie,
45. Martę B. FOBOS w Starachowicach,
co stanowi naruszenie art. 6 ust. 1 pkt 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów i **stwierdza się zaniechanie** jej stosowania z dniem 11.12.2007r.

b) Na podstawie art. 106 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 16 lutego 2007r. o ochronie konkurencji i konsumentów **nakłada się**, z tytułu naruszenia zakazu, o którym mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1 ww. ustawy, w zakresie opisanym w punkcie I.a sentencji niniejszej decyzji, kary pieniężne na poniżej wskazanych przedsiębiorców w następującej wysokości:

1. Gerda Sp. z o.o. w Krakowie 381 970 PLN (słownie: trzysta osiemdziesiąt jeden tysięcy dziewięćset siedemdziesiąt złotych),
2. Andrzeja J. Firma Handlowo-Usługowa (...) w Łomży 14 316 PLN (słownie: czternaście tysięcy trzysta szesnaście złotych)
3. Andrzeja J. Przedsiębiorstwo Wielobranżowe „Firmus” w Kielcach 5 938 PLN (słownie: pięć tysięcy dziewięćset trzydzieści osiem złotych),
4. Karolinę M. KAMA-ADELANTE w Warszawie 3 524 PLN (słownie: trzy tysiące pięćset dwadzieścia cztery złote),
5. Leszka W. MADD Przedsiębiorstwo-Handlowo-Usługowe mgr inż. Leszek W. w Gliwicach 9 976 PLN (słownie: dziewięć tysięcy dziewięćset siedemdziesiąt sześć złotych),
6. Arnolda K. Centrum Materiałów Budowlanych w Zielonej Górze 50 048 PLN (słownie: pięćdziesiąt tysięcy czterdzieści osiem złotych),
7. „KOMSTA” Sp. z o.o. w Pyskowicach 11 500 PLN (słownie: jedenaście tysięcy pięćset złotych),
8. HEBAN - Steinhof Sp.j. w Krakowie 309 644 PLN (słownie: trzysta dziewięć tysięcy sześćset czterdzieści cztery złote),
9. „Bezpieczny Dom” Sp. z o.o. w Katowicach 1 000 PLN (słownie: tysiąc złotych),
10. „WOODCOTE Poland” Sp. z o.o. w Warszawie 155 539 PLN (słownie: sto pięćdziesiąt pięć tysięcy pięćset trzydzieści dziewięć złotych),
11. „Tomark” T.Majewski, M.Ritter sp.j. w Poznaniu 12 355 PLN (słownie: dwanaście tysięcy trzysta pięćdziesiąt pięć złotych),
12. Leszka S. „SEMKO” Agencja Handlowa we Wrocławiu 19 396 PLN (słownie: dziewiętnaście tysięcy trzysta dziewięćdziesiąt sześć złotych),
13. Mirosława L. prowadzącego wraz z Zbigniewem W. wspólnie działalność gospodarczą jako „UMIT” s.c. Zakład Usługowo-Produkcyjny w Radomiu 3 005 PLN (słownie: trzy tysiące pięć złotych), za które to zobowiązanie odpowiada solidarnie Zbigniew W.

14. Zbigniewa W. prowadzącego wraz z Mirosławem L. wspólnie działalność gospodarczą jako „UMIT” s.c. Zakład Usługowo-Produkcyjny w Radomiu 3 005 PLN (słownie: trzy tysiące pięć złotych), za które to zobowiązanie odpowiada solidarnie Mirosław L.,
15. Zbigniewa Z. „VIZA” w Krakowie, 12 182 PLN (słownie: dwanaście tysięcy sto osiemdziesiąt dwa złote),
16. Artura P. ARTBUD w Wołominie, 5 262 PLN (słownie: pięć tysięcy dwieście sześćdziesiąt dwa złote),
17. Tomasza Ż. TOMEX w Szczecinie, 3 406 PLN (słownie: trzy tysiące czterysta sześć złotych),
18. Jana F. prowadzącego działalność gospodarczą wraz z Bożeną F. jako Prywatne Przedsiębiorstwo Handlowo-Usługowe EURO DOM CENTRUM J&F s.c. w Toruniu, 3 154 PLN (słownie: trzy tysiące sto pięćdziesiąt cztery złote), za które to zobowiązanie odpowiada solidarnie Bożena F.,
19. Bożenę F. prowadzącą działalność gospodarczą z Janem F. jako Prywatne Przedsiębiorstwo Handlowo-Usługowe EURO DOM CENTRUM J&F s.c. w Toruniu, 3 154 PLN (słownie: trzy tysiące sto pięćdziesiąt cztery złote), za które to zobowiązanie odpowiada solidarnie Jan F.,
20. „TAPEX SECURITY” Marciniak i Marciniak sp.j. w Warszawie, 7 671 PLN (słownie: siedem tysięcy sześćset siedemdziesiąt jeden złotych),
21. Annę J. „PROSPER PLUS” w Warszawie, 7 633 PLN (słownie: siedem tysięcy sześćset trzydzieści trzy złote),
22. Ewę D. Import-Eksport-Handel w Warszawie, 8 367 PLN (słownie: osiem tysięcy trzysta sześćdziesiąt siedem złotych),
23. Mariana Aleksandra G. „ATUT” Centrum Drzwi Przeciwwłamaniowych M.G. w Gdańsku, 2 981 PLN (słownie: dwa tysiące dziewięćset osiemdziesiąt jeden złotych),
24. Dariusza K. Antaba Drzwi w Gdańsku, 5 283 PLN (słownie: pięć tysięcy dwieście osiemdziesiąt trzy złote),
25. ABRA Sp. z o.o. w Szczecinie, 4 671 PLN (słownie: cztery tysiące sześćset siedemdziesiąt jeden złotych),
26. Janusza G. „Rygielek” Usługi Ślusarsko-Budowlane w Ostrołęce, 1 000 PLN (słownie: tysiąc złotych),
27. Tomasza Sz. Przedsiębiorstwo Handlowo-Ogólnobudowlane „TOM-SAN” w Koszalinie, 17 720 PLN (słownie: siedemnaście tysięcy siedemset dwadzieścia złotych),
28. Dariusza S. prowadzącego wraz z Krzysztofem M. działalność gospodarczą jako „MALBUD” s.c. w Siedlcach, 1 000 PLN (słownie: tysiąc złotych), za które to zobowiązanie odpowiada solidarnie Krzysztof M.,
29. Krzysztofa M. prowadzącego wraz z Dariuszem S. działalność gospodarczą jako „MALBUD” s.c. w Siedlcach, 1 000 PLN (słownie: tysiąc złotych), za które to zobowiązanie odpowiada solidarnie Dariusz S.,
30. „EURODACH” sp.j. Roman Trzciniński i spółka w Iławie, 10 475 PLN (słownie: dziesięć tysięcy czterysta siedemdziesiąt pięć złotych),
31. Roberta K. „Anroko” Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Handlowo-Usługowe w Poznaniu, 1121 PLN (słownie: tysiąc sto dwadzieścia jeden złotych),
32. Damiana K. prowadzącego wraz Krzysztofem S.m, Jackiem K. i Jerzym W. działalność gospodarczą jako Master s.c. w Lublinie, 3 158 PLN (słownie: trzy tysiące sto pięćdziesiąt osiem złotych), za które to zobowiązanie odpowiadają solidarnie Krzysztof S.i, Jacek K. i Jerzy W.,
33. Krzysztofa S. prowadzącego wraz z Damianem K., Jackiem K. i Jerzym W. działalność gospodarczą jako Master s.c. w Lublinie, 3 158 PLN (słownie: trzy tysiące sto pięćdziesiąt

osiem złotych), za które to zobowiązanie odpowiadają solidarnie Damian K., Jacek K. i Jerzy W.,

34. Jacka K. prowadzącego wraz z Damianem K., Krzysztofem S. i Jerzym W. działalność gospodarczą jako Master s.c. w Lublinie, 3 158 PLN (słownie: trzy tysiące sto pięćdziesiąt osiem złotych), za które to zobowiązanie odpowiadają solidarnie Damian K., Krzysztof S. i Jerzy W.,

35. Jerzego W. prowadzącego wraz z Damianem K., Krzysztofem S. i Jackiem K. działalność gospodarczą jako Master s.c. w Lublinie, 3 158 PLN (słownie: trzy tysiące sto pięćdziesiąt osiem złotych), za które to zobowiązanie odpowiadają solidarnie Damian K., Krzysztof S. i Jacek K.,

36. Tomasza Ż. prowadzącego wraz z Wojciechem Ż. działalność gospodarczą jako PPHU Termovid s.c. w Skarżysku-Kamiennej 1 000 PLN (słownie: tysiąc złotych), za które to zobowiązanie odpowiada solidarnie Wojciech Ż.,

37. Wojciecha Ż. prowadzącego wraz z Tomaszem Ż. działalność gospodarczą jako PPHU Termovid s.c. w Skarżysku-Kamiennej 2 871 PLN (słownie: dwa tysiące osiemset siedemdziesiąt jeden złotych), za które to zobowiązanie odpowiada solidarnie Tomasz Ż.,

38. EUROPOL sp.j. Sławomir Brzeziński, Henryk Brzeziński w Piotrkowie Trybunalskim, 7 332 PLN (słownie: siedem tysięcy trzysta trzydzieści dwa złote),

39. Janusza Ł. P.P.H.U. „GEMINI” w Rzeszowie, 8 508 PLN (słownie: osiem tysięcy pięćset osiem złotych),

40. HERTZ-SYSTEMS LTD Sp. z o.o. w Zielonej Górze, 49 681 PLN (słownie: czterdzieści dziewięć tysięcy sześćset osiemdziesiąt jeden złotych),

41. DORMET Sp. z o.o. w Warszawie, 15 038 PLN (słownie: piętnaście tysięcy trzydzieści osiem złotych),

42. MAKRA-MET Urszula i Zygmunt Krajewscy sp.j. w Łodzi, 24 324 PLN (słownie: dwadzieścia cztery tysiące trzysta dwadzieścia cztery złote),

43. „WERA” Sp. z o.o. w Szczecinie, 3 022 PLN (słownie: trzy tysiące dwadzieścia dwa złote),

44. Iwonę G. „DIUNA” w Kłodawie, 1 138 PLN (słownie: tysiąc sto trzydzieści osiem złotych),

45. Annę S. ENVIRO-SAFEX w Łodzi, 3 575 PLN (słownie: trzy tysiące pięćset siedemdziesiąt pięć złotych),

46. Biuro Handlowe Drzwi - TESSA sp.j., Lisi Ogon w Łochowie 10 498 PLN (słownie: dziesięć tysięcy czterysta dziewięćdziesiąt osiem złotych),

47. STALREM Dariusz Grabarczyk Elżbieta Grabarczyk sp.j. w Płocku, 10 642 PLN (słownie: dziesięć tysięcy sześćset czterdzieści dwa złote),

48. Jarosława K. prowadzącego wraz z Anną Ch.-K. działalność gospodarczą jako TECHNET s.c. w Olsztynie, 1 308 PLN (słownie: tysiąc trzysta osiem złotych), za które to zobowiązanie odpowiada solidarnie Anna Ch.-K.,

49. Annę Ch.-K. prowadzącą wraz z Jarosławem K. działalność gospodarczą jako TECHNET s.c. w Olsztynie, 1 000 PLN (słownie: tysiąc złotych), za które to zobowiązanie odpowiada solidarnie Jarosław K.,

50. „PERFEKT PLUS” Sp. z o.o. w Szczecinie, 3 200 PLN (słownie: trzy tysiące dwieście złotych),

51. Zbigniewa Ł. „U-H-T Okna” we Wrocławiu, 7 931 PLN (słownie: siedem tysięcy dziewięćset trzydzieści jeden złotych),

52. Hanę G. HANBUD-2 w Warszawie, 1 000 PLN (słownie: tysiąc złotych),

53. „Jarda-Bud” Sp. z o.o. w Lublinie, 1 847 PLN (słownie: tysiąc osiemset czterdzieści siedem złotych),

54. Martę B. FOBOS w Starachowicach, 1 000 PLN (słownie: tysiąc złotych).

c) Na podstawie art. 77 w związku z art. 80 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów postanawia się **obciążyć** poniżej wskazanych przedsiębiorców kosztami opisanego w punkcie I.a postępowania w wysokości:

1. Gerda Sp. z o.o. w Krakowie, 43 PLN (słownie: czterdzieści trzy złote),
2. Andrzeja J. Firma Handlowo-Usługowa „J” w Łomży, 43 PLN (słownie: czterdzieści trzy złote),
3. Andrzeja J. Przedsiębiorstwo Wielobranżowe „Firmus” w Kielcach, 43 PLN (słownie: czterdzieści trzy złote),
4. Karolinę M. KAMA-ADELANTE w Warszawie, 43 PLN (słownie: czterdzieści trzy złote),
5. Leszka W. MADD Przedsiębiorstwo-Handlowo-Usługowe mgr inż. Leszek W. w Gliwicach, 43 PLN (słownie: czterdzieści trzy złote),
6. Arnolda K. Centrum Materiałów Budowlanych w Zielonej Górze, 43 PLN (słownie: czterdzieści trzy złote),
7. „KOMSTA” Sp. z o.o. w Pyskowicach, 43 PLN (słownie: czterdzieści trzy złote),
8. HEBAN - Steinhof Sp.j. w Krakowie, 43 PLN (słownie: czterdzieści trzy złote),
9. „Bezpieczny Dom” Sp. z o.o. w Katowicach, 43 PLN (słownie: czterdzieści trzy złote),
10. „WOODCOTE Poland” Sp. z o.o. w Warszawie, 43 PLN (słownie: czterdzieści trzy złote),
11. „Tomark” T.Majewski, M.Ritter sp.j. w Poznaniu, 43 PLN (słownie: czterdzieści trzy złote),
12. Leszka S. „SEMKO” Agencja Handlowa we Wrocławiu, 43 PLN (słownie: czterdzieści trzy złote),
13. Mirosława L. prowadzącego wraz z Zbigniewem W. wspólnie działalność gospodarczą jako „UMIT” s.c. Zakład Usługowo-Produkcyjny w Radomiu, 43 PLN (słownie: czterdzieści trzy złote), za które to zobowiązanie odpowiada solidarnie Zbigniew W.,
14. Zbigniewa W. prowadzącego wraz z Mirosławem L. wspólnie działalność gospodarczą jako „UMIT” s.c. Zakład Usługowo-Produkcyjny w Radomiu, 43 PLN (słownie: czterdzieści trzy złote), za które to zobowiązanie odpowiada solidarnie Mirosław L.,
15. Zbigniewa Z. „VIZA” w Krakowie, 43 PLN (słownie: czterdzieści trzy złote),
16. Artura P. ARTBUD w Wołominie, 43 PLN (słownie: czterdzieści trzy złote),
17. Tomasza Ż. TOMEX w Szczecinie, 43 PLN (słownie: czterdzieści trzy złote),
18. Jana F. prowadzącego działalność gospodarczą wraz z Bożeną F. jako Prywatne Przedsiębiorstwo Handlowo-Usługowe EURO DOM CENTRUM J&F s.c. w Toruniu, 43 PLN (słownie: czterdzieści trzy złote), za które to zobowiązanie odpowiada solidarnie Bożena F.,
19. Bożenę F. prowadzącą działalność gospodarczą wraz z Janem F. jako Prywatne Przedsiębiorstwo Handlowo-Usługowe EURO DOM CENTRUM J&F s.c. w Toruniu, 43 PLN (słownie: czterdzieści trzy złote), za które to zobowiązanie odpowiada solidarnie Jan F.,
20. „TAPEX SECURITY” Marciniak i Marciniak sp.j. w Warszawie, 43 PLN (słownie: czterdzieści trzy złote),
21. Annę J. „PROSPER PLUS” w Warszawie, 43 PLN (słownie: czterdzieści trzy złote),
22. Ewę D. Import-Eksport-Handel w Warszawie, 43 PLN (słownie: czterdzieści trzy złote),
23. Mariana Aleksandra G. „ATUT” Centrum Drzwi Przeciwwłamaniowych M.G. w Gdańsku, 43 PLN (słownie: czterdzieści trzy złote),
24. Dariusza K. Antaba Drzwi w Gdańsku, 43 PLN (słownie: czterdzieści trzy złote),
25. ABRA Sp. z o.o. w Szczecinie, 43 PLN (słownie: czterdzieści trzy złote),
26. Janusza G. „Rygielek” Usługi Ślusarsko-Budowlane w Ostrołęce, 43 PLN (słownie: czterdzieści trzy złote),

27. Tomasz Sz. Przedsiębiorstwo Handlowo-Ogólnobudowlane „TOM-SAN” w Koszalinie, 43 PLN (słownie: czterdzieści trzy złote),
28. Dariusza S. prowadzącego wraz z Krzysztofem M. działalność gospodarczą jako „MALBUD” s.c. w Siedlcach, 43 PLN (słownie: czterdzieści trzy złote), za które to zobowiązanie odpowiada solidarnie Krzysztof M.,
29. Krzysztofa M. prowadzącego wraz z Dariuszem S. działalność gospodarczą jako „MALBUD” s.c. w Siedlcach 43 PLN (słownie: czterdzieści trzy złote), za które to zobowiązanie odpowiada solidarnie Dariusz S.,
30. „EURODACH” sp.j. Roman Trzciniński i spółka w Iławie, 43 PLN (słownie: czterdzieści trzy złote),
31. Roberta K. „Anroko” Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Handlowo-Usługowe w Poznaniu, 43 PLN (słownie: czterdzieści trzy złote),
32. Damiana K. prowadzącego wraz z Krzysztofem S., Jackiem K. i Jerzym W. działalność gospodarczą jako Master s.c. w Lublinie, 43 PLN (słownie: czterdzieści trzy złote), za które to zobowiązanie odpowiada solidarnie Krzysztof S., Jacek K. i Jerzy W.,
33. Krzysztofa S. prowadzącego wraz z Damianem K., Jackiem K. i Jerzym W. działalność gospodarczą jako Master s.c. w Lublinie, 43 PLN (słownie: czterdzieści trzy złote), za które to zobowiązanie odpowiada solidarnie Damian K., Jacek K. i Jerzy W.,
34. Jacka K. prowadzącego wraz z Damianem K., Krzysztofem S. i Jerzym W. działalność gospodarczą jako Master s.c. w Lublinie, 43 PLN (słownie: czterdzieści trzy złote), za które to zobowiązanie odpowiada solidarnie Damian K., Krzysztof S. i Jerzy W.,
35. Jerzego W. prowadzącego wraz z Damianem K., Krzysztofem S. i Jackiem K. działalność gospodarczą jako Master s.c. w Lublinie, 43 PLN (słownie: czterdzieści trzy złote), za które to zobowiązanie odpowiada solidarnie Damian K., Krzysztof S. i Jacek K.,
36. Tomasza Ż. prowadzącego wraz z Wojciechem Ż. działalność gospodarczą jako PPHU Termovid s.c. w Skarżysku-Kamiennej, 43 PLN (słownie: czterdzieści trzy złote), za które to zobowiązanie odpowiada solidarnie Wojciech Ż.,
37. Wojciecha Ż. prowadzącego wraz z Tomaszem Ż. działalność gospodarczą jako PPHU Termovid s.c. w Skarżysku-Kamiennej, 43 PLN (słownie: czterdzieści trzy złote), za które to zobowiązanie odpowiada solidarnie Tomasz Ż.,
38. EUROPOL sp.j. Sławomir Brzeziński, Henryk Brzeziński w Piotrkowie Trybunalskim, 43 PLN (słownie: czterdzieści trzy złote),
39. Janusza Ł. P.P.H.U. „GEMINI” w Rzeszowie, 43 PLN (słownie: czterdzieści trzy złote),
40. HERTZ-SYSTEMS LTD Sp. z o.o. w Zielonej Górze, 43 PLN (słownie: czterdzieści trzy złote),
41. DORMET Sp. z o.o. w Warszawie, 43 PLN (słownie: czterdzieści trzy złote),
42. MAKRA-MET Urszula i Zygmunt Krajewscy sp.j. w Łodzi, 43 PLN (słownie: czterdzieści trzy złote),
43. „WERA” Sp. z o.o. w Szczecinie, 43 PLN (słownie: czterdzieści trzy złote),
44. Iwonę G. „DIUNA” w Kłodawie, 43 PLN (słownie: czterdzieści trzy złote),
45. Annę S. ENVIRO-SAFEX w Łodzi, 43 PLN (słownie: czterdzieści trzy złote),
46. Biuro Handlowe Drzwi - TESSA sp.j., Lisi Ogon, Łochów, 43 PLN (słownie: czterdzieści trzy złote),
47. STALREM Dariusz Grabarczyk Elżbieta Grabarczyk sp.j. w Płocku, 43 PLN (słownie: czterdzieści trzy złote),
48. Jarosława K. prowadzącego wraz z Anną Ch.-K. działalność gospodarczą jako TECHNET s.c. w Olsztynie, 43 PLN (słownie: czterdzieści trzy złote), za które to zobowiązanie odpowiada solidarnie Anna Ch.-K..

49. Annę Ch.-K. prowadząca wraz z Jarosławem K. działalność gospodarczą jako TECHNET s.c. w Olsztynie, 43 PLN (słownie: czterdzieści trzy złote), za które to zobowiązanie odpowiada solidarnie Jarosław K.,
50. „PERFEKT PLUS” Sp. z o.o. w Szczecinie, 43 PLN (słownie: czterdzieści trzy złote),
51. Zbigniewa Ł. „U-H-T Okna” we Wrocławiu, 43 PLN (słownie: czterdzieści trzy złote),
52. Hannę G. HANBUD-2 w Warszawie, 43 PLN (słownie: czterdzieści trzy złote),
53. „Jarda-Bud” Sp. z o.o. w Lublinie, 43 PLN (słownie: czterdzieści trzy złote),
54. Martę F. w Starachowicach, 43 PLN (słownie: czterdzieści trzy złote),
- oraz **zobowiązuje się** tych przedsiębiorców do ich zwrotu na rzecz Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

Uzasadnienie

W związku z uzyskanymi przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (zwany dalej organem antymonopolowym) w toku badania rynku krajowego zamków i zawiasów, informacjami pozwalającymi na przypuszczenie, iż „Gerda” Sp. z o.o. w Krakowie (poprzednia nazwa Gerda Polska Sp. z o.o. w Krakowie) ustala w umowach zawieranych z partnerami handlowymi (odbiorcami) ceny odsprzedaży wyrobów produkowanych i sprzedawanych przez „Gerde” Sp. z o.o. w Krakowie (zwana dalej „Gerdą”), organ antymonopolowy przeprowadził postępowanie wyjaśniające w tej sprawie.

Zebrane w toku postępowania wyjaśniającego informacje i dokumenty pozwoliły na przypuszczenie, iż „Gerda” Sp. z o.o. w umowach o współpracy zawieranych na czas nieokreślony z partnerami, dotyczącymi dystrybucji towarów oferowanych przez tego przedsiębiorcę, zobowiązywała partnerów do sprzedaży drzwi antywłamaniowych po ustalonych przez siebie cenach.

Dlatego też organ antymonopolowy postanowieniem nr 1 z dnia 06.06.2008r. wszczął z urzędu postępowanie w związku z podejrzeniem zawarcia przez „Gerde” oraz przedsiębiorców wskazanych w punkcie I sentencji niniejszej decyzji niedozwolonego porozumienia ograniczającego konkurencję na rynku krajowym sprzedaży drzwi, polegającego na bezpośrednim ustalaniu cen sprzedaży towarów, poprzez ustalanie pomiędzy „Gerdą” oraz wyszczególnionymi w pkt I sentencji decyzji przedsiębiorcami w umowach o współpracy, cen odsprzedaży przez jej partnerów handlowych drzwi antywłamaniowych produkowanych i sprzedawanych przez „Gerde”, co może stanowić naruszenie art. 6 ust. 1 pkt 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Postanowieniem nr 2 z tego samego dnia zaliczono w poczet dowodów tego postępowania informacje i dokumenty zebrane w toku postępowania wyjaśniającego poprzedzającego wszczęcie niniejszego postępowania w zakresie wskazanym w tym postępowaniu. Natomiast postanowieniem nr 3 z dnia 06.06.2008r. oraz postanowieniem nr 4 z dnia 19.08.2009r. ograniczono stronom postępowania prawo wglądu do materiału dowodowego niniejszego postępowania w zakresie wskazanym w tych postanowieniach.

W ustosunkowaniu się do wszczęcia niniejszego postępowania partnerzy handlowi „Gerdy” będący stronami postępowania nie zgodzili się z postawionymi im zarzutami.

Partnerzy wyjaśnili, iż samodzielnie ustalali wysokość cen sprzedaży wyrobów „Gerdy”. Przedsiębiorca ten nigdy nie narzucał i nie kontrolował wysokości stosowanych przez nich cen oraz nie stosował żadnych sankcji w stosunku do tych przedsiębiorców (stanowisko Arnolda K. – karta nr 1080, Aleksandra G. – karta nr 1125, Stalrem sp.j. – karta nr 1143, Andrzeja J. – karta nr 1145, Bożeny F., Jana F. – karta nr 1150, Tessa sp.j. – karta nr 1152, Tomark sp.j. – karta nr 1154, Mirosława L. i Zbigniewa W. – karta nr 1156). Ponadto

w ocenie partnerów kwestionowane przez organ antymonopolowy zapisy w umowach handlowych były przejawem dbałości o ograniczenie ewentualnych nieuczciwych praktyk partnerów handlowych poprzez sprzedaż wyrobów po cenach niższych niż dla danej klasy drzwi (stanowisko Tomasza Ż. - karta nr 1109 oraz Perfekt Plus Sp. z o.o. - karta nr 1130). „Gerda” nie kontrolowała również nigdy wysokości cen stosowanych przez partnerów (Anna S. - karta nr 1112). W ocenie niektórych stron postępowania takie zachowanie jak drukowanie cenników czy też nadrukowanie cen na towarach jest powszechną praktyką stąd też czynienie z tego zarzutu przez organ antymonopolowy jest niezrozumiałe (karta nr 1154).

Z kolei Artur P. prowadzący działalność gospodarczą jako ARTBUD w Wołominie stwierdził, iż nigdy nie podpisywał umowy z „Gerdą”. Umowę zawarł jedynie w dniu 27.07.2000r. z Gerda Trading Sp. z o.o. w Warszawie. Ponadto stwierdził, iż cena zamieszczona w katalogach była jedynie ceną sugerowaną i miała ona dla niego charakter informacyjny (karta nr 1119).

Podobnie Wojciech Ż. i Tomasz Ż. ze Skarżyska-Kamiennej stwierdzili, iż umowę handlową podpisali z „Gerdą” Sp. z o.o. Stąd też zarzut zawarcia porozumienia z „Gerda Polska” Sp. z o.o. uważają za bezzasadny, a zarzut zawarcia porozumienia za bezpodstawny.

Natomiast „Hertz Systems LTD” Sp. z o.o. stwierdziła (karty nr 1140, 1141), iż nie uczestniczyła ona wraz z innymi przedsiębiorcami wyszczególnionymi w postanowieniu o wszczęciu niniejszego postępowania w prowadzeniu żadnych rozmów, a tym bardziej nie czyniła uzgodnień, które miałyby prowadzić do zawarcia jakiegokolwiek wspólnego porozumienia. Przedsiębiorca ten nie utrzymuje żadnych kontaktów z pozostałymi stronami tego postępowania. Zdaniem przedsiębiorcy ponieważ umowa handlowa zawarta z „Gerdą” przewidywała, iż będzie on dokonywał dalszej odsprzedaży nabywanych od niej drzwi antywłamaniowych wraz z usługą montażu, po cenach uwzględniających cenę montażu ustaloną przez tego przedsiębiorcę, to brak jest podstaw do uznania, iż dokonywał on sprzedaży wyrobów tego przedsiębiorcy po ustalonych z nim cenach. Ponadto w ocenie przedsiębiorcy umowa handlowa nie zawierała żadnych sankcji za np. nieprawidłowe skalkulowanie cen drzwi czy też sprzedaż wyrobów po innych cenach. Dlatego też w jego ocenie brak jest podstaw do postawienia mu zarzutu naruszenia art. 6 ust. 1 pkt 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Ponadto w ocenie niektórych stron postępowania zarzut naruszenia art. 6 ust. 1 pkt 1 jest nieuzasadniony gdyż „Gerda” Sp. z o.o. nie posiada pozycji monopolistycznej na rynku (karta nr 1152).

Również przedsiębiorcy Jarosław K. i Anna Ch.-K. z Olsztyna (karty od nr 1167 do nr 1169) w ustosunkowaniu się do wszczęcia postępowania stwierdzili, iż brak jest podstaw do postawienia im zarzutu naruszenia art. 6 ust. 1 pkt 1 ustawy, gdyż „Gerda” nie narzucała im wysokości cen odsprzedaży. Ich zdaniem aby można uznać, iż doszło do naruszenia art. 6 tej ustawy należy wykazać, iż celem lub skutkiem zawartego porozumienia było ograniczenie konkurencji, natomiast organ antymonopolowy ograniczył się jedynie do analizy formalnej umów, nie badając ich celów oraz skutków. Natomiast zamiarem stron nie było wyeliminowanie konkurencji.

Z kolei Zbigniew Z. z Krakowa uznał, iż nie jest w stanie ustosunkować się do przedstawionego zarzutu, gdyż postanowienie o wszczęciu postępowania nie precyzuje postawionego mu zarzutu (karta nr 1171). Przedsiębiorca wskazał jednocześnie, iż „Gerda” Sp. z o.o. nie narzucała mu wysokości cen.

Również Anna J. z Warszawy (karta nr 1176) nie zgodziła się z postawionym jej zarzutem naruszenia art. 6 ust. 1 pkt 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Stwierdziła, iż istotą porozumień jest koordynacja zachowań przedsiębiorców poprzez świadome wskazanie sposobu współdziałania, którego celem lub skutkiem jest ograniczenie konkurencji. Konieczne tym samym jest ustalenie na podstawie obiektywnych kryteriów oraz

kontekstu ekonomicznego porozumienia celu zawarcia takiego porozumienia czyli okoliczności i powodów dla których porozumienie zostało zawarte. W przypadku natomiast gdy z treści porozumienia nie będzie wynikać, iż jego celem jest ograniczenie konkurencji wówczas konieczne jest wykazanie, że porozumienie to wywołało antykonkurencyjne skutki na rynku. Natomiast w analizowanym przypadku przedsiębiorca ten zobowiązał się w umowie do przestrzegania ustalonych przez producenta cen na poszczególne typy drzwi antywłamaniowych, ceny te jednakże stanowią przede wszystkim podstawę do ustalenia ceny. Tym samym cena przewidziana dla zakupu drzwi przez dealera to cena detaliczna wskazana w cennikach pomniejszona o rabat, co stanowi cenę zakupu. Natomiast cena detaliczna oferowana klientom końcowym odbiega od cen detalicznych, gdyż jej wysokość podlega negocjacom. Poszczególni dealerzy konkurują pomiędzy sobą, dlatego też brak jest podstaw do uznania, iż doszło w tej sprawie do ograniczenia wolności działania podmiotów rynkowych. Stąd też pomimo wspomnianych postanowień umownych, konkurencja na rynku została zachowana.

Niektórzy z partnerów w ustosunkowaniu się do wszczęcia postępowania stwierdzili, iż w dniu 10.12.2007r. został im przez „Gerdę” przedstawiony aneks do umowy likwidujący kwestionowane przez organ antymonopolowy zapisy w umowie (karty nr 1131, 1145).

W zakresie ustalania cen partnerzy stwierdzili, iż „Gerda” przysyłała partnerom handlowym e-mailem lub faxem obowiązujące cenniki. Na podstawie umów partnerzy otrzymują warunki handlowe określające rabat od cen katalogowych oraz limit kredytu kupieckiego.

Ponadto znaczna część partnerów utrzymywała w toku postępowania, iż:

- ustalali ceny odsprzedaży drzwi samodzielnie, gdyż były to jedynie ceny zalecane czyli sugerowane (np. twierdzenie: Woodcote Poland Sp. z o.o., - karta nr 746, Perfekt Plus Sp. z o.o. – karta nr 760, Arnolda K. – karta nr 837, Jarosława K., Anny Ch.-K. – karta nr 853, Ewy D. – karta nr 865, Janusza Ł. – karta nr 896 i Sławomira B. i Henryka B. – karta nr 904),
- nie ponieśli żadnych sankcji za sprzedaż drzwi po cenach niższych niż bazowe (np. stanowisko: Bezpieczny Dom Sp. z o.o. – karta nr 677 i Jarda-Bud Sp. z o.o. – karta nr 688),
- „Gerda” nie kontrolowała poziomu cen (np. stanowisko: Andrzeja J. – karta nr 694, Anny S. – karta nr 697, Dariusza K. – karta nr 708, Stalrem sp.j. – karta nr 715, Dormet Sp. o.o. – karta nr 720, Perfekt Plus Sp. z o.o. – karta nr 760, Komsta Sp. z o.o. – karta nr 778, Hanny G. – karta nr 813, Heban Steinhof sp.j. – karta nr 825, Arnolda K. – karta nr 837, Leszka S. – karta nr 873, Wera Sp. z o.o. – karta nr 878 i Iwony G. – karta nr 914),
- cena końcowa dla klienta indywidualnego uzależniona jest od ceny montażu, którą każdy partner ustala samodzielnie (stanowisko: Bezpieczny Dom Sp. z o.o. – karta nr 677 i Jarda-Bud Sp. z o.o. – karta nr 688).

Równocześnie z wyjaśnień innych partnerów handlowych wynika, iż ceny sprzedaży drzwi były ustalane:

- w oparciu o cenniki „Gerdy” czy też według tych cen (stanowisko Zbigniewa Ł. – karta nr 843 i Bożeny F., Jana F. – karta nr 673),
- klientom indywidualnym zgodnie z cennikami „Gerdy”, bez stosowania rabatów, zgodnie z umową handlową (twierdzenie: Heban Steinhof sp.j. – karta nr 825 i Andrzeja J. – karta nr 889),
- ceny były każdorazowo ustalane z „Gerdą”, ustalanie samodzielne cen przez partnera, wiązało się ze złamaniem postanowień umowy i jej rozwiązaniem (stanowisko: Bożeny F., Jana F. - karta nr 673, Mariana G. – karta nr 712, Tapex Security sp.j. – karta nr 734 i Zbigniewa Ł. – karta nr: 843),
- „Gerda” od dłuższego czasu nie groziła żadnymi sankcjami w przypadku cen niższych (twierdzenie Karoliny M. – karta nr 725).

Niektóre ze stron postępowania przekazały organowi antymonopolowemu na dowód prowadzenia samodzielnej polityki cenowej kopie faktur mające świadczyć o sprzedaży drzwi antywłamaniowych „Gerdy” po ustalonych przez siebie cenach (np. karty od nr 1780-1798, 1801-1811, 1858-1866, 1877-1891, 1965-1974, 1981-1995).

Ponadto „Makra-Met” sp.j. (karty od nr 2031 do nr 2033) w trakcie postępowania stwierdziła, iż nie miała świadomości, że umowa o współpracy zwarta z „Gerdą” zawierała klauzule, które mogą być uznane za zakazane jako naruszające zasady prawidłowej konkurencji. Ponadto jej zdaniem z uwagi na swój niski potencjał ekonomiczny nie miała możliwości negocjowania warunków umowy z „Gerdą”, który jest przedsiębiorcą zdecydowanie silniejszym ekonomicznie, który narzucił warunki o współpracy oraz przedstawił dystrybutorom opracowany przez siebie wzór umowy. Stąd też przedsiębiorca ten wniósł o odstąpienie od nałożenia na niego kary pieniężnej lub też nałożenie jej w niskiej wysokości.

„Gerda” z kolei w toku postępowania podniosła (karta nr 1219), iż prowadzi działalność na rynku od ponad 20 lat i jej zamiarem nie było nigdy kształtowanie cen sprzedaży w sposób sprzeczny z przepisami ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Z jej wyjaśnień wynika, iż nie posiada własnej sieci dystrybucji, za pośrednictwem której prowadzona byłaby sprzedaż detaliczna produktów. Wyroby trafiają do odbiorców końcowych za pośrednictwem partnerów handlowych, którzy w jej ocenie są niezależni w swoich decyzjach cenowych. Taki system dystrybucji wynika z konieczności oferowania klientowi również usługi profesjonalnego montażu. Ponieważ do przedsiębiorcy tego docierały informacje, iż produkowane przez niego drzwi oferowane są po cenach nieadekwatnych do ich wartości rynkowej postanowiono wprowadzić do umów dystrybucyjnych kwestionowane zapisy. Miało to na celu ochronę odbiorców końcowych przed praktykami sprzedawania drzwi antywłamaniowych po cenach zawyżonych w stosunku do klasy odporności na włamania. Zabieg ten miał również na celu ochronę reputacji firmy „Gerda” na rynku. Oferowanie produktów gorszej jakości po cenach wysokiej klasy drzwi antywłamaniowych prowadziłyby do uznania produktów „Gerdy” za przereklamowane i nieatrakcyjne cenowo, co spowodowałoby odejście klientów do konkurencji ze szkodą dla partnerów handlowych. Celem „Gerdy” nie było więc wprowadzenie mechanizmu skutkującego funkcjonowaniem na rynku detalicznym drzwi, cen sztywnych lub też minimalnych, ale ochrona klientów przed płaceniem ceny nieadekwatnej do wartości produktu. Świadczą o tym m.in. pozostałe zapisy umowne, zgodnie, z którymi drzwi antywłamaniowe oferowane są co do zasady w pakiecie „produkt wraz z usługą”. Wynika to z faktu, iż jedynie fachowy montaż drzwi antywłamaniowych daje odbiorcy gwarancję, że produkt spełnia swoje funkcje użytkowe, zgodnie z jego przeznaczeniem i właściwościami. Dopiero zatem łączna cena produktu oraz usługi określa cenę odsprzedaży drzwi antywłamaniowych jaką płaci klient ostateczny. Jednakże zdaniem „Gerdy” w praktyce nigdy nie dochodziło do ustalania cen usług i ich montażu pomiędzy „Gerdą” a Partnerami Handlowymi. Umowy dystrybucyjne zawierały w tym zakresie ogólne postanowienia dające możliwość ustalenia cen maksymalnych, co jednakże nie miało miejsca.

Ponadto w ocenie tego przedsiębiorcy aby można mówić o niedozwolonym porozumieniu ograniczającym konkurencję konieczne jest wykazanie istnienia pomiędzy stronami porozumienia wspólnego celu jakim jest ograniczenie konkurencji lub też wystąpienia takiego skutku w efekcie zawartego porozumienia. Zasadne jest zatem przyjęcie, że ocena postanowień umownych na gruncie przepisów prawa konkurencji nie powinna być ograniczona do literalnego brzmienia zapisów umowy, zwłaszcza w przypadku porozumienia wertykalnego. Wykładnia woli stron porozumienia powinna następować z uwzględnieniem wszystkich pozostałych postanowień umownych oraz całokształtu otoczenia i okoliczności

rynkowych towarzyszących zawieraniu umowy. Ponieważ natomiast celem „Gerdy” było zapobieżenie nadmiernemu wzrostowi cen, należy przyjąć, iż rzeczywistą intencją przedsiębiorcy było wprowadzenie cen maksymalnych, uzasadnionych względami ochrony ostatecznych odbiorców produktów „Gerdy”. Ponieważ działania podejmowane przez partnerów handlowych wskazują, że celem tych przedsiębiorców nie było przestrzeganie cen odsprzedaży drzwi antywłamaniowych, to prowadzili oni samodzielną politykę cenową, samodzielnie kształtując warunki cenowe wobec swoich klientów. Uzasadnia to twierdzenie, iż wolą drugiej strony umowy nie było i być nie mogło ograniczenie suwerenności decyzyjnej w zakresie cen. Gdyby celem działań „Gerdy” było ograniczenie swobody decyzyjnej w zakresie cen odsprzedaży, to jakiegokolwiek odstępstwa od tych cen skutkowałyby rozwiązaniem umów z przedsiębiorcami niestosującymi się do tych zapisów. Tymczasem „Gerda” nie podejmowała nigdy żadnych kroków w tym kierunku, w szczególności prowadzenie niezależnej polityki cenowej przez partnerów handlowych nie spowodowało nigdy rozwiązania umowy, ani też nie spowodowało zastosowania innych sankcji wobec dystrybutorów. W istocie zawarte w umowie zapisy były zapisami martwymi, gdyż „Gerda” nigdy nie podejmowała działań zmierzających do egzekwowania stosowania przez Partnerów handlowych określonych cen odsprzedaży. Partnerzy handlowi mieli swobodę w zakresie kształtowania swojej polityki handlowej, „Gerda” nie wpływała na tą politykę w efekcie czego ceny odsprzedaży drzwi były zróżnicowane. Niezależnie od powyższego „Gerda” usunęła w drodze zawarcia stosownych porozumień wszelkie postanowienia, które mogłyby sugerować, że ceny odsprzedaży stosowane przez partnerów handlowych, są przedmiotem uzgodnień pomiędzy „Gerdą” a partnerami handlowymi.

Ponadto w piśmie otrzymanym przez organ antymonopolowy w dniu 24.07.2008r. „Gerda” wniosła o wydanie w tej sprawie decyzji na podstawie art. 12 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. W uzasadnieniu swojego wniosku „Gerda” stwierdziła, iż zarówno ona jak i pozostałe strony postępowania wyrażają wolę jak najszybszego usunięcia wątpliwości Prezesa Urzędu co do zgodności jej działań z przepisami ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów i zobowiązują się podjąć kroki, które mogłyby dawać podejrzenie stosowania niedozwolonych praktyk rynkowych. „Gerda” poinformowała, iż do 24.07.2008r. przedsiębiorcy będący stronami postępowania podpisali już zobowiązania zmierzające do zapobieżenia uprawdopodobnionym w toku postępowania naruszeniom art. 6 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów (karty od nr 1250 do nr 1562, karty od nr 1575 do nr 1579). Z treści tych zobowiązań wynika, iż „Gerda” oraz przedsiębiorcy będących stronami postępowania, odnosząc się do postanowienia z dnia 06.06.2008r. o wszczęciu niniejszego postępowania, przedłożyli Prezesowi UOKiK następujące zobowiązania:

- „(...) aneksowania umów handlowych zawartych przez „Gerdę” z poszczególnymi partnerami handlowymi w ten sposób, że na podstawie aneksu do umowy handlowej pomiędzy „Gerdą” a partnerem handlowym, z umowy handlowej lub z załączników do umowy handlowej lub z załączników do umowy handlowej zostaną usunięte postanowienia, zgodnie z którymi partner będzie ściśle przestrzegł ustalonych przez spółkę cen na poszczególne typy drzwi antywłamaniowych. Każdy z Partnerów handlowych zobowiązuje się do aneksowania umowy handlowej zawartej przez siebie z „Gerdą” w ten sposób, że na podstawie aneksu do umowy handlowej pomiędzy „Gerdą” a danym partnerem handlowym, z umowy handlowej lub z załączników do umowy handlowej zostaną usunięte postanowienia, zgodnie z którymi Partner będzie ściśle przestrzegał ustalonych przez spółkę cen na poszczególne typy drzwi antywłamaniowych oraz
- (...) aneksowania wszystkich pozostałych umów handlowych zawartych z przedsiębiorcami zawartych z przedsiębiorcami innymi niż Partnerzy handlowi w ten sposób, że na podstawie aneksu z umowy handlowej lub z załączników do umowy handlowej zostaną usunięte postanowienia, zgodnie z którymi dany partner handlowy zobowiązuje się ściśle przestrzegać

ustalonych przez spółkę cen na poszczególne typy drzwi antywłamaniowych, w terminie 1 miesiąca od daty doręczenia decyzji Prezesa UOKiK”.

W dalszych wyjaśnieniach w tej sprawie „Gerda” w piśmie z dnia 25.11.2008r. (karty od nr 1750 do nr 1751) wyjaśniła, iż jej zdaniem fakt podpisania aneksów do umów w 2007r. wykreślających z nich kwestionowane przez organ antymonopolowy zapisy nie powinien być postrzegany jako przeszkoda dla przyjęcia przez Prezesa Urzędu zobowiązań o treści złożonej przez strony postępowania w piśmie z dnia 31.07.2008r. Wskazać bowiem należy zdaniem „Gerdy”, iż skutki podpisania tych aneksów do umów ograniczają się wyłącznie do sfery cywilnoprawnej nie mają natomiast charakteru publicznego. Nałożenie przez Prezesa Urzędu w decyzji zobowiązań wywrze skutki o charakterze publicznoprawnym m.in. w tym znaczeniu, że ewentualne uchybienie w ich wykonaniu w terminie zakreślonym w decyzji zagrożone będzie sankcją administracyjną. Ponadto w jego ocenie, przedsiębiorca, który z własnej inicjatywy podejmie działania mające na celu wyeliminowanie wątpliwości, co do zgodności prowadzonej przez niego polityki rynkowej z przepisami ustawy, nie powinien znajdować się w gorszej sytuacji niż przedsiębiorca który takich działań nie podejmuje. Zdaniem „Gerdy” stosowanie decyzji zobowiązującej nie powinno być ograniczane wobec tych przedsiębiorców, którzy zobowiązują się dopiero podjąć takie działania, ale powinno obejmować również tych, którzy na własną rękę dokonują oceny oraz samoweryfikacji postanowień zawieranych umów, pod kątem ich zgodności z przepisami ustawy. W innym przypadku podejmowanie antymonopolowej samooceny działałoby w rzeczywistości na szkodę przedsiębiorców.

W dalszych wyjaśnieniach „Gerda” w piśmie z dnia 22.12.2008r. (karty od nr 1753 do nr 1755) po zapoznaniu się z aktami sprawy wyjaśniła, iż nie zgadza się z twierdzeniem „TAPEX-SECURITY” Marciniak i Marciniak sp.j. w Warszawie przedstawionym w piśmie z dnia 10.09.2007r., iż „Gerda” zobowiązała tego przedsiębiorcę do sprzedaży jej produktów po cenach zawartych w jej cenniku. „Gerda” podkreśliła, iż nigdy nie podejmowała działań, których celem miałyby być wprowadzenie dyscypliny w niezależnej polityce cenowej tego przedsiębiorcy. Polityka tego przedsiębiorcy w stosunku do „TAPEX SECURITY” Marciniak i Marciniak sp.j. nie odbiegała od standardów stosowanych wobec pozostałych Partnerów handlowych. Natomiast stanowisko pozostałych stron postępowania zajęte w tym postępowaniu potwierdza, iż „Gerda” nie wpływała na decyzje cenowe tego przedsiębiorcy.

Pismem z dnia 20.08.2008r. „Gerda” poinformowała organ antymonopolowy, iż w 2006r. nastąpiło połączenie spółki „Gerda Polska” Sp. z o.o. w Krakowie przez przejęcie spółki „Gerda” Sp. z o.o. w Warszawie, na skutek czego „Gerda Polska” Sp. z o.o. w Krakowie, wstąpiła we wszystkie prawa i obowiązki „Gerda” Sp. z o.o. W 2006r. „Gerda Polska” Sp. z o.o. dokonała również zmiany firmy z „Gerda Polska” Sp. z o.o. na „Gerda” Sp. z o.o. na dowód czego przedsiębiorca przesłał odpis z Krajowego Rejestru Sądowego tego przedsiębiorcy (karty od nr 1580 do nr 1588). Z kolei w innej korespondencji kierowanej do organu antymonopolowego „Gerda” Sp. z o.o. w Krakowie wyjaśniła, iż jako następcą prawnym, wstąpiła we wszystkie prawa i obowiązki swoich poprzedników tj. Przedsiębiorstwa Innowacyjno-Wdrożeniowego „GERDA II” s.c., Gerda Trading Sp. z o.o. oraz Gerda Sp. z o.o. w Warszawie. „Gerda” Sp. z o.o. w Krakowie traktuje umowy, w których ww. przedsiębiorstwa były stroną, a które nie zostały wypowiedziane lub nie zakończył się czas na jaki zostały zawarte, jako obowiązujące (karta nr 183).

W związku z tymi wyjaśnieniami organ antymonopolowy postanowieniem nr 5 z dnia 19.08.2009r. sprostował, postanowienie nr 1 o wszczęciu tego postępowania w ten sposób, iż stroną tego postępowania jest nie „Gerda Polska” Sp. z o.o. w Krakowie ale „Gerda” Sp. z o.o. w Krakowie.

Zawiadomieniem z dnia 16.09.2009r. (karty od nr 2160 do nr 2163) organ antymonopolowy zawiadomił strony postępowania o zakończeniu zbierania materiału dowodowego oraz o możliwości zapoznania się z materiałem zebrany w aktach sprawy.

W piśmie ustosunkowującym się do zebranego materiału dowodowego, „Gerda” podtrzymała swoje stanowisko przedstawione w toku postępowania. Wskazała, iż kwestionowane w toku postępowania zapisy umów z partnerami handlowymi stanowiły jedynie niefortunnie sformułowany zapis, który w żadnym razie nie odzwierciedlał rzeczywistej intencji stron umów. Celem zawartych umów nie było bowiem ustanowienie mechanizmu zapewniającego przestrzeganie przez partnerów handlowych cen sztywnych czy też minimalnych na drzwi antywłamaniowe „Gerda”. Również w praktyce zapis ten nie spowodował ograniczenia swobody cenowej po stronie partnerów handlowych. Jego skutkiem nie stało się ograniczenie konkurencji „wewnętrznej”. Ponadto ze względu na usunięcie zakwestionowanych zapisów z umów nie zasadne byłoby domniemywanie, iż zapisy te mogły doprowadzić do ograniczenia niezależności partnerów handlowych. „Gerda” ponadto wskazała (karta nr 2219), iż partnerzy posiadali pełną swobodę działania w zakresie ustalania ceny montażu drzwi. Tym samym partnerzy posiadali rzeczywistą swobodę w ustalaniu ceny ostatecznie uiszczanej przez konsumenta.

W ocenie „Gerdy” drzwi antywłamaniowe są produktem, który nabywa się w tej samej lub w sąsiedniej miejscowości czyli są produktem nabywanym na rynku lokalnym, którego konsumenci nie poszukują w znacznej odległości od miejsca zamieszkania. Stąd też mając na uwadze, iż zwykle w jednej miejscowości występuje tylko jeden partner handlowy „Gerdy”, trudno uznać, iż porozumienie to mogło doprowadzić do ograniczenia tzw. konkurencji „wewnętrznej”. Przy tak rozproszonej sieci dystrybutorów podejmowanie prób wprowadzenia dyscypliny cenowej doprowadziłoby tylko do działania na szkodę „Gerdy” i jej partnerów oraz ograniczenie konkurencyjności jej produktów wobec produktów innych producentów. W konsekwencji dystrybutorzy nie mogliby dostosowywać się do warunków konkurencji panujących na lokalnych rynkach. Stąd też przyjęcie, iż wolą stron umów był zamiar ograniczenia swobody działania, implikowałby ich dążenie do działania na szkodę własnych interesów handlowych tak partnerów jak i „Gerdy”, co trudno przypisać jakemukolwiek racjonalnie działającemu przedsiębiorcy.

W ocenie „Gerdy” zgromadzony przez organ antymonopolowy materiał dowodowy wskazuje, iż nie podejmowała ona próby dyscyplinowania partnerów handlowych w przedmiocie ceny odsprzedaży drzwi antywłamaniowych. Przeciwnie stanowisko zajęte przez partnerów w tym postępowaniu wskazuje, iż pomimo długoletniej współpracy z „Gerdą” prowadzenie przez nich niezależnej polityki cenowej nie spotkało się z żadnymi groźbami, presją a tym bardziej sankcjami ze strony „Gerda”.

Ponadto zdaniem „Gerdy” za uznaniem umowy za porozumienie naruszające zakaz określony w art. 6 niezbędne jest wykazanie istnienia pomiędzy stronami porozumienia wspólnego celu jakim jest ograniczenie konkurencji lub wystąpienia ograniczenia konkurencji na skutek zawartego porozumienia. Ocena występowania zbieżności woli jest niezbędna przede wszystkim w związku z analizą porozumień wertykalnych, w przypadku których ocena antymonopolowa nie powinna być ograniczona do literalnego brzmienia zapisów umowy. Wykładnia woli stron porozumienia powinna następować z uwzględnieniem wszystkich pozostałych postanowień umownych oraz całokształtu otoczenia i okoliczności rynkowych towarzyszących zawieraniu umowy (orzeczenie ETS w sprawie Societe Technique Minere). Natomiast podnoszone w toku postępowania przez strony okoliczności wskazują, że wolą stron umów nie było ograniczenie suwerenności partnerów handlowych w zakresie ustalania cen.

Ponadto w ocenie tego przedsiębiorcy organ antymonopolowy powinien uwzględnić fakt, iż kwestionowany w toku postępowania zapis umowny został z własnej inicjatywy stron

usunięty z umów jeszcze przed wszczęciem postępowania. Stąd też wszelkie umowy łączące „Gerdę” z jej partnerami nie zawierają kwestionowanych przez organ antymonopolowy zapisów. Dlatego też należy uznać, iż „Gerda” w pełni wykonała zobowiązanie, o którym mowa w zobowiązaniach przedstawionych Prezesowi Urzędu w dniu 31.07.2008r.

Przedsiębiorca ten również po raz kolejny wskazał, iż kwestionowane w toku postępowania antymonopolowego zapisy umowne były zapisami martwymi. „Gerda” nie podejmowała nigdy żadnych działań zmierzających do egzekwowania stosowania przez partnerów handlowych określonych cen odsprzedaży, a partnerzy mieli całkowitą swobodę w ustalaniu cen.

Organ antymonopolowy ustalił co następuje

Z dokonanych przez organ antymonopolowy ustaleń wynika, iż „Gerda” w celu dystrybucji swoich wyrobów w tym m.in. drzwi antywłamaniowych zawarła umowy o współpracy (zwane dalej również umowami handlowymi) z następującymi partnerami handlowymi (odbiorcami):

- umowa z dnia 06.03.2000r. z Andrzejem J. (...) w Łomży (karty od nr 31 do nr 44),
- umowa z dnia 06.03.2000r. z Andrzejem J. PW „Firmus” w Kielcach (karty od nr 45 do nr 59),
- umowa z dnia 06.03.2000r. z Karoliną M. KAMA-ADELANTE w Warszawie (karty od nr 60 do nr 71),
- umowa z dnia 06.03.2000r. z Leszkiem W. – MADD PHU w Gliwicach (karty od nr 72 do nr 85),
- umowa z dnia 18.05.2006r. z Arnoldem K. Centrum Materiałów Budowlanych w Zielonej Górze (karty od nr 86 do nr 98),
- umowa z dnia 06.09.2006r. z „KOMSTA” Sp. z o.o. w Pyskowicach (karty od nr 99 do nr 110),
- umowa z dnia 19.10.2006r. z HEBAN Steinhof sp.j. w Krakowie (karty od nr 111 do nr 122),
- umowa z dnia 20.02.2007r. z „Bezpieczny Dom” Sp. z o.o. w Katowicach (karty od nr 123 do nr 135),
- umowa z dnia 03.04.2007r. z „WOODCOTE POLAND” Sp. z o.o. w Warszawie (karty od nr 136 do nr 146),
- umowa z dnia 06.03.2000r. z „Tomark” T.Majewski, M.Ritter sp.j. w Poznaniu (karty od nr 202 do nr 214),
- umowa z dnia 06.03.2000r. z Leszkiem S. „SEMKO” Agencja Handlowa we Wrocławiu (karty od nr 215 do nr 223),
- umowa z dnia 06.03.2000r. z Mirosławem L. i Zbigniewem W. „UMIT” s.c. ZUP w Radomiu (karty od nr 224 do nr 236),
- umowa z dnia 06.03.2000r. z Zbigniewem Z. „VIZA” w Krakowie (karty od nr 237 do nr 250),
- umowa z dnia 27.07.2000r. z Arturem P. ARTBUD w Wołominie (karty od nr 251 do nr 264),
- umowa z dnia 02.04.2001r. z Tomaszem Ż. TOMEX w Szczecinie (karty od nr 265 do nr 279),
- umowa z dnia 02.04.2001r. z Janem F. oraz Bożeną F. PPHU EURO DOM CENTRUM J&F s.c. w Toruniu (karty od nr 280 do nr 293),
- umowa z dnia 31.01.2001r. z „TAPEX SECURITY” Marciniak i Marciniak sp.j. w Warszawie (karty od nr 294 do nr 307),

- umowa z dnia 02.01.2001r. z Anną J. „PROSPER PLUS” w Warszawie (karty od nr 308 do nr 322),
- umowa z dnia 02.04.2001r. z Ewą D. Import-Eksport-Handel w Warszawie (karty od nr 323 do nr 336),
- umowa z dnia 02.04.2001r. z Marianem G. „ATUT” Centrum Drzwi Przeciwwłamaniowych M.G. w Gdańsku (karty od nr 337 do nr 351),
- umowa z dnia 01.10.2001r. z Dariuszem K. – Antaba Drzwi w Gdańsku (karty od nr 352 do nr 377),
- umowa z dnia 31.10.2001r. z ABRA Sp. z o.o. w Szczecinie (karty od nr 378 do nr 390),
- umowa z dnia 20.04.2001r. z Januszem G. „Rygielek” w Ostrołęce (karty od nr 391 do nr 402),
- umowa z dnia 31.01.2001r. z Tomaszem Sz. PHO „TOM-SAN” w Koszalinie (karty od nr 403 do nr 417),
- umowa z dnia 31.01.2001r. z Dariuszem S. oraz Krzysztofem M. „MALBUD” s.c. w Siedlcach (karty od nr 418 do nr 430),
- umowa z dnia 31.01.2001r. z „EURODACH” sp.j. Roman Trzcíński i spółka w Iławie (karty od nr 431 do nr 443),
- umowa z dnia 20.04.2001r. z Robertem K. „Anroko” PPHU w Poznaniu (karty od nr 444 do nr 456),
- umowa z dnia 31.01.2001r. z Damianem K., Krzysztofem S., Jackiem K., Jerzym W. „Master” s.c. w Lublinie (karty od nr 457 do nr 470),
- umowa z dnia 15.05.2001r. z Tomaszem Ź., Wojciechem Ź. PPHU Termovid s.c. w Skarżysku-Kamiennej (karty od nr 471 do nr 483),
- umowa z dnia 28.06.2001r. z Sławomirem B., Henrykiem B. EUROPOL s.c. w Piotrkowie Trybunalskim (karty od nr 484 do nr 497),
- umowa z dnia 02.01.2002r. z Januszem Ł. PPHU „GEMINI” w Rzeszowie (karty od nr 187 do nr 201),
- umowa z dnia 02.01.2002r. z HERTZ-SYSTEMS LTD Sp. z o.o. w Zielonej Górze (karty od nr 498 do nr 511),
- umowa z dnia 07.03.2003r. z DORMET Sp. z o.o. w Warszawie (karty od nr 512 do nr 526),
- umowa z dnia 05.06.2003r. z MAKRA-MET Urszula i Zygmunt Krajewscy sp.j. w Łodzi (karty od nr 527 do nr 540),
- umowa z dnia 25.08.2003r. z „WERA” Sp. z o.o. w Szczecinie (karty od nr 541 do nr 552),
- umowa z dnia 08.10.2003r. z Iwoną G. „DIUNA” w Kłodawie (karty od nr 553 do nr 565),
- umowa z dnia 12.02.2004r. z Anną S. ENVIRO-SAFEX w Łodzi (karty od nr 566 do nr 578),
- umowa z dnia 07.04.2004r. z Biurem Handlowym Drzwi – TESSA sp.j. Lisi Ogon w Łochowie (karty od nr 579 do nr 591),
- umowa z dnia 15.04.2004r. z STALREM Dariusz Grabarczyk Elżbieta Grabarczyk sp.j. w Płocku (karty od nr 592 do nr 604),
- umowa z dnia 10.09.2004r. z Jarosławem K. i Anną Ch.-K. TECHNET s.c. w Olsztynie (karty od nr 605 do nr 617),
- umowa z dnia 25.02.2005r. z „PERFEKT PLUS” Sp. z o.o. w Szczecinie (karta od nr 618- do nr 630),
- umowa z dnia 17.03.2005r. z Zbigniew Ł. „U-H-T Okna” we Wrocławiu (karty od nr 631 do nr 642),

- umowa z dnia 10.06.2005r. z Hanną G. HANBUD-2 w Warszawie (karty od nr 643 do nr 654),
- umowa z dnia 23.01.2006r. z „Jarda-Bud” Sp. z o.o. w Lublinie (karty od nr 655 do nr 668),
- umowa z dnia 15.10.2004r. z Martą B. FOBOS w Starachowicach (karty od nr 147 do nr 159).

Powyższe umowy były zawierane co prawda w różnych latach, jednakże zawierają tożsame w swojej treści postanowienia.

Mianowicie jak wynika z § 1 i 2 umów zawartych w 2000r. oraz w latach następnych aż do roku 2007r. włącznie, regulują one wzajemne prawa i obowiązki stron wynikające z nawiązania współpracy pomiędzy spółką a partnerem (zwany również odbiorcą lub dystrybutorem) w zakresie dystrybucji wyrobów oferowanych przez spółkę opisanych w załącznikach do umowy. Ponadto zgodnie z tymi postanowieniami, każdy z partnerów *ma prawo m.in. do używania tytułu „Autoryzowany partner spółki” tj. „Gerdy”*.

Jednym z zobowiązań „Gerdy” o jakim mowa w § 4 umów z 2000r. oraz 2002r., było *zawiadanie partnera o fakcie zmiany cen poprzez przesyłanie na jego adres za pomocą poczty lub fax-u nowego cennika, który będzie obowiązywać począwszy od daty określonej w cenniku, nie wcześniej jednak niż 14 dni od daty wysłania zawiadomienia*. Tożsame postanowienia zawierał § 12 umów z 2001r. oraz umów zawieranych w latach 2003-2007.

Ponadto zgodnie z § 5 umów zawartych w 2000r. oraz w 2002r. jednym z podstawowych uprawnień „Gerdy” było *ustalenie obowiązujących cen wyrobów oraz prawo określania w uzgodnieniu z partnerem górnego pułapu cen za usługi montażowe wyrobów*. Takie same uregulowania zawarte są w § 4 umów zawieranych w 2001r. oraz w latach 2003-2007.

Umowy handlowe określają również podstawowe obowiązki partnera, tj. m.in., *iz będzie realizował politykę handlową dotyczącą wyrobów zgodnie ze wskazaniem „Gerdy” (§ 6 umów z lat 2000 i 2002 oraz § 5 umów zawieranych w roku 2001 oraz w latach 2003-2007)*.

Ponadto w treści umowy wynika, iż partner oświadczył, iż *znana mu jest treść ustawy z dnia 16.04.1993r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji i zobowiązuje się do przestrzegania jej postanowień w szczególności w zakresie działalności konkurencyjnej i tajemnicy handlowej*. Takie same uregulowania zawarte są w § 7 umów z roku 2000 oraz 2002 oraz § 6 umów z lat 2001 oraz z lat 2003-2007).

Partnerowi zgodnie z § 9 umów z 2000r. oraz 2002r. oraz § 8 umów z roku 2001 oraz zawartych w latach 2003-2007, przysługiwał rabat od ceny detalicznej wyrobów oznaczający różnicę wyrażoną w procentach pomiędzy ceną sprzedaży netto wyrobów, a ceną zakupu netto przez partnera wyrobów „Gerdy”. Zarówno zmiany wysokości rabatu, limitu zadłużenia lub odroczonego terminu płatności nie powodują zamiany tej umowy oraz zależą od obrotów za rok poprzedni.

Zgodnie z § 16 i § 17 umów z 2000r. i 2002r. oraz § 14 i § 15 z 2001r. oraz z lat 2003-2007, umowy weszły w życie z dniem podpisania, co oznacza, iż porozumienie trwało od chwili ich zawarcia pomimo tego, iż jej postanowienia obowiązują od daty, od której partner dokonał pierwszego zakupu wyrobów od „Gerdy”. Ponadto zgodnie z tymi postanowieniami, umowy zostały zawarte na czas nieokreślony a strony zastrzegły sobie prawo do zachowania poufności co do wszelkich informacji dotyczących przedmiotu umowy w czasie jej trwania oraz po jej rozwiązaniu. Każdej ze stron przysługuje prawo do rozwiązania tej umowy przy zachowaniu jednomiesięcznego okresu wypowiedzenia.

Paragraf 18 umów z lat 2000 oraz 2002 przewidywał, iż *w przypadku naruszenia przez partnera jakichkolwiek postanowień umowy, „Gerda” ma prawo rozwiązać umowę w trybie natychmiastowym*. Tożsame w swej treści uregulowania zawiera § 16 umów z lat 2003-2007.

Z kolei w myśl postanowień tych umów (§ 19 umów z lat 2000r. i 2002r. oraz § 17 z roku 2001 oraz z lat 2003-2007), ich zmiany i uzupełnienia wymagają dla swej ważności formy pisemnej w postaci aneksu. Stąd też do umów handlowych zostały sporządzone załączniki m.in. regulujące zasady sprzedaży wyrobów „Gerdy” takich jak drzwi czy też zamki i okucia.

Jednym z załączników regulujących wzajemne prawa i obowiązki stron, wynikające z nawiązania współpracy pomiędzy spółką a partnerem jest załącznik dotyczący dystrybucji i instalacji (montażu) drzwi antywłamaniowych „Gerda”. Załącznik ten w punkcie 2 stanowi, m.in. iż *Partner będzie ściśle przestrzegał ustalonych przez spółkę cen na poszczególne typy drzwi antywłamaniowych*. Ponadto w załącznikach do umów z roku 2000 oraz 2002, znalazł się dodatkowy zapis iż, *Partner zobowiązał się do ścisłego przestrzegania ustalonych przez spółkę cen*. Z kolei we wszystkich załącznikach do umów z lat 2000-2007 zawarte jest uregulowanie, iż Partner zobowiązuje się do sprzedaży drzwi oraz wykonywania usług polegających na instalowaniu (montażu) sprzedawanych drzwi, za którą to usługę partner ma prawo pobierać dodatkową opłatę od klienta. Sprzedaż drzwi odbiorcy ostatecznemu może być realizowana wyłącznie wraz z usługą montażu dokonaną zgodnie z przewidzianą przez spółkę technologią.

Powyższe uregulowania dotyczące zasad sprzedaży drzwi antywłamaniowych „Gerda” zawarte są w wszystkich umowach zawartych pomiędzy stronami tego postępowania oraz załącznikach do tych umów.

Z powyższego wynika, iż „Gerda” w umowach ze swoimi partnerami zawarła uregulowanie, iż jednym z jej podstawowych uprawnień było ustalanie obowiązujących cen wyrobów. Natomiast w załącznikach do tych umów uregulowano, iż Partner będzie ściśle przestrzegał ustalonych przez „Gerde” cen na poszczególne typy drzwi antywłamaniowych. Ponadto w części załączników znalazł się jeszcze dodatkowo zapis iż, Partner zobowiązuje się do ścisłego przestrzegania ustalonych przez spółkę cen zgodnie z aktualnym cennikiem spółki. Tym samym partnerzy „Gerdy” zgodnie z postanowieniami tych umów wraz z załącznikami, byli zobowiązani stosować przy sprzedaży drzwi antywłamaniowych tego przedsiębiorcy ceny ustalone w cenniku przez „Gerde”. Partnerzy mogli jedynie w sposób samodzielny ustalać ceny montażu drzwi. Naruszenie przez partnera jakichkolwiek postanowień umów, mogło jak wynika z ich treści spowodować ich rozwiązanie w trybie natychmiastowym.

Ponadto jak ustalił organ antymonopolowy w tym postępowaniu, przedmiotowe porozumienie było realizowane w praktyce. Świadczy o tym przede wszystkim stanowisko niektórych stron postępowania, które stwierdziły, iż ustalały ceny w oparciu o cenniki „Gerdy” (np. Zbigniew Ł. z Wrocławia oraz Bożena F. i Jan F. z Torunia - karty nr: 843 i 673), czy też, iż sprzedawały klientom indywidualnym towary zgodnie z cennikami „Gerdy”, bez stosowania rabatów, zgodnie z umową handlową (np. Heban-Steinhof sp.j. z Krakowa, Andrzej J. z Łomży - karty nr 825 i 889). Ponadto zdaniem niektórych partnerów (np. Bożena F., Jan F. z Torunia, Marian G. z Gdańska, Tapex Security sp.j. w Warszawie czy też Zbigniew Ł. z Wrocławia), ceny były każdorazowo ustalane z „Gerdą”, a ustalanie samodzielne cen przez partnera wiązało się ze złamaniem postanowień umowy i jej rozwiązaniem (karty nr: 673, 712, 734 i 843).

Powyższe ustalenia dowodzą, iż analizowane porozumienie było również realizowane w praktyce.

Organ antymonopolowy zważył co następuje

I.a.

Interes publicznoprawny

Zarówno zgodnie z art. 1 ust. 1 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o ochronie konkurencji i konsumentów obowiązującej do dnia 20.04.2007r., jak i obecnie obowiązującej ustawy z dnia 16 lutego 2007r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz.U. Nr 50, poz. 331 ze zmian.), organ antymonopolowy podejmuje działania w przypadku podejrzenia naruszenia przez przedsiębiorców interesu publicznego konkurentów i (lub) konsumentów. Wobec powyższego warunkiem niezbędnym do oceny działania danego przedsiębiorcy w świetle ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, jest wykazanie, iż jego działania naruszyły interes publicznoprawny konkurentów i (lub) konsumentów. W ustawie o ochronie konkurencji i konsumentów brak jest definicji ustawowej co należy rozumieć poprzez interes publicznoprawny. Dlatego też kryterium dokonywania oceny czy w danej sprawie został naruszony interes publicznoprawny jest nieostre. Jednakże na tle dotychczasowego orzecznictwa antymonopolowego, wykształconego co prawda w czasie obowiązywania poprzedniej ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, ale zachowującego swoją aktualność również obecnie, utrwalił się pogląd, iż naruszenie interesu publicznoprawnego ma miejsce wówczas gdy działaniami, będącymi przedmiotem postępowania, zagrożony jest interes ogólnospołeczny, co może mieć miejsce m.in. wówczas, gdy skutkiem określonych sprzecznych z przepisami ustawy działań, dotknięty jest szerszy krąg uczestników rynku (*E.Modzelewska-Wachal. Ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów. Komentarz. Wyd. Twigger. Warszawa 2002r.*). Przykładowo należy wskazać na wyrok Sądu Najwyższego z dnia 29.05.2001r. (sygn. akt I CKN 1217/98), w którym to wyroku Sąd uznał, iż ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów ma służyć ochronie interesu ogólnospołecznego (publicznego) polegającego na zapewnieniu właściwych warunków funkcjonowania rynku gospodarczego, tj. prowadzenia przez przedsiębiorców działalności w warunkach konkurencji oraz możliwości swobodnego podejmowania decyzji co do warunków prowadzenia tej działalności. Rynek taki może jednak funkcjonować prawidłowo tylko jeśli zapewnione są warunki powstania i rozwoju konkurencji. Jedynie w warunkach niezakłóconej konkurencji przedsiębiorcy i konsumenci mają gwarancję realizacji konstytucyjnej wolności gospodarczej i ochrony swoich praw. Istotą bowiem konkurencji jest współzawodnictwo przedsiębiorców w celu uzyskania przewagi na rynku, pozwalającej na osiągnięcie maksymalnych korzyści ekonomicznych ze sprzedaży towarów i usług oraz maksymalne zaspokojenie potrzeb konsumentów przy jak najniższej cenie. Decyduje o tym wolne i nieskrępowane działanie mechanizmów rynkowych w tym zapewnienie możliwości swobodnego podejmowania decyzji. Natomiast wszelkie formy uzgodnionych działań przedsiębiorców, których celem lub skutkiem jest ograniczenie wolności działalności gospodarczej uczestników rynków, są naruszeniem reguł konkurencji i stanowią naruszenie przepisów ustawy.

Tym samym ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów chroni konkurencję jako zjawisko o charakterze instytucjonalnym. Za zagrożenie lub naruszenie konkurencji w tym rozumieniu należy uznać więc takie działania, które dotyczą sfery interesów szerszego kręgu uczestników rynku gospodarczego, a więc gdy dotyczą konkurencji rozumianej nie jako sytuację pojedynczego przedsiębiorcy (konsumenta), lecz jako zjawisko charakteryzujące funkcjonowanie gospodarki. W takich przypadkach ingerencja organu antymonopolowego jest uzasadniona. Należy wskazać, iż przy ocenie czy doszło w danej sprawie do naruszenia interesu publicznoprawnego, nie należy poprzestać na zbadaniu ewentualnych negatywnych skutków dla bezpośrednich kontrahentów danego przedsiębiorcy. Ale niezbędne jest spojrzenie szersze, uwzględniające także to, w jaki sposób działania przedsiębiorstwa odbijają się na interesach konsumentów bezpośredniego kontrahenta przedsiębiorstwa, co może skutkować naruszeniem interesu publicznoprawnego. W tym kontekście w ocenie organu antymonopolowego porozumienie cenowe w tym pomiędzy producentem oraz jego

Dystrybutorem (Partnerem Handlowym), zawsze wywołuje niekorzystne działania na rynku, zniekształcając ten rynek, ograniczając albo eliminując na nim konkurencję. Działania te naruszają więc interes ogólnospołeczny¹.

W okolicznościach niniejszej sprawy oznacza to, iż warunkiem niezbędnym do oceny czy porozumienie zawarte przez „Gerde” z jej odbiorcami stanowi naruszenie przepisów ustawy, jest wykazanie, iż porozumienie to naruszyło interes publicznoprawny konkurentów i (lub) konsumentów.

Jak przedstawiono to na wcześniejszych stronach niniejszej decyzji, „Gerda” oraz jej partnerzy handlowi w obowiązujących umowach o współpracy oraz towarzyszących jej aneksach ustalili, iż partnerzy będą dokonywać sprzedaży drzwi antywłamaniowych „Gerda” po cenach ściśle ustalonych przez spółkę na poszczególne typy drzwi antywłamaniowych. Ponadto odbiorcy zobowiązali się do ścisłego przestrzegania ustalonych przez spółkę cen zgodnie z aktualnym cennikiem spółki.

W ocenie organu antymonopolowego poprzez takie uregulowania umowne doszło pomiędzy tymi przedsiębiorcami do zawarcia niedozwolonego porozumienia ograniczającego konkurencję o jakim mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, co szczegółowo uzasadniono w dalszej części tej decyzji. Skutkiem zawartego porozumienia, partnerzy byli zobligowani do sprzedaży wyrobów „Gerda” po cenach wynikających z cennika.

Omawiana praktyka doprowadziła do tego, iż partnerów „Gerdy” pozbawiono możliwości swobodnego kształtowania cen sprzedaży drzwi antywłamaniowych wytwarzanych przez tego przedsiębiorcę. Natomiast skutki takich działań odczuła nieograniczona liczba klientów, którzy nabywali drzwi antywłamaniowe „Gerda” po cenach ustalonych pomiędzy stronami porozumienia. Wobec powyższego skutki zawarcia porozumienia przez „Gerde” oraz jej partnerów były odczuwalne dla nieograniczonej liczby uczestników tego rynku, co uzasadnia twierdzenie, iż w niniejszej sprawie został naruszony przede wszystkim interes publicznoprawny konsumentów.

Oznacza to, iż porozumienie zawarte pomiędzy „Gerdą” oraz jej partnerami może podlegać ocenie w świetle przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Rynek właściwy

Kolejnym warunkiem niezbędnym do oceny czy przedsiębiorcy przeciwko, którym wszczęto postępowanie naruszyli przepisy ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów jest zdefiniowanie rynku właściwego w tej sprawie, na którym doszło do zawarcia porozumienia. Zgodnie z art. 4 pkt 9 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów poprzez rynek właściwy rozumie się rynek towarów, które ze względu na ich przeznaczenie, cenę oraz właściwości, w tym jakość, są uznawane przez ich nabywców za substytuty oraz są oferowane na obszarze, na którym, ze względu na ich rodzaj i właściwości, istnienie barier dostępu do rynku, preferencje konsumentów, znaczące różnice cen i koszty transportu, panują zbliżone warunki konkurencji.

Tym samym elementami niezbędnymi do określenia rynku właściwego jest jego zdefiniowanie pod względem produktowym i geograficznym.

Rynek produktowy

---

¹ Wyrok Sądu Najwyższego z dnia 24.07.2003r. I CKN 496/01, Dz.Urz. UOKiK 2004/1/283.

Podstawowym kryterium wyznaczania rynku produktowego w danej sprawie jest zdefiniowanie towarów, które ze względu na ich przeznaczenie, cenę oraz właściwości są uznawane przez nabywców za substytuty.

W ocenie organu antymonopolowego rynkiem produktowym w tej sprawie jest rynek drzwi. Analizując oferty poszczególnych przedsiębiorców sprzedających drzwi, można uznać, iż na rynku są ich różne rodzaje. Prezes Urzędu na podstawie informacji uzyskanych w toku przeprowadzonego w latach 2008/2009 badania rynku drzwi (RKT-401-01/08/MK) ustalił, iż ze względu na wykorzystywane technologie produkcji, surowiec, przeznaczenie oraz wskaźniki wytrzymałości, można generalnie wyodrębnić różne rodzaje drzwi np. drzwi wewnętrzne i zewnętrzne, czy też dokonać podziału ze względu na użyty materiał tj. np. drzwi PCV, drewniane, drewnopodobne lub inne. Ponadto z uwagi na przeznaczenie można by dokonać dalszej segmentacji tego rynku, ze względu na stosowane w budownictwie, przemyśle czy też np. przeciwpożarowe. Jednakże pomimo ograniczonej substytutowości poszczególnych rodzajów drzwi, z uwagi na to, iż producenci drzwi wytwarzają zwykle ich różne rodzaje i nie specjalizują się w produkcji tylko jednego z nich, sprzedają te wyroby poprzez te same kanały dystrybucji, istnieje możliwość produkowania przez jednego producenta różnych rodzajów drzwi oraz łatwość w przestawieniu się z produkcji jednego rodzaju drzwi na inne, organ antymonopolowy uznał, za uzasadnione w niniejszej sprawie przyjęcie, iż drzwi stanowią jeden rynek produktowy. Stąd też pomimo tego, iż rynek właściwy definiowany jest zwykle przez organy ochrony konkurencji i konsumentów dosyć wąsko, tak aby został zidentyfikowany poziom konkurencji na rynku, to jednakże w niniejszej sprawie organ ustalił, iż na potrzeby tego postępowania dotyczącego zawarcia niedozwolonego porozumienia ograniczającego konkurencję, nie ma konieczności dokonywania dalszej segmentacji tego rynku oraz wyznaczania pozycji na tym rynku posiadanej przez poszczególnych jego uczestników, organ antymonopolowy uznał, iż uzasadnione w niniejszej sprawie jest przyjęcie, że wyroby te tworzą jeden rynek produktowy.

Za szerokim ujmowaniem tego rynku przemawia również orzecznictwo Komisji Europejskiej. Przykładowo w decyzjach Komisji (decyzja nr IV/M.009 - *Fiat Geotech/Ford New Holland*), za produktowy rynek właściwy została uznana dystrybucja traktorów, kombajnów oraz kosiarek, a zatem towarów funkcjonujących na różnych rynkach z punktu widzenia kupującego. Jednakże, skoro towary te są dystrybuowane przez tych samych dystrybutorów, Komisja uznała dalsze rozdrobnienie rynku za niecelowe. Również w sprawie *Linde AG/Fiat* (decyzja Komisji z 28.09.1992r.) uznano za jeden rynek produktowy dystrybucję samochodów, bez dalszej segmentacji rynku². Podobne stanowisko w kwestii określenia rynku właściwego zajął również organ antymonopolowy, który w jednej z decyzji uwzględniając szczebel obrotu, uznał za właściwy rynek produktowy dystrybucję kotłów grzewczych, mimo tego, że z punktu widzenia finalnego odbiorcy rynek ten mógłby podlegać dalszej segmentacji³, a Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów rozpatrując odwołanie od tej decyzji, podtrzymał ustalenia Prezesa Urzędu co do właściwego rynku produktowego w tej sprawie. Wskazał także, iż przy określaniu rynku produktowego należy m.in., obok towaru na nim oferowanego, wziąć pod uwagę fazę obrotu towarowego (zbyt, hurt, detal) oraz określić, w jakim zakresie uczestnicy rynku poddani są współzawodnictwu ze strony konkurencji⁴. Stąd też organ antymonopolowy uznał w rozpatrywanej sprawie za uzasadnione uwzględnienie przy określaniu rynku produktowego, również fazy obrotu tymi wyrobami tj. rynku na którym wystąpiły skutki zawartego

² S. Gronowski, *Ustawa Antymonopolowa Komentarz*, Wydawnictwo C.H. Beck, Warszawa 1999,

³ Decyzja Prezesa UOKiK z dnia 2 września 2004 r., nr RPZ 21/2004

⁴ Wyrok Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z dnia 23 marca 2006 r., sygn. akt XVII AmA 130/04

porozumienia. Z uwagi na to, iż ustalanie ceny odsprzedaży wyrobów „Gerdy” odbyło się pomiędzy producentem a partnerami nabywającymi hurtowo te wyroby, organ antymonopolowy uznał, iż rynkiem produktowym w tej sprawie, jest rynek sprzedaży hurtowej drzwi.

Rynek geograficzny

Biorąc pod uwagę definicję rynku właściwego wynikającą z art. 4 pkt 9 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, rynkiem geograficznym właściwym w danej sprawie jest obszar na którym biorąc pod uwagę bariery dostępu do tego rynku, preferencje konsumentów, znaczące różnice cen i koszty transportu, panują zbliżone warunki konkurencji.

W ocenie organu antymonopolowego rynek sprzedaży hurtowej drzwi wykazuje cechy rynku krajowego. Jak ustalił organ antymonopolowy w postępowaniu wyjaśniającym dotyczącym badania rynku drzwi (RKT-401-01/08/MK), z odpowiedzi badanych przedsiębiorców wynika, iż z momentem wejścia Polski do Wspólnoty Europejskiej zniknęły bariery celne dotyczące sprzedaży drzwi na obszarze WE. Nie ma również żadnych barier fiskalnych w imporcie tych wyrobów. W ocenie ankietowanych przedsiębiorców eksport drzwi jest ich zdaniem nieopłacalny z powodu wysokich kosztów transportu, o czym świadczy również niski eksport tego rodzaju towarów przez krajowych producentów. Ponadto istotnym problemem jest brak jednolitych norm dla całego obszaru UE. Powoduje to konieczność dostosowania systemów drzwiowych w zależności od kraju dostawy. Taka różnorodność standardów powoduje problemy przy realizacji zamówień klientów z innych krajów oraz prowadzi do skomplikowania procesów produkcji. Ponadto ponieważ każdy kraj ma swoje wymagania i dokumenty normalizacyjne, istnieje konieczność uzyskania odpowiednich aprobat technicznych oraz certyfikatów. Zdaniem producentów drzwi, rynki poszczególnych krajów nawet w obrębie UE różnią się z uwagi na przyzwyczajenia odbiorców, różnorodność norm technicznych, niską rozpoznawalność marek krajowych poza Polską oraz wysokie koszty serwisu, co wskazuje na to, iż rynek drzwi jest rynkiem krajowym.

Należy również zauważyć, iż rozpatrywane porozumienie zostało zawarte pomiędzy producentem drzwi a jego krajowymi partnerami handlowymi nabywającymi hurtowo te wyroby. Partnerzy ci posiadają swoje siedziby na obszarze całego kraju. Nie występują istotne różnice w warunkach konkurencji pomiędzy obszarami kraju, a właściwości produktu nie ograniczają możliwości transportu drzwi. „Gerda” prowadziła jednolitą politykę handlową (w tym i cenową) dla wszystkich swoich partnerów krajowych stąd też skutki tego porozumienia były odczuwalne praktycznie na terenie całego kraju.

Ostatecznie organ antymonopolowy uznał, że rynek sprzedaży hurtowej drzwi wykazuje cechy rynku krajowego.

Nadmienić należy, iż w ocenie Prezesa Urzędu, przy analizie niniejszej sprawy, bardziej szczegółowa analiza rynku geograficznego nie miałaby dla tej sprawy istotnego znaczenia. Porozumienia polegające na ustalaniu minimalnych cen odsprzedaży nie podlegają wyłączeniu na podstawie § 7 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 listopada 2007r. w sprawie wyłączenia niektórych rodzajów porozumień wertykalnych spod zakazu porozumień ograniczających konkurencję (Dz.U. Nr 230, poz. 1691) oraz nie podlegały takiemu wyłączeniu na podstawie § 10 pkt 1 poprzedzającego go rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 13 sierpnia 2002 r. (Dz. U. z 2002 r. Nr 142, poz. 1189 ze późn. zm.). Co do zasady porozumienia w zakresie ustalania cen sztywnych czy też minimalnych nie korzystają z żadnych wyłączeń spod zakazu, gdyż są one traktowane bardzo restrykcyjnie i są niedozwolone niezależnie od wielkości udziału w rynku przedsiębiorców uczestniczących w

porozumieniu zarówno w krajowym jak i wspólnotowym prawie konkurencji. Dlatego też ponieważ niezależnie od posiadanego przez „Gerdę” oraz jej partnerów handlowych udziału w rynku właściwym produktowo i geograficznie, porozumienie to i tak nie podlegałoby wyłączeniu spod zakazu porozumień ograniczających konkurencję, precyzyjne określenie wymiaru rynku geograficznego dla rynku sprzedaży hurtowej drzwi nie jest w tej sprawie konieczne.

Istota i skutki zawartego porozumienia

Stronom niniejszego postępowania został postawiony zarzut zawarcia porozumienia ograniczającego konkurencję na rynku krajowym sprzedaży hurtowej drzwi, polegającego na bezpośrednim ustalaniu cen sprzedaży towarów, poprzez ustalanie pomiędzy Gerda Sp. z o.o. w Krakowie oraz wyszczególnionymi w sentencji niniejszej decyzji przedsiębiorcami (partnerami handlowymi) w umowach o współpracy, cen odsprzedaży przez partnerów drzwi antywłamaniowych produkowanych i sprzedawanych przez Gerda Sp. z o.o. w Krakowie, co w ocenie organu antymonopolowego stanowi naruszenie art. 6 ust. 1 pkt 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Zgodnie z art. 4 pkt 5 i pkt 6 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów przez porozumienia rozumie się umowy zawierane między przedsiębiorcami lub związkami przedsiębiorców albo niektóre postanowienia tych umów, a także uzgodnienia dokonane w jakiegokolwiek formie przez dwóch lub więcej przedsiębiorców lub też uchwały i inne akty zawiązków przedsiębiorców lub ich organów. Szczególnym rodzajem porozumień są porozumienia dystrybucyjne zawierane między przedsiębiorcami działającymi na różnych szczeblach obrotu, których celem jest zakup towarów dokonywany z zamiarem ich dalszej odsprzedaży.

Porozumienia takie są zakazane zgodnie z art. 6 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów jeśli ich celem lub skutkiem jest wyeliminowanie, ograniczenie lub naruszenie konkurencji. Tym samym ustawodawca przewidział, iż dla uznania porozumienia za ograniczające konkurencję wystarczające jest wykazanie, iż celem lub skutkiem zawartego porozumienia było naruszenie reguł konkurencji na rynku.

Dla określenia celu porozumienia podstawowe znaczenie ma obiektywny cel umowy, a nie subiektywne wyobrażenia jej stron o celach czy motywach działania. Stąd też warunkiem wystarczającym do stwierdzenia zawarcia porozumienia, jest wykazanie, iż przedsiębiorcy zrezygnowali ze swej suwerenności decyzyjnej lub jej części poprzez np. zawarcie w umowie uregulowań ograniczających stronom taką samodzielność w zakresie ustalania cen. Trybunał Sprawiedliwości wielokrotnie w swoich orzeczeniach zajmował stanowisko, iż ustalanie przez uczestników porozumienia ogólnie obowiązujących cen, nawet gdy ceny te nie są stosowane w praktyce stanowi naruszenie zasad konkurencji, jeżeli ich celem jest naruszenie konkurencji.⁵ Podobnie również Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów w wyroku z dnia 7 listopada 2005 r. uznał, iż stwierdzenie wskazanej w art. 5 obowiązującej uprzednio ustawy z dnia 15.12.2000r. o ochronie konkurencji i konsumentów (tekst jedn. Dz.U. z 2005r. Nr 244, poz. 2080 ze zmian. Dz.U. z 2006r. Nr 157, poz. 1119, Dz.U. Nr 170, poz. 1217, Dz.U. Nr 249, poz. 1834) praktyki, następuje w drodze wykazania wspólnych uczestnikom porozumienia zachowań, nawet jeżeli na rynku nie ujawniają się antykonkurencyjne skutki

---

⁵ Np. Wyroki Trybunału Sprawiedliwości: z dnia 11 lipca 1989r. w sprawie 246/86 S.C.Belasco i inni p-ko Komisji Wspólnot Europejskich (Prawo konkurencji Wspólnoty Europejskiej. orzecznictwo. Tom 1. orzeczenia ETS z lat 1962-1989, str. 488), z dnia 17 października 1972r. w sprawie 8/72 Vereeniging van Cementhandelaren p-ko Komisji („Prawo konkurencji Wspólnoty Europejskiej. Orzecznictwo. Orzeczenia ETS z lat 1962-1989, str. 138).

takiego działania.⁶ Stąd też bez znaczenia dla stwierdzenia zawarcia przez przedsiębiorców porozumienia, jest czy na skutek jego zawarcia, wystąpiły skutki antykonkurencyjne oraz czy doszło do zrealizowania zawartego porozumienia przez jego uczestników. Okoliczności te mogą mieć jedynie wpływ na ocenę stopnia szkodliwości zawartego porozumienia.

Porozumienia ograniczające konkurencję zarówno w prawie konkurencji jak i w orzecznictwie organów ochrony konkurencji, uznawane są za jedne z najcięższych naruszeń tego prawa, zniekształcających konkurencję na rynku lub też zmierzającymi do jej zniekształcenia i oddziałującymi niekorzystnie na uczestników rynku tj. nie tylko na uczestników porozumienia ale i na ich kontrahentów. Poprzez zawarcie niedozwolonego porozumienia, konkurenci pozbawiają się możliwości posiadania swobody decyzyjnej, jaka istnieje gdy mechanizmy konkurencji działają w sposób nieskrępowany. Natomiast konsumenci zostają pozbawieni możliwości wyboru na rynku najkorzystniejszej oferty.

Porozumienia mogą być zarówno porozumieniami poziomymi tj. zawieranymi przez konkurentów, jak i pionowymi czyli zawieranymi przez przedsiębiorców działających na różnych szczeblach obrotu towarowego. Do porozumień pionowych zalicza się w szczególności porozumienia dystrybucyjne, zawierane przez producentów lub importerów z odbiorcami, których skutkiem może być np. ustalanie cen odsprzedaży.

Przykładowy wykaz zachowań przedsiębiorców na rynku, które mogą być uznane za porozumienia ograniczające konkurencję zawiera art. 6 ust. 1 w pkt od 1 do pkt 7 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Jednym z najcięższych rodzajów porozumień są porozumienia cenowe, które w ustawie o ochronie konkurencji i konsumentów zakazane są na podstawie art. 6 ust. 1 pkt 1 tej ustawy. Zgodnie z tym przepisem zakazane są w szczególności porozumienia, polegające na ustalaniu bezpośrednio lub pośrednio cen sprzedaży. Ten rodzaj porozumień był również zakazany na podstawie art. 5 ust. 1 pkt 1 obowiązującej do dnia 20.04.2007r. ustawy z dnia 15 grudnia 2000r. o ochronie konkurencji i konsumentów.

Ceny są elementem umowy na ogół najsilniej oddziałującym na relacje konkurencyjne pomiędzy przedsiębiorcami, a zarazem wpływającymi na atrakcyjność oferty dla konsumentów. Nieskrępowana i niezakłócona konkurencja cenowa pomiędzy przedsiębiorcami pozwala na utrzymanie cen na poziomie możliwym do zaakceptowania zarówno dla konkurentów jak i dla konsumentów. Wymusza ponadto na przedsiębiorcach podejmowanie działań zmierzających do racjonalizacji wysokości kosztów oraz wzrostu efektywności. Dlatego też prawo konkurencji jak i orzecznictwo organów zajmujących się ochroną konkurencji, kładzie szczególny nacisk na wykrywanie tego rodzaju porozumień na rynku.

W myśl art. 6 ust. 1 pkt 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, zakazane jest nie tylko ustalanie cen, ale także i ich elementów, tj. np. marż handlowych, wszelkich narzutów do cen, rabatów, upustów jak i innych składników kalkulacyjnych ceny mających wpływ na ostateczny poziom cen. Przy czym zakazane są porozumienia cenowe mające na celu ustalenie konkretnego poziomu cen jak i cen minimalnych tj. takich poniżej, których przedsiębiorcy będący stronami porozumienia nie mogą stosować w relacjach z kontrahentami.

Porozumienia cenowe są zakazane zarówno wtedy gdy są zawierane przez konkurentów jak i przez przedsiębiorców działających na różnych szczeblach obrotu (tzw. porozumienia wertykalne-pionowe) o ile mają potencjalny lub rzeczywisty wpływ na konkurencję. Typowym przykładem tego rodzaju praktyki jest ustalanie pomiędzy przedsiębiorcami działającymi na różnych szczeblach obrotu minimalnych cen odsprzedaży lub też minimalnych marż należnych dystrybutorowi, gdyż ogranicza to możliwość

---

⁶ Wyrok Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z dnia 7 listopada 2005 r. XVII Ama 26/04

reagowania przez tego dystrybutora na impulsy rynkowe, a w efekcie zniekształca działanie mechanizmów konkurencji. Należy zauważyć, iż prawidłowo funkcjonujący system konkurencji wywiera również wpływ na konsumentów, tworzy bowiem na nim możliwość dokonywania racjonalnych wyborów produktów, które najlepiej zabezpieczają potrzeby konsumenta. Natomiast zakłócenie systemu konkurencji poprzez np. niedozwolone porozumienia cenowe powoduje, że ceny kształtują się na wyższym poziomie niż wynikałoby to z wolnorynkowej gry popytu i podaży. W wyniku porozumień, ceny produktów ulegają sztuczному podwyższeniu z oczywistą szkodą dla konsumenta. Celem zakazu porozumień cenowych jest zatem oprócz maksymalizacji efektywności działań ekonomicznych, ochrona interesów konsumentów. Dla konsumentów konkurencja oznacza bowiem bogatszą ofertę, niższe ceny i wyższą jakość towarów i usług.

Jednakże warunkiem niezbędnym do stwierdzenia przez organ antymonopolowy, iż określone przedsiębiorcy zawarły niedozwolone porozumienie ograniczające konkurencję o jakim mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów jest wykazanie, iż porozumienie to nie podlega wyłączeniu z zakazu porozumień ograniczających konkurencję, na podstawie przepisów tej ustawy.

Zgodnie z art. 7 ust. 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, do porozumień o jakich mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1 ustawy, nie stosuje się wyłączeń o jakich mowa w art. 7 ust. 1.

Ponadto art. 8 ust. 3 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów stanowi, iż Rada Ministrów może w drodze rozporządzenia wyłączyć określone rodzaje porozumień spod zakazu porozumień ograniczających konkurencję. Podobne uregulowania zawierał również art. 7 poprzednio obowiązującej ustawy z dnia 15.12.2000r. o ochronie konkurencji i konsumentów. W dniu 13.08.2002r. zostało wydane na podstawie art. 7 poprzednio obowiązującej ustawy z dnia 15.12.2000r. o ochronie konkurencji i konsumentów, rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 13.08.2002r. w sprawie wyłączenia określonych porozumień wertykalnych spod zakazu porozumień ograniczających konkurencję, obowiązujące do dnia 31.12.2007r. Natomiast od dnia 01.01.2008r. obowiązuje rozporządzenie z dnia 19.11.2007r. w sprawie wyłączenia niektórych rodzajów porozumień wertykalnych spod zakazu porozumień ograniczających konkurencję. Jednakże zarówno w myśl § 10 ww. rozporządzenia z 2002r. jak i § 7 rozporządzenia z 2007r., wyłączenia określonych porozumień spod zakazu porozumień ograniczających konkurencję, nie stosuje się do porozumień wertykalnych, które bezpośrednio lub pośrednio, samodzielnie lub w powiązaniu z innymi okolicznościami zależnymi od stron tych porozumień, mają na celu lub powodują ograniczenie prawa nabywcy do ustalania cen sprzedaży poprzez narzucanie przez dostawcę minimalnych czy też o określonej wysokości cen sprzedaży towarów objętych porozumieniem. Zawarcie w umowie tego rodzaju ograniczenia jest tzw. klauzulą niedozwoloną. Ustalanie zatem pomiędzy producentem (dostawcą) danych dóbr a dystrybutorem cen minimalnych, czyli cen poniżej, których dany towar nie może być sprzedawany lub też cen sztywnych, czyli cen o ustalonej wysokości, jest z mocy prawa zakazane i stanowi jedno z najpoważniejszych naruszeń prawa konkurencji. Tym samym zakazane w świetle ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów jest ustalanie cen odsprzedaży o określonej wysokości lub też cen minimalnych. „...Taka formuła cen ogranicza w istotnym stopniu możliwość reagowania przez dystrybutora na impulsy rynkowe, a co za tym idzie, zniekształca działanie mechanizmów konkurencji...” (Elżbieta Modzelewska-Wąchał. Ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów. Komentarz. Twigger. Warszawa 2002r. str. 73), gdyż uniemożliwia danemu przedsiębiorcy oferowanie towarów po cenach korzystniejszych niż jego konkurencji. Powyższe oznacza, iż ustalanie przez strony porozumienia cen odsprzedaży towarów o określonej wysokości, nie podlega wyłączeniu na

podstawie przepisów aktualnie obowiązującej ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, rozporządzenia z dnia 13.08.2002r. jak i rozporządzenia z dnia 19.11.2007r.

Wobec powyższego porozumienie zawarte pomiędzy „Gerda” a jej partnerami handlowymi może podlegać ocenie w świetle przepisu art. 6 ust. 1 pkt 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Przedmiotem niniejszego postępowania jest ocena czy zawarcie w umowie o współpracy oraz towarzyszącym jej aneksom uregulowań, iż partnerzy handlowi będą dokonywać sprzedaży drzwi antywłamaniowych „Gerda” po cenach ściśle ustalonych przez spółkę na poszczególne typy drzwi antywłamaniowych oraz, iż zobowiązują się do ścisłego przestrzegania ustalonych przez spółkę cen zgodnie z aktualnym cennikiem spółki, stanowi porozumienie ograniczające konkurencję o jakim mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów polegające na ustalaniu cen sprzedaży towarów na rynku krajowym sprzedaży hurtowej drzwi.

Jak wskazano to w opisie stanu faktycznego (strony od nr 16 do nr 19 niniejszej decyzji), „Gerda” zawarła ze swoimi partnerami handlowymi (odbiorcami) umowy o współpracy, które regulowały wzajemne prawa i obowiązki stron. Jednym z zobowiązań „Gerdy” było zawiadamianie partnera o fakcie zmiany cen poprzez przesyłanie na jego adres za pomocą poczty lub fax-u nowego cennika, który będzie obowiązywać począwszy od daty określonej w cenniku, nie wcześniej jednak niż 14 dni od daty wysłania zawiadomienia. Ponadto jednym z podstawowych uprawnień spółki było ustalanie obowiązujących cen wyrobów oraz prawo określania w uzgodnieniu z partnerem górnego pułapu cen za usługi montażowe wyrobów. Umowa ta określa również podstawowe obowiązki partnera. M.in., iż będzie realizował politykę handlową dotyczącą wyrobów zgodnie ze wskazaniami „Gerdy”. Umowy zostały zawarte na czas nieokreślony z tym, że w przypadku naruszenia przez partnera jakichkolwiek postanowień umowy, „Gerda” ma prawo rozwiązać umowę w trybie natychmiastowym.

Do umów handlowych zostały sporządzone załączniki m.in. regulujące zasady sprzedaży wyrobów „Gerdy” takich jak drzwi czy też zamki i okucia. Jednym z załączników regulujących wzajemne prawa i obowiązki stron, wynikające z nawiązania współpracy pomiędzy spółką a partnerem jest załącznik dotyczący dystrybucji i instalacji (montażu) drzwi antywłamaniowych „Gerda”. Załącznik ten stanowi, m.in., iż Partner będzie ściśle przestrzegał ustalonych przez spółkę cen na poszczególne typy drzwi antywłamaniowych. Ponadto w części załączników znalazł się dodatkowy zapis iż, Partner zobowiązał się do ścisłego przestrzegania ustalonych przez spółkę cen zgodnie z aktualnym cennikiem spółki. Partner zobowiązał się również do sprzedaży drzwi oraz wykonywania usług polegających na instalowaniu (montażu) sprzedawanych drzwi, za którą to usługę partner ma prawo pobierać dodatkową opłatę od klienta. Sprzedaż drzwi odbiorcy ostatecznemu może być realizowana wyłącznie wraz z usługą montażu dokonaną zgodnie z przewidzianą przez spółkę technologią.

Z powyższego wynika, iż „Gerda” w umowach ze swoimi partnerami zawarła uregulowanie, iż jednym z podstawowych uprawnień spółki było ustalanie obowiązujących cen wyrobów. Natomiast w załącznikach uregulowano, iż Partner będzie ściśle przestrzegał ustalonych przez spółkę cen na poszczególne typy drzwi antywłamaniowych oraz, iż zobowiązuje się do ścisłego przestrzegania ustalonych przez spółkę cen zgodnie z aktualnym cennikiem spółki.

Powyższy stan faktyczny w ocenie organu antymonopolowego dowodzi, iż pomiędzy „Gerda” a jej partnerami handlowymi poprzez zawarcie w umowie handlowej oraz towarzyszącym jej aneksom tych zapisów doszło do ustalania cen odsprzedaży drzwi antywłamaniowych wytwarzanych przez „Gerde”. Na skutek ustalenia pomiędzy stronami porozumienia powyższych uregulowań, partner zobowiązał się do przestrzegania ustalonych przez „Gerde” cen na poszczególne typy drzwi antywłamaniowych. Oznacza to, iż pomiędzy

„Gerda” oraz partnerami tego przedsiębiorcy doszło do ustalania cen odsprzedaży drzwi antywłamaniowych „Gerda”, co jest porozumieniem ograniczającym konkurencję o jakim mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. W ocenie organu antymonopolowego świadczą o tym przede wszystkim zapisy umowy handlowej ale także i aneksy do tych umów. Na skutek zawartego porozumienia partnerzy „Gerdy” przy sprzedaży drzwi antywłamaniowych mogli stosować jedynie ceny wynikające z cennika opracowanego i przesłanego im przez „Gerde”.

Świadczy to o tym, iż „Gerda” oraz jej partnerzy handlowi uczestniczyli w niedozwolonym porozumieniu ograniczającym konkurencję polegającym na ustaniu cen odsprzedaży, co w świetle przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów jest porozumieniem o jakim mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1 tej ustawy. Dowodami świadczącymi o zawarciu tego porozumienia jest przede wszystkim treść umowy handlowej zawartej pomiędzy „Gerdą” oraz jej partnerami oraz aneksów jej towarzyszących, z których wynika jednoznacznie fakt ustalania pomiędzy tymi przedsiębiorcami cen sprzedaży drzwi marki „Gerda”.

Na skutek zawartego porozumienia „Gerda” posiadała pewność co do wysokości cen odsprzedaży jej wyrobów przez partnerów odbiorcom końcowym, co jak wynika z wyjaśnień złożonych w toku postępowania było też jej zamiarem tj. zapobieganie sprzedaży jej wyrobów po cenach nie odpowiadających jakości tych towarów.

Z kolei partnerzy handlowi podpisując umowy zawierające takowe zapisy, zrezygnowali ze swobody ustalania stosowanych przez siebie cen gdyż nie mogli sprzedawać wyrobów „Gerdy” po cenach innych niż wynikające z cennika. Oznacza to, iż została im ograniczona możliwość swobodnego ustalania cen sprzedawanych przez siebie wyrobów oraz zdolność do bezpośredniego kształtowania w relacji z nabywcą, cen sprzedawanych przez siebie produktów. Zawarte porozumienie uniemożliwiło tym przedsiębiorcom nieograniczone reagowanie na zaistniałą sytuację na rynku, dostosowywania stosowanych przez siebie cen w zależności od posunięć cenowych konkurentów. Należy również wskazać, iż Trybunał Sprawiedliwości w swoim orzecznictwie uznał, iż pozbawianie dystrybutorów wszelkiej swobody działania, jak ma to miejsce w przypadku ustalenia cen sprzedaży (...) jest porozumieniem ograniczającym konkurencję. ETS wskazał, iż narzucanie cen odsprzedaży czyni niemożliwym wprowadzenie metod sprzedaży pozwalających na zaopatrywanie konsumentów na warunkach bardziej korzystnych, co potwierdza uczestnictwo w porozumieniu ograniczającym konkurencję.⁷

Z drugiej strony natomiast zawarte porozumienie spowodowało, iż odbiorcy z dużą dozą prawdopodobieństwa mogli przewidzieć wysokość stosowanych cen przez innych przedsiębiorców sprzedających wyroby „Gerdy”. Skutkiem tego doszło do ograniczenia rywalizacji cenowej na sprzedaż wyrobów tego przedsiębiorcy, czyli nastąpiło ograniczenie tzw. konkurencji „wewnątrzmarkowej”. „Ustalanie cen, nawet tych, które tylko stanowią cel, wpływa na konkurencję, ponieważ takie docelowe ceny umożliwiają wszystkim uczestnikom porozumienia przewidywanie z dużą dozą pewności, jaka będzie polityka cenowa ich konkurentów”⁸. W ocenie organu antymonopolowego tego rodzaju porozumienia cenowe powodują bezpośrednie ingerowanie w istotne mechanizmy konkurencji na rozpatrywanym rynku. Jak orzekł to Sąd Pierwszej Instancji w jednym ze swoich wyroków⁹ przedsiębiorcy

⁷ Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 17 stycznia 1984r. w połączonych sprawach 43 i 63/82 De Vereeniging (...) p-ko Komisji („Prawo konkurencji Wspólnoty Europejskiej. Orzecznictwo. Orzeczenia ETS z lat 1962-1989, str. 337).

⁸ Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 17 października 1972r. w sprawie 8/72 Vereeniging van Cementhandelaren p-ko Komisji („Prawo konkurencji Wspólnoty Europejskiej. Orzecznictwo. Orzeczenia ETS z lat 1962-1989, str. 138).

⁹ Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 9 lipca 2003r. w sprawie T-224/00 Archer Daniels (...) p-ko Komisji (zb. Orz. 2003, II-2597).

wyrażając wspólny zamiar stosowania danego poziomu cen dla swoich towarów, porzucają swoją niezależną politykę cenową, a przez to naruszają reguły konkurencji. Oznacza to, iż każdy z partnerów „Gerdy” powinien mieć nieograniczoną możliwość swobodnego kształtowania wysokości stosowanych przez siebie cen. Natomiast uczestnicząc w tym porozumieniu ograniczyli możliwość swobodnego kształtowania przez siebie cen oraz mogli z dużą dozą prawdopodobieństwa przewidzieć wysokość stosowanych cen przez konkurentów. Tym samym celem porozumienia było istotne ograniczenie konkurencji cenowej pomiędzy partnerami „Gerdy”, gdyż ograniczyło ono tym przedsiębiorcom sprzedaż wyrobów tego przedsiębiorcy po cenach innych niż wynikające z cennika.

Należy również wskazać, iż wprowadzenie cen o określonej wysokości powoduje, że ceny na dany produkt są wyższe, aniżeli w warunkach niezakłóconej konkurencji, inaczej bowiem nie byłoby ekonomicznego uzasadnienia ich wprowadzenia. Stąd też ceny stosowane przez odbiorców nie poddane mechanizmom konkurencji kształtowały się na dalszych etapach obrotu na poziomie wyższym, niż w przypadku poddania ich swobodnej grze rynkowej przedsiębiorców. Stąd też ujemne skutki zawarcia porozumienia były przede wszystkim odczuwalne dla klientów odbiorców tj. hurtowni, sklepów i a także konsumentów, którzy byli zmuszeni do zakupu drzwi „Gerdy” po ustalonych pomiędzy stronami porozumienia cenach. Skutkiem tego ceny uiszczane przez finalnych odbiorców tj. konsumentów, były na wyższym poziomie niż w przypadku poddania ich regulacji mechanizmów konkurencji.

Istotne w tej sprawie jest również, iż „Gerda” w celu zapewnienia sobie pewności co do stosowania się przez jej partnerów handlowych do cen o jakich mowa w cennikach, zastrzegła sobie w umowie prawo do zastosowania sankcji w postaci jej rozwiązania w trybie natychmiastowym w przypadku naruszenia przez partnera jakichkolwiek jej postanowień. Tym samym partner handlowy w przypadku nie zastosowania się do postanowień umowy np. w przypadku sprzedaży jej wyrobów po cenach innych niż wynikające z cennika „Gerdy” musiał liczyć się z tym, iż umowa ta zostanie w trybie natychmiastowym rozwiązana przez tego przedsiębiorcę. Powyższe świadczy o tym, iż „Gerda” nie tylko w sposób bezpośredni tj. w umowach i aneksach ustaliła wysokość cen za sprzedaż jej wyrobów, ale także poprzez przewidzenie w tej umowie sankcji w drodze jej rozwiązania w przypadku naruszenia przez partnera jakichkolwiek jej postanowień, czyli także dotyczących wysokości stosowanych cen, chciała wpłynąć na wysokość cen odsprzedaży stosowanych przez partnerów. Należy w tym miejscu również wskazać, iż zastosowanie groźby rozwiązania umowy w związku z nieprzestrzeganiem danego poziomu cen, jest również zgodnie z obwieszczeniem Komisji Europejskiej „Wytyczne w sprawie ograniczeń wertykalnych” (Dz.Urz. UE z 13.10.2000 C 291/01), środkiem zmierzającym do kształtowania cen odsprzedaży przez dostawcę.

Organ antymonopolowy pragnie również wskazać, iż bez znaczenia dla tej sprawy jest, iż ustaleniu pomiędzy „Gerda” a partnerem podlegała wyłącznie cena odsprzedaży drzwi a cena montażu podlegała indywidualnemu ustaleniu pomiędzy partnerem a odbiorcą końcowym (konsumentem), przez co cena ostateczna po jakiej konsument nabywał drzwi antywłamaniowe „Gerda” była różna w przypadku poszczególnych partnerów. Taki sposób ustalania cen uiszczanych przez finalnych odbiorców potwierdzili partnerzy handlowi w toku tego postępowania (np. karty nr 677 i 688) oraz „Gerda”, która ponadto wskazała, iż nigdy nie interweniowała w wysokość ceny montażu drzwi.

Należy w tym miejscu wskazać, iż zgodnie z art. 4 pkt 8 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów przez ceny rozumie się ceny jak również opłaty o charakterze cen, marże handlowe, prowizje i narzuty do cen. Stąd też w świetle art. 6 ust. 1 pkt 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów zakazane jest nie tylko ustalanie cen ale także i ich elementów

takich jak np. rabatów, marż, zasad kalkulacji czy też stawek za roboczogodzinę¹⁰, czyli elementów kalkulacji czy też kosztów mających wpływ na ostateczny poziom cen. Takie ustalanie cen czy też jej elementów składowych pozwala uczestnikom porozumienia przewidzieć poziom cen stosowanych przez konkurentów, co tym samym zaburza funkcjonowanie konkurencji na rynku. Ponadto ujednoczenie zasad kalkulacji cen może prowadzić w konsekwencji do wyrównania poziomu cen. W ocenie organu antymonopolowego porozumienia polegające na ustalaniu elementów składowych ceny mają tak naprawdę najczęściej na celu faktyczne ukrycie ustalania cen przez strony porozumienia. Przykładowo należy wskazać, iż Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów w wyroku z dnia 24.05.2006r. sygn. akt XVII Ama 14/05 uznał za porozumienie cenowe ograniczające konkurencję ustalanie na rynku przewozów taksówkowych niestosowania rabatów w określonych grupach przejazdów oraz uzgodnienia ceny „za start” oraz za kilometr przewozu¹¹, czyli składników mających wpływ na ostateczną cenę uiszczaną przez pasażera. Stąd też w rozpatrywanym przypadku pomimo tego, iż ostateczna cena, którą uiszczał finalny konsument zależała od ceny montażu drzwi ustalonej indywidualnie pomiędzy partnerem a odbiorcą finalnym, to ustalenie ceny odsprzedaży drzwi pomiędzy „Gerda” a partnerem należy uznać również za ustalanie cen odsprzedaży tych wyrobów. Ustalenie cen spowodowało, iż ceny odsprzedaży przez partnerów drzwi poszczególnym odbiorcom były takie same i odpowiadały cenom cennikowym. Różnice wynikały jedynie z możliwości stosowania cen za montaż drzwi w różnej wysokości przez poszczególnych partnerów handlowych.

Oznacza to, iż na skutek tego porozumienia, partnerzy handlowi nie mogli w dowolny sposób kształtować wysokości cen sprzedaży wyrobów „Gerda”, ale byli zobowiązani do stosowania cen cennikowych. Posiadali jedynie dowolność w ustalaniu z konsumentem ceny montażu drzwi. Poprzez takie zachowanie doszło do ograniczenia partnerom swobody decyzyjnej w zakresie ustalania cen sprzedaży drzwi „Gerda”, co jest porozumieniem polegającym na ustalaniu cen sprzedaży towarów o jakim mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Organ antymonopolowy pragnie ponadto odnieść się do podnoszonego przez niektóre strony tego postępowania argumentu, iż porozumienie to nie funkcjonowało w praktyce, gdyż zapis w umowie był zapisem martwym a każdy z przedsiębiorców całkowicie samodzielnie ustalał wysokość cen sprzedaży drzwi „Gerda”.

W pierwszej kolejności należy wskazać, iż jak przedstawił to organ antymonopolowy na wcześniejszych stronach niniejszej decyzji, o zawarciu niedozwolonego porozumienia ograniczającego konkurencję świadczy sam fakt podpisania umowy. Natomiast brak stosowania się przez odbiorców do kwestionowanego zapisu w umowie, nie oznacza, że do zawarcia tego porozumienia faktycznie nie doszło, gdyż podpisanie umowy umożliwiło przewidzenie polityki cenowej konkurentów. Z tego też względu organ antymonopolowy pragnie wskazać, iż nie może zgodzić się z twierdzeniem części stron tego postępowania, iż z racji tego, że nie stosowali w praktyce zapisów umowy to nie uczestniczyli w niedozwolonym porozumieniu ograniczającym konkurencję. Jak wskazała Komisja w decyzji w sprawie przeciwko *Yamaha*, stwierdzającej uczestnictwo tego przedsiębiorcy w porozumieniu ograniczającym konkurencję, fakt istnienia w danym dokumencie klauzuli ograniczającej bezpośrednio lub pośrednio swobodę dystrybutora do ustalania cen odsprzedaży już samo w

---

¹⁰ Konrad Kohutek, Małgorzata Sieradzka „Ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów. Komentarz” Wyd. Wolters Kluwer Polska Sp. z o.o. 2008r. str. 265.

¹¹ „Ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów. Komentarz” pod red. Cezarego Banasińskiego i Eugeniusza Piontka. LexNexis. Warszawa 2009.Str. 197.

sobie jest naruszeniem konkurencji.¹² Tym samym brak realizacji porozumienia może mieć co najwyżej wpływ na ocenę szkodliwości zawartego porozumienia, nie może natomiast prowadzić co stwierdzenia, iż w sprawie niedoszło do zawarcia niedozwolonego porozumienia ograniczającego konkurencję. Jak jednak przedstawił to organ antymonopolowy w części dotyczącej ustaleń faktycznych (strona 19 decyzji), przedmiotowe porozumienie było realizowane w praktyce, a partnerzy handlowi mieli świadomość, iż niezastosowanie się do zapisów umowy może spowodować jej natychmiastowe rozwiązanie. Tym samym zapis w aneksie do umowy o obowiązku stosowania przez partnera cen ustalonych przez „Gerde”, nie był zapisem „martwym”, a porozumienie to było realizowane w praktyce.

Organ antymonopolowy pragnie również odnieść się do wyjaśnień „Gerdy” w zakresie motywów jakimi kierowała się zamieszczając w umowach zapis o sprzedaży jej wyrobów po cenach wynikających z cennika tj. zamiarem zapewnienia sprzedaży jej wyrobów po cenach adekwatnych do jakości co miało na celu ochronę odbiorców końcowych przed praktykami sprzedawania drzwi antywłamaniowych po cenach zawyżonych w stosunku do klasy odporności na włamania oraz ochronę reputacji tej firmy na rynku.

Odnosząc się do powyższego należy przede wszystkim wskazać, iż podstawą wszczęcia niniejszego postępowania były zapisy zawarte w umowach handlowych pomiędzy „Gerda” a jej partnerami z których wynikało, iż partnerzy będą ściśle przestrzegali ustalonych przez spółkę cen na poszczególne typy drzwi antywłamaniowych, zgodnie z aktualnym cennikiem spółki. Powyższy zapis świadczy o obowiązku partnerów stosowania cen wynikających z cennika, a nie cen maksymalnych, które zgodnie z prawem ochrony konkurencji w pewnych przypadkach są dozwolone. Tym samym twierdzenie „Gerdy”, iż porozumienie to dotyczyło cen maksymalnych jest nieuprawnione.

Organ antymonopolowy pragnie również podkreślić, iż w przypadku gdyby „Gerda” uznała, iż stosowane przez jej partnerów handlowych ceny nie odpowiadają jakości tych wyrobów, mogła skorzystać z narzędzi przewidzianych w ustawie z dnia 16 kwietnia 1993r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji (tekst. jedn. Dz.U. z 2003r. Nr 153, poz. 1503 ze zmian.). Ponadto zapobieganie naruszeniu przepisów tej ustawy nie może powodować podejmowania działań skutkujących naruszeniem przepisów innej ustawy tj. np. o ochronie konkurencji i konsumentów, poprzez zawieranie niedozwolonych porozumień polegających na ustalaniu cen. Każdy przedsiębiorca jest zobowiązany do stosowania się do wszelkich ustaw, i nie może podejmować działań zapobiegających naruszeniom jednej ustawy a z drugiej strony powodować naruszenie przepisów innej ustawy tak jak w tym przypadku ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Tym samym usprawiedliwieniem zawarcia przez „Gerde” z jej partnerami handlowymi niedozwolonego porozumienia ograniczającego konkurencję nie może być, zapobieganie naruszeniu przepisów ustawy o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji. Z kolei odbiorcy „Gerdy” jako profesjonalni uczestnicy rynku powinni mieć świadomość, tak uregulowań zawartych w ustawie o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji jak i w ustawie o ochronie konkurencji i konsumentów tj. jakich działań na rynku nie mogą podejmować aby dopuścić się naruszenia przepisów obu tych ustaw.

W dalszej kolejności organ antymonopolowy pragnie wskazać, iż brak wiedzy o tym, iż ustalanie cen odsprzedaży jest działaniem bezprawnym, czy też niedopatrzenie faktu istnienia w umowie kwestionowanego przez organ antymonopolowy zapisu, nie może usprawiedliwiać działań tych przedsiębiorców. Należy mieć na uwadze, iż zgodnie z art. 83 Konstytucji RP każdy ma obowiązek przestrzegania prawa Rzeczypospolitej Polskiej. Obowiązek znajomości i przestrzegania prawa ciąży tym bardziej na profesjonalnych

---

¹² Decyzja w sprawie Yamaha (COMP/37.975/PO)

uczestnikach obrotu rynkowego, takich jak uczestnicy niniejszego postępowania. Podmioty profesjonalnie działające na rynku powinny były przewidzieć, że podejmowane przez nie działania mogą być uznane przez organ antymonopolowy za niezgodne z przepisami ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Należy wskazać, iż partnerzy handlowi „Gerdy” mieli możliwość zapoznania się z projektem umowy o współpracy. Podpisując takową umowę przedsiębiorcy zaakceptowali warunki na jakich miała odbywać się współpraca handlowa pomiędzy nimi a „Gerdą” niezależnie od tego, iż wzór umowy opracowała „Gerda”. Trzeba również wskazać, iż po podpisaniu umowy, żadna ze stron umowy w jednoznaczny i udokumentowany sposób, nie zdystansowała się od jej treści, co jedynie potwierdza udział partnerów w porozumieniu. W opinii Prezesa Urzędu przyzwolenie na zawarcie porozumienia może mieć również charakter milczący. Przedsiębiorca, który ewidentnie nie uczestniczy w niezgodnym z prawem porozumieniu powinien dowieść, że otwarcie zdystansował się od porozumienia. Jak zauważył Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów w wyroku z dnia 10 maja 2006 r.: „Przedsiębiorca, który nie tylko otwarcie nie dystansuje się od porozumienia, które ma na celu zapobieżenie, ograniczenie lub zakłócenie konkurencji, ale wręcz stosuje się do jego treści, staje się jego rzeczywistym uczestnikiem. Stwarza w ten sposób, przynajmniej wrażenie, że jego nastawienie jest analogiczne jak konkurentów”¹³. Podobne stanowisko zajął Sąd Pierwszej Instancji, który w wyroku¹⁴ rozpatrującym odwołanie od decyzji Komisji Europejskiej uznał, iż porozumienie opiera się na istnieniu zgodności i chęci przynajmniej dwóch stron. Dalej w wyroku tym Sąd uznał, iż jednostronna decyzja przedsiębiorstwa dotycząca jego zachowania nie jest porozumieniem o ile nie uzyska wyraźniej lub domyślnej zgody dystrybutorów na zachowanie producenta. Tym samym podpisanie przez odbiorców treści umowy, nawet jeśli jej postanowienia nie były stosowane w praktyce, należy uznać, za przystąpienie oraz uczestnictwo odbiorców w tym porozumieniu.

Organ antymonopolowy pragnie również odnieść się do niektórych argumentów podnoszonych przez strony w toku postępowania.

Nieuzasadnione jest twierdzenie Artura P. z Wołomina oraz Wojciecha Ż. i Tomasza Ż. ze Skarżyska-Kamiennej, iż nie są uczestnikami tego porozumienia, z uwagi na to, iż posiadają umowy podpisane z „Gerda Trading” Sp. z o.o. w Warszawie czy też „Gerda” Sp. z o.o. w Warszawie. Należy przede wszystkim wskazać, iż jak opisano to w części dotyczącej stanu faktycznego w poprzednich latach obecna spółka Gerda Sp. z o.o. w Krakowie dokonała kilku zmian własnościowych poprzez przejmowanie innych przedsiębiorców oraz zamiany nazwy swojej firmy. W trakcie dokonywania tych zmian kapitałowych m.in. „Gerda” Sp. z o.o. jako następcą prawny, wstąpiła we wszystkie prawa i obowiązki swoich poprzedników tj. m.in. Gerda Trading Sp. z o.o. Stąd też wszelkie umowy, które nie zostały poprzednio rozwiązane, „Gerda” Sp. z o.o. traktuje jako obowiązujące (karta nr 183). Z powyższego wynika, iż na skutek tych zmian własnościowych, stroną umowy zawartej przez Artura P. z Wołomina stała się „Gerda” Sp. z o.o. w Krakowie jako następcą prawny Gerda Trading Sp. z o.o. w Warszawie.

Z powyższych względów również i opisane powyżej stanowisko Wojciecha Ż. i Tomasza Ż. ze Skarżyska-Kamiennej, należy uznać za nieuzasadnione.

Organ antymonopolowy pragnie również wskazać, iż ww. przedsiębiorcy w 2008r. podpisali zobowiązania do aneksowania łączących ich umów z „Gerda” Sp. z o.o., co oznacza, iż w rzeczywistości byli stronami tych umów. Powyżej wskazani przedsiębiorcy otrzymali ponadto postanowienie nr 5 organu antymonopolowego z dnia 19.08.2009r. prostujące nazwę strony

¹³ Wyrok Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z dnia 10 maja 2006 r. XVII AmA 13/05

¹⁴ Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 03.12.2003r. w sprawie T-208/01 Volkswagen AG p-ko Komisji (zb.orz. 2003, II-5141)

tego postępowania z „Gerda Polska” Sp. z o.o. na „Gerda” Sp. z o.o., i nie wniesli od niego zażalenia.

Organ antymonopolowy nie może również zgodzić się z twierdzeniem Hertz Systems LTD Sp. z o.o., iż nie jest uczestnikiem tego porozumienia, gdyż nie prowadziła żadnych rozmów oraz nie czyniła żadnych uzgodnień z pozostałymi stronami postępowania. Jak wskazano to na str. 23 niniejszej decyzji, zgodnie z uregulowaniami art. 4 pkt 5 i 6 przez porozumienia rozumie się m.in. nie tylko uzgodnienia dokonane w jakiejkolwiek formie przez dwóch lub więcej przedsiębiorców ale również umowy zawierane między przedsiębiorcami albo niektóre postanowienia tych umów. Jak wskazano to w opisie stanu faktycznego „Gerda” zawarła również z Hertz Systems LTD Sp. z o.o., umowę handlową zawierającą zapisy dotyczące ustalania cen będące przedmiotem niniejszego postępowania (karty od nr 498 do nr 511). Stąd też należy uznać, iż przedsiębiorca ten tak jak i pozostałe strony tego postępowania uczestniczył w tym porozumieniu.

Nie uzasadnione jest również twierdzenie Zbigniewa Z. z Krakowa, iż postanowienie o wszczęciu postępowania nie precyzuje w dostateczny sposób postawionego mu zarzutu. Powyższy zarzut jest nieuprawniony, postanowienie nr 1 z dnia 06.06.2008r. wszczynające to postępowanie (karty od nr 1 do nr 10), w sentencji wskazuje jakie zachowanie na rynku zdaniem organu świadczy o naruszeniu przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów oraz jaki przepis tej ustawy to zachowanie narusza. W uzasadnieniu postanowienia w szerszy sposób opisano i doprecyzowano kwestionowany przez organ antymonopolowy zarzut. Postanowienie to zostało doręczone Zbigniewowi Z. o czym świadczy ustosunkowanie się tego przedsiębiorcy do postawionego mu zarzutu (karta nr 1171).

Organ antymonopolowy pragnie również wskazać, iż uważa za nieuzasadnione twierdzenie „Eurodach” sp.j. Roman Trzeciński i spółka w Iławie, iż nie zawarła z „Gerdą” Sp. z o.o. niedozwolonego porozumienia ograniczającego konkurencję. Przede wszystkim należy wskazać, iż jak wynika z akt sprawy (karty od nr 431 do nr 443) „Gerda” Sp. z o.o. w dniu 31.01.2001r. podpisała umowę z „EURODACH” s.c. Roman Trzeciński i spółka. Wspomniana spółka cywilna została następnie jak wynika z odpisu z Krajowego Rejestru Sądowego, w dniu 15.03.2002r. przekształcona w spółkę jawną „Eurodach” sp.j. Roman Trzeciński i spółka (karty od nr 908 do nr 911). Oznacza to, iż „Gerdę” Sp. z o.o. oraz „Eurodach” sp.j. Roman Trzeciński i spółka, łączy umowa handlowa zawarta w dniu 31.01.2001r.

Ponadto należy wskazać, iż „Gerda” Sp. z o.o. oraz „Eurodach” sp.j. Roman Trzeciński i spółka w Iławie, złożyły oświadczenie o zobowiązaniu się do aneksowania umowy handlowej (karty od nr 1407 do nr 1412). Z tego wynika, iż kwestionowane przez organ antymonopolowy zapisy w umowie zawartej w dniu 31.01.2001r. pomiędzy „Gerda” Sp. z o.o. a „Eurodach” sp.j. Roman Trzeciński i spółka, obowiązywały tak jak w przypadku innych przedsiębiorców do dnia 10.12.2007r., gdyż w przeciwnym przypadku obaj przedsiębiorcy nie złożyli by ww. oświadczenia.

W świetle powyższego należy uznać za niezrozumiałe, wyjaśnienia „Eurodach” sp.j. Roman Trzeciński i spółka, dotyczące umowy zawartej w 2003r. przez tego przedsiębiorcę z Jarosławem K. oraz Anną Ch.-K. z Olsztyna (prowadzącym działalność jako „TECHNET” s.c. w Olsztynie), która to umowa uległa zdaniem tego przedsiębiorcy rozwiązaniu w 2006r. Umowa ta nie ma żadnego związku z porozumieniem łączącym „Gerdę” Sp. z o.o. oraz „Eurodach” sp.j. Roman Trzeciński i spółka w Iławie, rozpatrywanym przez organ antymonopolowy w tym postępowaniu.

Biorąc powyższe ustalenia pod uwagę, organ antymonopolowy zawarcie porozumienia o jakim mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów uznał za udowodnione.

Organ antymonopolowy pragnie ustosunkować się również do złożonego przez „Gerde” pismem z dnia 21.07.2007r. (nadanym przez „Gerde” w Urzędzie Pocztowym w dniu 21.07.2008r. otrzymanym przez organ antymonopolowy w dniu 24.07.2008r.) wniosku o wydanie w niniejszej sprawie decyzji na podstawie art. 12 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów oraz zobowiązania się tego przedsiębiorcy do podjęcia kroków celem bezzwłocznej eliminacji zapisów umownych, które mogłyby dawać podejrzenie stosowania niedozwolonych praktyk rynkowych. Jak wskazano to w części dotyczącej opisu stanu faktycznego, „Gerda” stwierdziła w tym wniosku, iż podpisała z przedsiębiorcami będącymi stronami niniejszego postępowania zobowiązania zmierzające do zapobieżenia uprawdopodobnionym w toku postępowania naruszeniom art. 6 ustawy. Jak wynika z treści tych zobowiązań „Gerda” zobowiązała się, iż aneksami zostaną usunięte z umów handlowych postanowienia zgodnie z którymi Partner będzie ściśle przestrzegał ustalonych przez spółkę cen na poszczególne typy drzwi antywłamaniowych.

Odnosząc się do powyższego należy wskazać, iż zgodnie z art. 12 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, jeżeli w toku postępowania antymonopolowego zostanie uprawdopodobnione na podstawie okoliczności sprawy, informacji zawartych w zawiadomieniu lub będących podstawą do wszczęcia postępowania z urzędu, że został naruszony zakaz, o którym mowa w art. 6 ww. ustawy, a przedsiębiorca, któremu jest zarzucane naruszenie tego zakazu, zobowiąże się do podjęcia lub zaniechania określonych działań zmierzających do zapobieżenia tym naruszeniom, organ antymonopolowy może, w drodze decyzji, zobowiązać przedsiębiorcę do wykonania tych zobowiązań.

Należy wskazać, że celem wprowadzenia do ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów regulacji o jakiej mowa w art. 12 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, było w przypadku uprawdopodobnienia określonej praktyki, doprowadzenie do szybkiego wyeliminowania nadużyć na rynku czyli wycofania się przedsiębiorców ze stosowanej praktyki. Przesłankami pomocnymi organowi antymonopolowemu do oceny zasadności wydania decyzji na podstawie art. 12 jest przede wszystkim przesłanka wydajności pracy jako okoliczność przemawiająca za lub przeciwko akceptacji propozycji zobowiązań przedłożonych jej przez przedsiębiorców. Im bardziej akceptacja zobowiązań umożliwi organowi zaoszczędzenie nakładów finansowych, czasu oraz pracy, tym większe jest prawdopodobieństwo przyjęcia tych zobowiązań oraz polubownego zakończenia postępowania. Podobne spojrzenie zawarte jest również w przewodniku Komisji Europejskiej dotyczącym stosowania art. 9 rozporządzenia nr 1/2003: Commitments decisions¹⁵.

Ustawodawca przewidział, iż wydanie decyzji na podstawie art. 12 tej ustawy jest możliwe na etapie uprawdopodobnienia, a nie udowodnienia praktyki. Oznacza to, iż gdy organ antymonopolowy jednoznacznie udowodni stosowanie praktyki, wówczas przyjęcie zobowiązań jest niemożliwe. Ocena czy złożenie zobowiązań nastąpiło na etapie uprawdopodobnienia czy też udowodnienia praktyki jest w każdym przypadku dokonywana indywidualnie w każdym postępowaniu i znajduje się w granicach uznania organu administracyjnego. Niemniej jednak złożenie wniosku o wydanie decyzji na podstawie art. 12 powinno być dokonane przed przeprowadzeniem postępowania dowodowego czyli na etapie uprawdopodobnienia oraz możliwie szybko po jego wszczęciu. Ponadto decyzja wydawana na podstawie art. 12 ww. ustawy, powinna nakładać na przedsiębiorcę obowiązek określonego zachowania się w przyszłości przedsiębiorcy na rynku, gdyż zgodnie z

---

¹⁵ Konrad Kohutek, Małgorzata Sieradzka „Ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów. Komentarz” Wyd. Wolters Kluwer Polska Sp.z o.o. Warszawa 2008, str. 435.

dyspozycją tego przepisu „przedsiębiorca zobowiązuje do podjęcia lub zaniechania określonych działań a organ antymonopolowy zobowiązuje go do ich wykonania”.

Biorąc powyższe pod uwagę oraz oceniając stan faktyczny sprawy organ antymonopolowy wydanie decyzji na podstawie art. 12 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów uznał za nieuzasadnione.

Przed wszystkim należy wskazać, iż organ antymonopolowy wszczął niniejsze postępowanie w dniu 06.06.2008r. i w tym samym dniu postanowieniem nr 2 zaliczył w poczet dowodów tego postępowania informacje i dokumenty zebrane w toku postępowania wyjaśniającego poprzedzającego wszczęcie tego postępowania. Dowody te stanowiły m.in. umowy handlowe przedstawione przez „Gerde” na żądanie organu antymonopolowego zawarte z partnerami handlowymi będącymi stronami tego postępowania, które to umowy zawierały kwestionowane przez organ antymonopolowy postanowienia w zakresie ustalania cen. Tym samym organ antymonopolowy już w dniu wszczęcia tego postępowania, a nawet przed jego wszczęciem (tj. na etapie postępowania wyjaśniającego) posiadał dowody świadczące o zawartym porozumieniu. Natomiast wniosek o wydanie decyzji na podstawie art. 12 ww. ustawy, organ antymonopolowy otrzymał po wszczęciu tego postępowania oraz zaliczeniu umów handlowych w poczet jego dowodów, czyli praktycznie na etapie kiedy zarzucana stronom tego postępowania praktyka była oczywista a organ antymonopolowy posiadał już dowody w tej sprawie.

Tym samym złożenie przez „Gerde” wniosku o wydanie decyzji z art. 12, nie przyspieszyło w żaden sposób czasu trwania tego postępowania, nie ograniczyło pracy organowi antymonopolowemu oraz nie zmniejszyło kosztów tego postępowania, czyli nie wpłynęło na skuteczność pracy tego organu.

Z tych też względów w ocenie organu antymonopolowego wydanie w tej sprawie decyzji na podstawie art. 12 byłoby nieuzasadnione.

Należy również wskazać, iż zobowiązania złożone przez „Gerde” pismem otrzymanym w dniu 04.08.2008r., na podstawie których organ antymonopolowy miałby wydać decyzję na podstawie art. 12 ustawy, dotyczyły aneksowania umów handlowych w sposób opisany na str. 13 niniejszej decyzji czyli poprzez wykreślenie z ich treści lub z załączników postanowień, zgodnie z którymi partner będzie ściśle przestrzegł ustalonych przez spółkę cen na poszczególne typy drzwi antywłamaniowych. Ponadto każdy z Partnerów handlowych zobowiązał się do aneksowania umowy handlowej zawartej przez siebie z „Gerda” w ten sposób, że na podstawie aneksu do umowy pomiędzy „Gerda” a danym partnerem handlowym, zostaną z niej lub z załączników usunięte postanowienia, zgodnie z którymi Partner będzie ściśle przestrzegał ustalonych przez spółkę cen na poszczególne typy drzwi antywłamaniowych. Oznacza to, iż złożone przez „Gerde” w dniu 04.08.2008r. zobowiązania dotyczyły, zobowiązania do aneksowania umów czyli do wykreślenia z ich treści postanowień wskazujących na ustalanie cen. Jak wynika z treści tych zobowiązań, zostały one podpisane w lipcu 2008r. czyli po wszczęciu przez organ antymonopolowy tego postępowania. Jednakże należy zauważyć, iż jak wynika z materiału dowodowego zebranego w postępowaniu, „Gerda” w grudniu 2007r. czyli po przeprowadzeniu przez organ antymonopolowy postępowania wyjaśniającego w tej sprawie, aneksami z dnia 10.12.2007r. podpisanymi m.in. przez strony tego postępowania wykreśliła z treści umów oraz z ich załączników zapisy mówiące o obowiązku stosowania cen wyznaczonych przez „Gerde” (np. karty nr: 1609, 1613, 1616, 1628, 1631, 1635, 1643, 1646, 1649, 1652, 1655, 1657, 1660, 1661, 1665, 1668, 1670, 1673, 1677, 1681, 1684, 1687, 1690, 1693, 1695 verte, 1697, 1702, 1705, 1707, 1711, 1720, 1722, 1725, 1727, 1734). Aneksy te weszły w życie z datą ich podpisania przez tych przedsiębiorców. Oznacza to, iż kwestionowane przez organ antymonopolowy zapisy w umowie, zostały usunięte z tych umów w dniu 10.12.2007r. Z tym też dniem w ocenie organu antymonopolowego porozumienie to czyli praktyka ograniczająca konkurencję została

zaniechana. Stąd też zobowiązanie się przez „Gerde” oraz jej partnerów w oświadczeniach z lipca 2008.r. do usunięcia z umów kwestionowanych przez organ antymonopolowy zapisów dotyczących ustalania cen, czyli zapisów już de facto usuniętych, było nieuzasadnione. Literalny zapis art. 12 wskazuje, iż przedsiębiorca w zobowiązaniach powinien zobowiązać się do podjęcia lub zaniechania określonych działań zmierzających do zapobieżenia tym naruszeniom czyli do wycofania się z tej praktyki, natomiast w niniejszej sprawie zobowiązania zostały złożone na etapie kiedy praktyka ta została już zaniechana, organ antymonopolowy również z tego względu uznał, iż brak jest podstaw w tej sprawie do wydania decyzji na podstawie art. 12 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Zgodnie z art. 10 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, jeżeli organ antymonopolowy stwierdzi naruszenie zakazu określonego w art. 6 tej ustawy, wydaje decyzję o uznaniu praktyki za ograniczającą konkurencję i nakazuje zaniechanie jej stosowania. Jednocześnie art. 11 ust. 2 przedmiotowej ustawy stanowi, że powyższej decyzji nie wydaje się w przypadku, gdy zachowanie rynkowe przedsiębiorcy przestało naruszać zakazy określone w art. 6. W takim przypadku wydaje się decyzję o uznaniu praktyki za ograniczającą konkurencję i stwierdza zaniechanie jej stosowania.

W okolicznościach przedmiotowej sprawy jak wykazano to powyżej zachodzą przesłanki pozwalające na stwierdzenie, iż przedsiębiorcy, którym postawiono zarzut zawarcia niedozwolonego porozumienia ograniczającego konkurencję, naruszyli art. 6 ust. 1 pkt 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Jak ustalił organ antymonopolowy i co przedstawiono powyżej, w dniu 10.12.2007r. „Gerda” oraz partnerzy handlowi tego przedsiębiorcy zawarli aneksy do umów, zgodnie z którymi strony postanowiły wykreślić § 4 ust. 2 i 5, § 5 ust. 1 i 2 umów. Ponadto strony postanowiły wykreślić pkt 2 w załączniku nr 1 do umowy o treści: „Partner będzie ściśle przestrzegał cen detalicznych ustalonych przez spółkę na swoje wyroby” oraz w załączniku nr 2 „Partner będzie ściśle przestrzegał ustalonych przez spółkę cen na poszczególne typy drzwi antywłamaniowych” Aneksy te weszły w życie w dniu ich podpisania. Powyższe oznacza, iż „Gerda” oraz jej partnerzy handlowi aneksami z dnia 10.12.2007r. postanowili o wykreśleniu z treści umów zapisów mówiących o ścisłym przestrzeganiu cen detalicznych na poszczególne typy drzwi antywłamaniowych. Oznacza to, iż począwszy od dnia 11.12.2007r. partnerzy handlowi „Gerdy” mieli pełną swobodę w ustalaniu przez siebie cen na sprzedaż drzwi antywłamaniowych.

Organ antymonopolowy pragnie w tym miejscu wskazać, iż nieuzasadnione jest twierdzenie Krzysztofa M. oraz Dariusza S. „Malbud” s.c. w Siedlcach, iż praktyka przez nich stosowana została zaniechana w dniu 01.02.2007r. Jak wynika z akt sprawy (karta nr 901) „Gerda” Sp. z o.o. pismem z dnia 18.01.2007r. poinformowała tych przedsiębiorców, iż z uwagi na małe zakupy tych przedsiębiorców, wstrzymuje im sprzedaż i proponuje zapatrywać się u któregoś z jej dystrybutorów. Nie oznacza, to jednakże, iż z dniem 01.02.2007r. umowa z „Gerdą” została rozwiązana. Umowa ta obowiązywała nadal, o czym świadczy podpisane przez tych przedsiębiorców oświadczenie z dnia 11.07.2008r. o zobowiązaniu się tych przedsiębiorców do aneksowania umowy handlowej (karty od nr 1402 do nr 1406).

Oznacza to, iż z datą wskazaną w pkt I.a sentencji niniejszej decyzji, „Gerda” oraz przedsiębiorcy wymienieni w tym punkcie decyzji, zaprzestali stosowania niedozwolonego porozumienia ograniczającego konkurencję na rynku krajowym sprzedaży hurtowej drzwi, polegającego na bezpośrednim ustalaniu cen sprzedaży towarów, co stanowiło naruszenie art. 6 ust. 1 pkt 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Stąd należało orzec jak w punkcie I.a sentencji tej niniejszej decyzji.

I.b. Artykuł 106 ust. 1 pkt 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów stanowi, iż organ antymonopolowy może nałożyć na przedsiębiorcę karę pieniężną w wysokości nie większej niż 10% przychodu określonego w roku rozliczeniowym poprzedzającym rok nałożenia kary, jeżeli przedsiębiorca ten, choćby nieumyślnie, dopuścił się naruszenia zakazu określonego w art. 6 tej ustawy, w zakresie niewyłączonym na podstawie art. 7 i 8. Rozstrzygnięcie w przedmiocie nałożenia administracyjnej kary pieniężnej posiada więc fakultatywny charakter.

Ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów nie zawiera zamkniętego katalogu przesłanek, od których uzależniana jest wysokość nakładanych na przedsiębiorców kar. Jednakże art. 111 tej ustawy stanowi, że przy ustalaniu wysokości kar pieniężnych o których mowa w art. 106-108, należy uwzględnić w szczególności okres, stopień oraz okoliczności naruszenia przepisów ustawy, a także uprzednie naruszenie jej przepisów. Jest rzeczą oczywistą, iż na wysokość kary musi mieć także wpływ stopień zagrożenia lub naruszenia interesu publicznoprawnego stosowanymi praktykami ograniczającymi konkurencję. Ponadto w orzecznictwie wskazuje się, że w przypadku kar za stosowanie praktyk ograniczających konkurencję przesłankami, które należy brać pod uwagę są: potencjał ekonomiczny przedsiębiorcy, skutki praktyki dla konkurencji lub kontrahentów, dopuszczalny poziom kary wynikający z przepisów ustawy oraz cele, jakie kara ma osiągnąć¹⁶. Nałożona przez organ antymonopolowy kara pieniężna powinna pełnić przy tym funkcję represyjną tj. stanowić dolegliwość za naruszenie przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, a także prewencyjną czyli dyscyplinującą (tj. zapobiegać podobnym naruszeniom w przyszłości).

W pkt I sentencji niniejszej decyzji uznano za praktykę ograniczającą konkurencję i naruszającą zakaz, o którym mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, zawarcie przez strony niniejszego postępowania porozumienia ograniczającego konkurencję na rynku krajowym sprzedaży drzwi, polegającego na bezpośrednim ustalaniu cen sprzedaży towarów, poprzez ustalanie pomiędzy „Gerdą” oraz wyszczególnionymi w sentencji niniejszej decyzji przedsiębiorcami (partnerami handlowymi) w umowach o współpracy, cen odsprzedaży przez partnerów handlowych drzwi antywłamaniowych produkowanych i sprzedawanych przez „Gerdę”.

Ustalając wysokość kary pieniężnej organ antymonopolowy w pierwszej kolejności dokonał oceny natury stwierdzonego w niniejszej decyzji naruszenia. Ponieważ przedmiotowe porozumienie ograniczające konkurencję zawiązane zostało między podmiotami działającymi na różnych szczeblach obrotu czyli było porozumieniem tzw. „wertykalnym” a przedmiotem tego porozumienia było ustalanie cen odsprzedaży wyrobów „Gerdy” przez jej partnerów handlowych, w ocenie organu antymonopolowego zawarcie tego porozumienia stanowi poważne naruszenie prawa konkurencji. Skutkiem porozumienia była pewność „Gerdy” co do wysokości cen stosowanych przez jej partnerów handlowych oraz umożliwienie utrzymania cen na sprzedaż jej wyrobów po odpowiadających jej cenach. Ponadto na skutek porozumienia ograniczono partnerom handlowym możliwość swobodnego ustalania cen sprzedaży drzwi antywłamaniowych „Gerdy” i tym samym ograniczono możliwość bezpośredniego kształtowania w relacji z nabywcą, cen sprzedawanych przez siebie produktów. Tym samym zawarte porozumienie uniemożliwiło partnerom „Gerdy” nieograniczone reagowanie na zaistniałą sytuację na rynku oraz dostosowywania stosowanych przez siebie cen w zależności od posunięć cenowych konkurentów tj. innych partnerów. Oznacza to, iż bezpośredni skutek tego porozumienia był odczuwalny przede wszystkim dla odbiorców tych partnerów tj. indywidualnych konsumentów.

---

¹⁶ Wyrok Sądu Najwyższego z dnia 27.06.2000 r., I CKN 793/98.

Stąd też organ antymonopolowy kwestionowane porozumienie zaliczył do poważnego naruszenia ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Przy ustalaniu kary pieniężnej wzięto również w dalszej kolejności pod uwagę specyfikę rynku, na którym doszło do zawarcia porozumienia ograniczającego konkurencję oraz działalności „Gerdy”. Rozważając powyższe organ antymonopolowy uznał, iż drzwi antywłamaniowe aczkolwiek są produktami istotnymi dla odbiorców, to nie stanowią artykułu pierwszej potrzeby i nie można im przypisać cechy niezbędności. Ponadto organ antymonopolowy wziął pod uwagę, iż rynek drzwi jest rynkiem, na którym nie występują istotne bariery rozpoczęcia działalności. Organ antymonopolowy uwzględnił również fakt, iż skutki zawartego porozumienia są odwracalne, o czym świadczy zaniechanie stosowanej praktyki i wykreślenie z umów handlowych zapisów, świadczących o zawartym porozumieniu.

Ponadto organ antymonopolowy wziął pod uwagę strukturę rynku krajowego tj. iż jest to rynek konkurencyjny aczkolwiek „Gerda” jest znacznym uczestnikiem tego rynku, a jej marka jest rozpoznawalna wśród konsumentów.

Organ antymonopolowy wziął również pod uwagę, iż jak wynika z materiału dowodowego zebranego w tym postępowaniu i wskazanego w decyzji w części dotyczącej ustaleń organu antymonopolowego, zawarte porozumienie było stosowane w praktyce. Jednakże pomimo tego organ antymonopolowy pragnie wskazać, iż negatywne skutki stwierdzonego porozumienia wynikają nie tylko z stosowania w praktyce cen na poziomie wynikającym z umowy handlowej, ale z samego faktu zawarcia w umowie handlowej zapisu na skutek którego uległa zmniejszeniu niepewność co do poczynań konkurentów w zakresie ustalania cen, co jest wystarczającą przesłanką do uznania, iż porozumienie wywołało na rynku niekorzystne skutki.

Stąd też biorąc pod uwagę specyfikę rynku krajowego drzwi organ antymonopolowy uznał, iż zawarte porozumienie nie wpłynęło w bardzo negatywny sposób na stan konkurencji na tym rynku, dlatego też konkurencyjny charakter tego rynku, miał wpływ na obniżenie kwoty kary pieniężnej ustalonej na poprzednim etapie.

Ponadto na wymiar kary pieniężnej miał wpływ fakt, iż porozumienie to miało długotrwały charakter tj. w zdecydowanej większości przedsiębiorców trwało dłużej niż rok i dlatego też znalazło odzwierciedlenie w wysokości kary pieniężnej przyjętej do dalszych jej wyliczeń. Natomiast przedsiębiorcom, którzy uczestniczyli w tym porozumieniu krócej niż rok nie podwyższano kary pieniężnej z tytułu długotrwałości porozumienia.

Indywidualizując na dalszym etapie ustalania kar ich wysokość dla poszczególnych stron postępowania, organ antymonopolowy uznał, iż zgromadzony materiał dowodowy oraz dokonana jego ocena, a w szczególności antykonkurencyjny skutek stwierdzonej praktyki, w pełni uzasadnia nałożenie na strony postępowania kar pieniężnych w poniżej przedstawionej wysokości.

Z uwagi na ten sam przedmiot porozumienia oraz podobne przesłanki łagodzące oraz obciążające partnerów „Gerdy”, uzasadnienia kar są podobne. Nie oznacza to jednakże, iż wysokość kar nie została zindywidualizowana. W przypadku każdej strony tego porozumienia kary były ustalane na podstawie wysokości ich przychodów. Szczegółowy sposób ustalania wysokości kar jest przedstawiony w załącznikach od nr 1 do nr 6 niniejszej decyzji. Załączniki te zawierają informacje stanowiące tajemnice przedsiębiorców, do których zostało stronom tego postępowania ograniczone prawo wglądu na wcześniejszych etapach postępowania. Przedstawienie szczegółowych wyliczeń kar pieniężnych oraz algorytmu ich ustalania także w przypadku przedsiębiorców, których przychody nie zostały utajnione, oznaczałoby ujawnienie w sposób pośredni informacji, do których ograniczono prawo

wglądu. Stąd też organ antymonopolowy ograniczył się w uzasadnieniu wysokości nakładanych kar do wskazania przesłanek mających wpływ na ich wysokość.

1. Postanawiając o wysokości kary pieniężnej nakładanej na „Gerde”, organ antymonopolowy wziął pod uwagę przede wszystkim fakt, iż przedsiębiorca uczestniczył w porozumieniu ograniczającym konkurencję mającym na celu ustalanie cen sprzedaży wyrobów produkowanych i sprzedawanych przez tego przedsiębiorcę, która to praktyka jest uznawana za jedno z poważniejszych naruszeń prawa konkurencji. Miarkując karę pieniężną uwzględniono również skutki zawartego porozumienia a w szczególności to, iż doprowadziło ono do ograniczenia konkurencji tzw. „wewnątrzmarkowej” na drzwi antywłamaniowe produkowane przez „Gerde”, na skutek czego ceny kształtowały się na rynku na poziomie wyższym niż w przypadku podania ich kształtowania swobodnemu mechanizmowi konkurencji.

Za okoliczność obciążającą tego przedsiębiorcę uznano przede wszystkim to, iż przedsiębiorca był inicjatorem porozumienia, gdyż to „Gerda” opracowała wzór umowy handlowej oraz załączników, które były następnie przedkładane do podpisu partnerom handlowym. Zatem to właśnie ten przedsiębiorca jest przede wszystkim odpowiedzialny za zawarte porozumienie.

Oceniając stopień zawinienia „Gerdy” organ antymonopolowy wziął pod uwagę, iż przedsiębiorca ten prowadzi od wielu lat działalność gospodarczą oraz dysponuje wystarczająco długim doświadczeniem wynikającym z działalności na rynku, aby zdawać sobie sprawę z ograniczeń jakie nakłada na przedsiębiorców ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów. Celem działania „Gerdy” było posiadanie wpływu na wysokość cen odsprzedaży stosowanych przez jej partnerów handlowych co daje podstawę do uznania, iż jej działanie miało charakter umyślny i było świadome antykonkurencyjnych skutków takiego zachowania. Jak słusznie wskazał Europejski Trybunał Sprawiedliwości np. w wyroku z dnia 11.07.1989r. w sprawie 246/86 S.C. Belasco i inni p-ko Komisji Wspólnot Europejskich (Zb.Orz. 1989, 2117), czy też w innych orzeczeniach¹⁷, aby naruszenie było traktowane jako popełnione umyślnie nie jest konieczne aby „przedsiębiorstwo było świadome naruszenia reguł konkurencji, wystarcza natomiast aby nie mogło być nieświadome, że sporne zachowanie miało na celu ograniczenie konkurencji”.

Miarkując wysokość kary pieniężnej nakładanej na „Gerde” organ antymonopolowy wziął również pod uwagę okoliczność łagodzącą w postaci zaniechania stosowania porozumienia co prawda przed wszczęciem postępowania antymonopolowego ale po wszczęciu postępowania wyjaśniającego w tej sprawie. Z inicjatywy tego przedsiębiorcy zostały z umów handlowych wykreślone zapisy świadczące o niedozwolonym porozumieniu ograniczającym konkurencję. Ponadto za okoliczność łagodzącą organ antymonopolowy uznał brak stosowania przez tego przedsiębiorcę środków odwetowych za ewentualną sprzedaż jej wyrobów po cenach innych niż wynikające z jej cennika, o czym świadczy stanowisko partnerów handlowych zajęte w tym postępowaniu.

Należy również zauważyć, iż miarkując wymiar kary pieniężnej w niniejszej sprawie, organ antymonopolowy miał także na względzie pogląd wyrażony przez Sąd Okręgowy w Warszawie - Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów w wyroku z dnia 08.11.2004r., zgodnie z którym przy przesadnym uwzględnianiu w uzasadnieniach decyzji organu

---

¹⁷ Prawo Konkurencji Wspólnoty Europejskiej. Orzecznictwo. Tom 2: orzeczenia Sadu pierwszej Instancji z lat 1990-2004. Część 2. str. 808.

antymonopolowego okoliczności łagodzących, nakładane na przedsiębiorców kary pieniężne mogą nie osiągnąć skutku prewencyjnego, zwłaszcza w zakresie prewencji ogólnej¹⁸.

Mając na uwadze powyżej wskazane okoliczności organ antymonopolowy postanowił o nałożeniu na „Gerde” Sp. z o.o. kary pieniężnej w wysokości tj. 381 970 zł (słownie: trzysta osiemdziesiąt jeden tysięcy dziewięćset siedemdziesiąt złotych), stanowiącej ok. (...)% (tajemnica przedsiębiorcy - załącznik nr 1 do decyzji), kary maksymalnej jaka mogłaby być na nią nałożona za udział w porozumieniu.

2. Miarkując wysokość kary pieniężnej nakładanej na Andrzeja J. (...) w Łomży organ antymonopolowy wziął pod uwagę następujące okoliczności.

Postanawiając o wysokości kary pieniężnej organ antymonopolowy wziął pod uwagę przede wszystkim fakt, iż przedsiębiorca uczestniczył w porozumieniu ograniczającym konkurencję mającym na celu ustalanie cen sprzedaży wyrobów produkowanych i sprzedawanych przez „Gerde”, która to praktyka jest uznawana za jedno z poważniejszych naruszeń prawa konkurencji. Miarkując karę pieniężną uwzględniono również skutki zawartego porozumienia, a przede wszystkim to, iż doprowadziło ono do ograniczenia konkurencji tzw. „wewnątrzmarkowej” na drzwi antywłamaniowe marki „Gerda”.

Wymierzając karę pieniężną wzięto również pod uwagę, iż przedsiębiorca ten mógł co prawda nie posiadać wiedzy, iż postanowienia zawarte w umowie handlowej z „Gerdą” świadczą o zawarciu porozumienia polegającego na ustalaniu cen, niemniej jednak nie może to być usprawiedliwieniem dla tych partnerów handlowych. Zgodnie z art. 83 Konstytucji RP każdy ma obowiązek przestrzegania prawa Rzeczypospolitej Polskiej. Obowiązek znajomości i przestrzegania prawa ciąży tym bardziej na profesjonalnych uczestnikach rynku, takich jak uczestnicy niniejszego postępowania. Podmioty profesjonalnie działające na rynku powinny przewidzieć, że podejmowane przez nie działania mogą być uznane przez organ antymonopolowy za niezgodne z przepisami ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Decydując o wymiarze kary pieniężnej organ antymonopolowy uwzględnił jednakże pewne przesłanki łagodzące wymiar kary pieniężnej. Przede wszystkim organ antymonopolowy wziął pod uwagę, iż inicjatorem tego porozumienia tak jak to wskazano na wcześniejszych stronach niniejszej decyzji była „Gerda”.

Ponadto organ antymonopolowy uwzględnił okoliczność, iż zarzucane stronom tego postępowania porozumienie zostało przez tych przedsiębiorców zaniechane jeszcze przed wszczęciem postępowania antymonopolowego, aczkolwiek po przeprowadzeniu przez organ antymonopolowy postępowania wyjaśniającego w tej sprawie.

Mając na uwadze powyżej wskazane okoliczności organ antymonopolowy postanowił o nałożeniu na tego przedsiębiorcę kary pieniężnej w wysokości 14 316 zł (słownie: czternaście tysięcy trzysta szesnaście złotych), stanowiącej ok. (...)% (tajemnica przedsiębiorcy - załącznik nr 1 do decyzji), kary maksymalnej jaka mogłaby być na niego nałożona za udział w porozumieniu.

---

¹⁸ Wyrok SOKIK z dnia 08.11.2004r. sygn. akt XVII Ama 81/03.

3. Miarkując wysokość kary pieniężnej nakładanej na Andrzeja J. Przedsiębiorstwo Wielobranżowe „Firmus” w Kielcach organ antymonopolowy wziął pod uwagę następujące okoliczności.

Postanawiając o wysokości kary pieniężnej organ antymonopolowy wziął pod uwagę przede wszystkim fakt, iż przedsiębiorca uczestniczył w porozumieniu ograniczającym konkurencję mającym na celu ustalanie cen sprzedaży wyrobów produkowanych i sprzedawanych przez „Gerdę”, która to praktyka jest uznawana za jedno z poważniejszych naruszeń prawa konkurencji. Miarkując karę pieniężną uwzględniono również skutki zawartego porozumienia, a przede wszystkim to, iż doprowadziło ono do ograniczenia konkurencji tzw. „wewnątrzmarkowej” na drzwi antywłamaniowe marki „Gerda”.

Wymierzając karę pieniężną wzięto również pod uwagę, iż przedsiębiorca ten mógł co prawda nie posiadać wiedzy, iż postanowienia zawarte w umowie handlowej z „Gerdą” świadczą o zawarciu porozumienia polegającego na ustalaniu cen, niemniej jednak nie może to być usprawiedliwieniem dla tych partnerów handlowych. Zgodnie z art. 83 Konstytucji RP każdy ma obowiązek przestrzegania prawa Rzeczypospolitej Polskiej. Obowiązek znajomości i przestrzegania prawa ciąży tym bardziej na profesjonalnych uczestnikach rynku, takich jak uczestnicy niniejszego postępowania. Podmioty profesjonalnie działające na rynku powinny przewidzieć, że podejmowane przez nie działania mogą być uznane przez organ antymonopolowy za niezgodne z przepisami ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Decydując o wymiarze kary pieniężnej organ antymonopolowy uwzględnił jednakże pewne przesłanki łagodzące wymiar kary pieniężnej. Przede wszystkim organ antymonopolowy wziął pod uwagę, iż inicjatorem tego porozumienia tak jak to wskazano na wcześniejszych stronach niniejszej decyzji była „Gerda”.

Ponadto organ antymonopolowy uwzględnił okoliczność, iż zarzucane stronom tego postępowania porozumienie zostało przez tych przedsiębiorców zaniechane jeszcze przed wszczęciem postępowania antymonopolowego, aczkolwiek po przeprowadzeniu przez organ antymonopolowy postępowania wyjaśniającego w tej sprawie.

Mając na uwadze powyżej wskazane okoliczności organ antymonopolowy postanowił o nałożeniu na tego przedsiębiorcę kary pieniężnej w wysokości 5 938 zł (słownie: pięć tysięcy dziewięćset trzydzieści osiem złotych), stanowiącej ok. (...) % (tajemnica przedsiębiorcy - załącznik nr 1 do decyzji), kary maksymalnej jaka mogłaby być na niego nałożona za udział w porozumieniu.

4. Miarkując wysokość kary pieniężnej nakładanej na Karolinę M. KAMA-ADELANTE w Warszawie organ antymonopolowy wziął pod uwagę następujące okoliczności.

Postanawiając o wysokości kary pieniężnej organ antymonopolowy wziął pod uwagę przede wszystkim fakt, iż przedsiębiorca uczestniczył w porozumieniu ograniczającym konkurencję mającym na celu ustalanie cen sprzedaży wyrobów produkowanych i sprzedawanych przez „Gerdę”, która to praktyka jest uznawana za jedno z poważniejszych naruszeń prawa konkurencji. Miarkując karę pieniężną uwzględniono również skutki zawartego porozumienia, a przede wszystkim to, iż doprowadziło ono do ograniczenia konkurencji tzw. „wewnątrzmarkowej” na drzwi antywłamaniowe marki „Gerda”.

Wymierzając karę pieniężną wzięto również pod uwagę, iż przedsiębiorca ten mógł co prawda nie posiadać wiedzy, iż postanowienia zawarte w umowie handlowej z „Gerdą” świadczą o zawarciu porozumienia polegającego na ustalaniu cen, niemniej jednak nie może

to być usprawiedliwieniem dla tych partnerów handlowych. Zgodnie z art. 83 Konstytucji RP każdy ma obowiązek przestrzegania prawa Rzeczypospolitej Polskiej. Obowiązek znajomości i przestrzegania prawa ciąży tym bardziej na profesjonalnych uczestnikach rynku, takich jak uczestnicy niniejszego postępowania. Podmioty profesjonalnie działające na rynku powinny przewidzieć, że podejmowane przez nie działania mogą być uznane przez organ antymonopolowy za niezgodne z przepisami ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Decydując o wymiarze kary pieniężnej organ antymonopolowy uwzględnił jednakże pewne przesłanki łagodzące wymiar kary pieniężnej. Przede wszystkim organ antymonopolowy wziął pod uwagę, iż inicjatorem tego porozumienia tak jak to wskazano na wcześniejszych stronach niniejszej decyzji była „Gerda”.

Ponadto organ antymonopolowy uwzględnił okoliczność, iż zarzucane stronom tego postępowania porozumienie zostało przez tych przedsiębiorców zaniechane jeszcze przed wszczęciem postępowania antymonopolowego, aczkolwiek po przeprowadzeniu przez organ antymonopolowy postępowania wyjaśniającego w tej sprawie.

Mając na uwadze powyżej wskazane okoliczności organ antymonopolowy postanowił o nałożeniu na tego przedsiębiorcę kary pieniężnej w wysokości 3 524 zł (słownie: trzy tysiące pięćset dwadzieścia cztery złote), stanowiącej ok. (...)% (tajemnica przedsiębiorcy - załącznik nr 1 do decyzji), kary maksymalnej jaka mogłaby być na niego nałożona za udział w porozumieniu.

5. Miarkując wysokość kary pieniężnej nakładanej na Leszka W. MADD Przedsiębiorstwo-Handlowo-Usługowe mgr inż. Leszek W. w Gliwicach organ antymonopolowy wziął pod uwagę następujące okoliczności.

Postanawiając o wysokości kary pieniężnej organ antymonopolowy wziął pod uwagę przede wszystkim fakt, iż przedsiębiorca uczestniczył w porozumieniu ograniczającym konkurencję mającym na celu ustalanie cen sprzedaży wyrobów produkowanych i sprzedawanych przez „Gerdę”, która to praktyka jest uznawana za jedno z poważniejszych naruszeń prawa konkurencji. Miarkując karę pieniężną uwzględniono również skutki zawartego porozumienia, a przede wszystkim to, iż doprowadziło ono do ograniczenia konkurencji tzw. „wewnątrzmarkowej” na drzwi antywłamaniowe marki „Gerda”.

Wymierzając karę pieniężną wzięto również pod uwagę, iż przedsiębiorca ten mógł co prawda nie posiadać wiedzy, iż postanowienia zawarte w umowie handlowej z „Gerdą” świadczą o zawarciu porozumienia polegającego na ustalaniu cen, niemniej jednak nie może to być usprawiedliwieniem dla tych partnerów handlowych. Zgodnie z art. 83 Konstytucji RP każdy ma obowiązek przestrzegania prawa Rzeczypospolitej Polskiej. Obowiązek znajomości i przestrzegania prawa ciąży tym bardziej na profesjonalnych uczestnikach rynku, takich jak uczestnicy niniejszego postępowania. Podmioty profesjonalnie działające na rynku powinny przewidzieć, że podejmowane przez nie działania mogą być uznane przez organ antymonopolowy za niezgodne z przepisami ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Decydując o wymiarze kary pieniężnej organ antymonopolowy uwzględnił jednakże pewne przesłanki łagodzące wymiar kary pieniężnej. Przede wszystkim organ antymonopolowy wziął pod uwagę, iż inicjatorem tego porozumienia tak jak to wskazano na wcześniejszych stronach niniejszej decyzji była „Gerda”.

Ponadto organ antymonopolowy uwzględnił okoliczność, iż zarzucane stronom tego postępowania porozumienie zostało przez tych przedsiębiorców zaniechane jeszcze przed wszczęciem postępowania antymonopolowego, aczkolwiek po przeprowadzeniu przez organ antymonopolowy postępowania wyjaśniającego w tej sprawie.

Mając na uwadze powyżej wskazane okoliczności organ antymonopolowy postanowił o nałożeniu na tego przedsiębiorcę kary pieniężnej w wysokości 9 976 zł (słownie: dziewięć tysięcy dziewięćset siedemdziesiąt sześć złotych), stanowiącej ok. (...)% (tajemnica przedsiębiorcy - załącznik nr 1 do decyzji), kary maksymalnej jaka mogłaby być na niego nałożona za udział w porozumieniu.

6. Miarkując wysokość kary pieniężnej nakładanej na Arnolda K. Centrum Materiałów Budowlanych w Zielonej Górze organ antymonopolowy wziął pod uwagę następujące okoliczności.

Postanawiając o wysokości kary pieniężnej organ antymonopolowy wziął pod uwagę przede wszystkim fakt, iż przedsiębiorca uczestniczył w porozumieniu ograniczającym konkurencję mającym na celu ustalanie cen sprzedaży wyrobów produkowanych i sprzedawanych przez „Gerdę”, która to praktyka jest uznawana za jedno z poważniejszych naruszeń prawa konkurencji. Miarkując karę pieniężną uwzględniono również skutki zawartego porozumienia, a przede wszystkim to, iż doprowadziło ono do ograniczenia konkurencji tzw. „wewnątrzmarkowej” na drzwi antywłamaniowe marki „Gerda”.

Wymierzając karę pieniężną wzięto również pod uwagę, iż przedsiębiorca ten mógł co prawda nie posiadać wiedzy, iż postanowienia zawarte w umowie handlowej z „Gerdą” świadczą o zawarciu porozumienia polegającego na ustalaniu cen, niemniej jednak nie może to być usprawiedliwieniem dla tych partnerów handlowych. Zgodnie z art. 83 Konstytucji RP każdy ma obowiązek przestrzegania prawa Rzeczypospolitej Polskiej. Obowiązek znajomości i przestrzegania prawa ciąży tym bardziej na profesjonalnych uczestnikach rynku, takich jak uczestnicy niniejszego postępowania. Podmioty profesjonalnie działające na rynku powinny przewidzieć, że podejmowane przez nie działania mogą być uznane przez organ antymonopolowy za niezgodne z przepisami ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Decydując o wymiarze kary pieniężnej organ antymonopolowy uwzględnił jednakże pewne przesłanki łagodzące wymiar kary pieniężnej. Przede wszystkim organ antymonopolowy wziął pod uwagę, iż inicjatorem tego porozumienia tak jak to wskazano na wcześniejszych stronach niniejszej decyzji była „Gerda”.

Ponadto organ antymonopolowy uwzględnił okoliczność, iż zarzucane stronom tego postępowania porozumienie zostało przez tych przedsiębiorców zaniechane jeszcze przed wszczęciem postępowania antymonopolowego, aczkolwiek po przeprowadzeniu przez organ antymonopolowy postępowania wyjaśniającego w tej sprawie.

Mając na uwadze powyżej wskazane okoliczności organ antymonopolowy postanowił o nałożeniu na tego przedsiębiorcę kary pieniężnej w wysokości tj. 50 048 zł (słownie: pięćdziesiąt tysięcy czterdzieści osiem złotych), stanowiącej ok. (...)% (tajemnica przedsiębiorcy - załącznik nr 1 do decyzji), kary maksymalnej jaka mogłaby być na niego nałożona za udział w porozumieniu.

7. Miarkując wysokość kary pieniężnej nakładanej na „KOMSTA” Sp. z o.o. w Pyskowicach organ antymonopolowy wziął pod uwagę następujące okoliczności.

Postanawiając o wysokości kary pieniężnej organ antymonopolowy wziął pod uwagę przede wszystkim fakt, iż przedsiębiorca uczestniczył w porozumieniu ograniczającym konkurencję mającym na celu ustalanie cen sprzedaży wyrobów produkowanych i sprzedawanych przez „Gerdę”, która to praktyka jest uznawana za jedno z poważniejszych naruszeń prawa konkurencji. Miarkując karę pieniężną uwzględniono również skutki zawartego porozumienia, a przede wszystkim to, iż doprowadziło ono do ograniczenia konkurencji tzw. „wewnątrzmarkowej” na drzwi antywłamaniowe marki „Gerda”.

Wymierzając karę pieniężną wzięto również pod uwagę, iż przedsiębiorca ten mógł co prawda nie posiadać wiedzy, iż postanowienia zawarte w umowie handlowej z „Gerdą” świadczą o zawarciu porozumienia polegającego na ustalaniu cen, niemniej jednak nie może to być usprawiedliwieniem dla tych partnerów handlowych. Zgodnie z art. 83 Konstytucji RP każdy ma obowiązek przestrzegania prawa Rzeczypospolitej Polskiej. Obowiązek znajomości i przestrzegania prawa ciąży tym bardziej na profesjonalnych uczestnikach rynku, takich jak uczestnicy niniejszego postępowania. Podmioty profesjonalnie działające na rynku powinny przewidzieć, że podejmowane przez nie działania mogą być uznane przez organ antymonopolowy za niezgodne z przepisami ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Decydując o wymiarze kary pieniężnej organ antymonopolowy uwzględnił jednakże pewne przesłanki łagodzące wymiar kary pieniężnej. Przede wszystkim organ antymonopolowy wziął pod uwagę, iż inicjatorem tego porozumienia tak jak to wskazano na wcześniejszych stronach niniejszej decyzji była „Gerda”.

Ponadto organ antymonopolowy uwzględnił okoliczność, iż zarzucane stronom tego postępowania porozumienie zostało przez tych przedsiębiorców zaniechane jeszcze przed wszczęciem postępowania antymonopolowego, aczkolwiek po przeprowadzeniu przez organ antymonopolowy postępowania wyjaśniającego w tej sprawie.

Mając na uwadze powyżej wskazane okoliczności organ antymonopolowy postanowił o nałożeniu na tego przedsiębiorcę kary pieniężnej w wysokości 11 500 zł (słownie: jedenaście tysięcy pięćset złotych), stanowiącej ok. (...)% (tajemnica przedsiębiorcy - załącznik nr 1 do decyzji), kary maksymalnej jaka mogłaby być na niego nałożona za udział w porozumieniu.

8. Miarkując wysokość kary pieniężnej nakładanej na HEBAN - Steinhof Sp.j. w Krakowie organ antymonopolowy wziął pod uwagę następujące okoliczności.

Postanawiając o wysokości kary pieniężnej organ antymonopolowy wziął pod uwagę przede wszystkim fakt, iż przedsiębiorca uczestniczył w porozumieniu ograniczającym konkurencję mającym na celu ustalanie cen sprzedaży wyrobów produkowanych i sprzedawanych przez „Gerdę”, która to praktyka jest uznawana za jedno z poważniejszych naruszeń prawa konkurencji. Miarkując karę pieniężną uwzględniono również skutki zawartego porozumienia, a przede wszystkim to, iż doprowadziło ono do ograniczenia konkurencji tzw. „wewnątrzmarkowej” na drzwi antywłamaniowe marki „Gerda”.

Wymierzając karę pieniężną wzięto również pod uwagę, iż przedsiębiorca ten mógł co prawda nie posiadać wiedzy, iż postanowienia zawarte w umowie handlowej z „Gerdą” świadczą o zawarciu porozumienia polegającego na ustalaniu cen, niemniej jednak nie może to być usprawiedliwieniem dla tych partnerów handlowych. Zgodnie z art. 83 Konstytucji RP każdy ma obowiązek przestrzegania prawa Rzeczypospolitej Polskiej. Obowiązek znajomości i przestrzegania prawa ciąży tym bardziej na profesjonalnych uczestnikach rynku, takich jak

uczestnicy niniejszego postępowania. Podmioty profesjonalnie działające na rynku powinny przewidzieć, że podejmowane przez nie działania mogą być uznane przez organ antymonopolowy za niezgodne z przepisami ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Decydując o wymiarze kary pieniężnej organ antymonopolowy uwzględnił jednakże pewne przesłanki łagodzące wymiar kary pieniężnej. Przede wszystkim organ antymonopolowy wziął pod uwagę, iż inicjatorem tego porozumienia tak jak to wskazano na wcześniejszych stronach niniejszej decyzji była „Gerda”.

Ponadto organ antymonopolowy uwzględnił okoliczność, iż zarzucane stronom tego postępowania porozumienie zostało przez tych przedsiębiorców zaniechane jeszcze przed wszczęciem postępowania antymonopolowego, aczkolwiek po przeprowadzeniu przez organ antymonopolowy postępowania wyjaśniającego w tej sprawie.

Mając na uwadze powyżej wskazane okoliczności organ antymonopolowy postanowił o nałożeniu na tego przedsiębiorcę kary pieniężnej w wysokości 309 644 zł (słownie: trzysta dziewięć tysięcy sześćset czterdzieści cztery złote), stanowiącej ok. (...)% (tajemnica przedsiębiorcy - załącznik nr 1 do decyzji), kary maksymalnej jaka mogłaby być na niego nałożona za udział w porozumieniu.

9. Miarkując wysokość kary pieniężnej nakładanej na „Bezpieczny Dom” Sp. z o.o. w Katowicach organ antymonopolowy wziął pod uwagę następujące okoliczności.

Postanawiając o wysokości kary pieniężnej organ antymonopolowy wziął pod uwagę przede wszystkim fakt, iż przedsiębiorca uczestniczył w porozumieniu ograniczającym konkurencję mającym na celu ustalanie cen sprzedaży wyrobów produkowanych i sprzedawanych przez „Gerde”, która to praktyka jest uznawana za jedno z poważniejszych naruszeń prawa konkurencji. Miarkując karę pieniężną uwzględniono również skutki zawartego porozumienia, a przede wszystkim to, iż doprowadziło ono do ograniczenia konkurencji tzw. „wewnątrzmarkowej” na drzwi antywłamaniowe marki „Gerda”.

Wymierzając karę pieniężną wzięto również pod uwagę, iż przedsiębiorca ten mógł co prawda nie posiadać wiedzy, iż postanowienia zawarte w umowie handlowej z „Gerdą” świadczą o zawarciu porozumienia polegającego na ustalaniu cen, niemniej jednak nie może to być usprawiedliwieniem dla tych partnerów handlowych. Zgodnie z art. 83 Konstytucji RP każdy ma obowiązek przestrzegania prawa Rzeczypospolitej Polskiej. Obowiązek znajomości i przestrzegania prawa ciąży tym bardziej na profesjonalnych uczestnikach rynku, takich jak uczestnicy niniejszego postępowania. Podmioty profesjonalnie działające na rynku powinny przewidzieć, że podejmowane przez nie działania mogą być uznane przez organ antymonopolowy za niezgodne z przepisami ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Decydując o wymiarze kary pieniężnej organ antymonopolowy uwzględnił jednakże pewne przesłanki łagodzące wymiar kary pieniężnej. Przede wszystkim organ antymonopolowy wziął pod uwagę, iż inicjatorem tego porozumienia tak jak to wskazano na wcześniejszych stronach niniejszej decyzji była „Gerda” oraz iż przedsiębiorca ten trwał w tym porozumieniu przez okres krótszy niż jeden rok.

Ponadto organ antymonopolowy uwzględnił okoliczność, iż zarzucane stronom tego postępowania porozumienie zostało przez tych przedsiębiorców zaniechane jeszcze przed wszczęciem postępowania antymonopolowego, aczkolwiek po przeprowadzeniu przez organ antymonopolowy postępowania wyjaśniającego w tej sprawie.

Mając na uwadze powyżej wskazane okoliczności organ antymonopolowy postanowił o nałożeniu na tego przedsiębiorcę kary pieniężnej w wysokości 1 000 zł (słownie: tysiąc złotych), stanowiącej ok. (...)% (tajemnica przedsiębiorcy – załącznik nr 1 do decyzji), kary maksymalnej jaka mogłaby być na niego nałożona za udział w porozumieniu.

10. Miarkując wysokość kary pieniężnej nakładanej na „WOODCOTE Poland” Sp. z o.o. w Warszawie organ antymonopolowy wziął pod uwagę następujące okoliczności.

Postanawiając o wysokości kary pieniężnej organ antymonopolowy wziął pod uwagę przede wszystkim fakt, iż przedsiębiorca uczestniczył w porozumieniu ograniczającym konkurencję mającym na celu ustalanie cen sprzedaży wyrobów produkowanych i sprzedawanych przez „Gerde”, która to praktyka jest uznawana za jedno z poważniejszych naruszeń prawa konkurencji. Miarkując karę pieniężną uwzględniono również skutki zawartego porozumienia, a przede wszystkim to, iż doprowadziło ono do ograniczenia konkurencji tzw. „wewnątrzmarkowej” na drzwi antywłamaniowe marki „Gerda”.

Wymierzając karę pieniężną wzięto również pod uwagę, iż przedsiębiorca ten mógł co prawda nie posiadać wiedzy, iż postanowienia zawarte w umowie handlowej z „Gerdą” świadczą o zawarciu porozumienia polegającego na ustalaniu cen, niemniej jednak nie może to być usprawiedliwieniem dla tych partnerów handlowych. Zgodnie z art. 83 Konsytucji RP każdy ma obowiązek przestrzegania prawa Rzeczypospolitej Polskiej. Obowiązek znajomości i przestrzegania prawa ciąży tym bardziej na profesjonalnych uczestnikach rynku, takich jak uczestnicy niniejszego postępowania. Podmioty profesjonalnie działające na rynku powinny przewidzieć, że podejmowane przez nie działania mogą być uznane przez organ antymonopolowy za niezgodne z przepisami ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Decydując o wymiarze kary pieniężnej organ antymonopolowy uwzględnił jednakże pewne przesłanki łagodzące wymiar kary pieniężnej. Przede wszystkim organ antymonopolowy wziął pod uwagę, iż inicjatorem tego porozumienia tak jak to wskazano na wcześniejszych stronach niniejszej decyzji była „Gerda” oraz iż przedsiębiorca ten uczestniczył w tym porozumieniu przez okres krótszy niż jeden rok.

Ponadto organ antymonopolowy uwzględnił okoliczność, iż zarzucane stronom tego postępowania porozumienie zostało przez tych przedsiębiorców zaniechane jeszcze przed wszczęciem postępowania antymonopolowego, aczkolwiek po przeprowadzeniu przez organ antymonopolowy postępowania wyjaśniającego w tej sprawie.

Mając na uwadze powyżej wskazane okoliczności organ antymonopolowy postanowił o nałożeniu na tego przedsiębiorcę kary pieniężnej w wysokości tj. 155 539 zł (słownie: sto pięćdziesiąt pięć tysięcy pięćset trzydzieści dziewięć złotych), stanowiącej ok. (...)% (tajemnica przedsiębiorcy - załącznik nr 1 do decyzji), kary maksymalnej jaka mogłaby być na niego nałożona za udział w porozumieniu.

11. Miarkując wysokość kary pieniężnej nakładanej na „Tomark” T.Majewski, M.Ritter sp.j. w Poznaniu organ antymonopolowy wziął pod uwagę następujące okoliczności.

Postanawiając o wysokości kary pieniężnej organ antymonopolowy wziął pod uwagę przede wszystkim fakt, iż przedsiębiorca uczestniczył w porozumieniu ograniczającym konkurencję mającym na celu ustalanie cen sprzedaży wyrobów produkowanych i sprzedawanych przez „Gerde”, która to praktyka jest uznawana za jedno z poważniejszych naruszeń prawa konkurencji. Miarkując karę pieniężną uwzględniono również skutki

zawartego porozumienia, a przede wszystkim to, iż doprowadziło ono do ograniczenia konkurencji tzw. „wewnątrzmarkowej” na drzwi antywłamaniowe marki „Gerda”.

Wymierzając karę pieniężną wzięto również pod uwagę, iż przedsiębiorca ten mógł co prawda nie posiadać wiedzy, iż postanowienia zawarte w umowie handlowej z „Gerdą” świadczą o zawarciu porozumienia polegającego na ustalaniu cen, niemniej jednak nie może to być usprawiedliwieniem dla tych partnerów handlowych. Zgodnie z art. 83 Konstytucji RP każdy ma obowiązek przestrzegania prawa Rzeczypospolitej Polskiej. Obowiązek znajomości i przestrzegania prawa ciąży tym bardziej na profesjonalnych uczestnikach rynku, takich jak uczestnicy niniejszego postępowania. Podmioty profesjonalnie działające na rynku powinny przewidzieć, że podejmowane przez nie działania mogą być uznane przez organ antymonopolowy za niezgodne z przepisami ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Decydując o wymiarze kary pieniężnej organ antymonopolowy uwzględnił jednakże pewne przesłanki łagodzące wymiar kary pieniężnej. Przede wszystkim organ antymonopolowy wziął pod uwagę, iż inicjatorem tego porozumienia tak jak to wskazano na wcześniejszych stronach niniejszej decyzji była „Gerda”.

Ponadto organ antymonopolowy uwzględnił okoliczność, iż zarzucane stronom tego postępowania porozumienie zostało przez tych przedsiębiorców zaniechane jeszcze przed wszczęciem postępowania antymonopolowego, aczkolwiek po przeprowadzeniu przez organ antymonopolowy postępowania wyjaśniającego w tej sprawie.

Mając na uwadze powyżej wskazane okoliczności organ antymonopolowy postanowił o nałożeniu na tego przedsiębiorcę kary pieniężnej w wysokości 12 355 zł (słownie: dwanaście tysięcy trzysta pięćdziesiąt pięć złotych), stanowiącej ok. (...)% (tajemnica przedsiębiorcy - załącznik nr 2 do decyzji), kary maksymalnej jaka mogłaby być na niego nałożona za udział w porozumieniu.

12. Miarkując wysokość kary pieniężnej nakładanej na Leszka S. „SEMKO” Agencja Handlowa we Wrocławiu organ antymonopolowy wziął pod uwagę następujące okoliczności.

Postanawiając o wysokości kary pieniężnej organ antymonopolowy wziął pod uwagę przede wszystkim fakt, iż przedsiębiorca uczestniczył w porozumieniu ograniczającym konkurencję mającym na celu ustalanie cen sprzedaży wyrobów produkowanych i sprzedawanych przez „Gerde”, która to praktyka jest uznawana za jedno z poważniejszych naruszeń prawa konkurencji. Miarkując karę pieniężną uwzględniono również skutki zawartego porozumienia, a przede wszystkim to, iż doprowadziło ono do ograniczenia konkurencji tzw. „wewnątrzmarkowej” na drzwi antywłamaniowe marki „Gerda”.

Wymierzając karę pieniężną wzięto również pod uwagę, iż przedsiębiorca ten mógł co prawda nie posiadać wiedzy, iż postanowienia zawarte w umowie handlowej z „Gerdą” świadczą o zawarciu porozumienia polegającego na ustalaniu cen, niemniej jednak nie może to być usprawiedliwieniem dla tych partnerów handlowych. Zgodnie z art. 83 Konstytucji RP każdy ma obowiązek przestrzegania prawa Rzeczypospolitej Polskiej. Obowiązek znajomości i przestrzegania prawa ciąży tym bardziej na profesjonalnych uczestnikach rynku, takich jak uczestnicy niniejszego postępowania. Podmioty profesjonalnie działające na rynku powinny przewidzieć, że podejmowane przez nie działania mogą być uznane przez organ antymonopolowy za niezgodne z przepisami ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Decydując o wymiarze kary pieniężnej organ antymonopolowy uwzględnił jednakże pewne przesłanki łagodzące wymiar kary pieniężnej. Przede wszystkim organ antymonopolowy wziął pod uwagę, iż inicjatorem tego porozumienia tak jak to wskazano na wcześniejszych stronach niniejszej decyzji była „Gerda”.

Ponadto organ antymonopolowy uwzględnił okoliczność, iż zarzucane stronom tego postępowania porozumienie zostało przez tych przedsiębiorców zaniechane jeszcze przed wszczęciem postępowania antymonopolowego, aczkolwiek po przeprowadzeniu przez organ antymonopolowy postępowania wyjaśniającego w tej sprawie.

Mając na uwadze powyżej wskazane okoliczności organ antymonopolowy postanowił o nałożeniu na tego przedsiębiorcę kary pieniężnej w wysokości 19 396 zł (słownie: dziewiętnaście tysięcy trzysta dziewięćdziesiąt sześć złotych), stanowiącej ok. (...)% (tajemnica przedsiębiorcy - załącznik nr 2 do decyzji), kary maksymalnej jaka mogłaby być na niego nałożona za udział w porozumieniu.

13. Miarkując wysokość kary pieniężnej nakładanej na Mirosława L. prowadzącego wraz z Zbigniewem W. wspólnie działalność gospodarczą jako „UMIT” s.c. Zakład Usługowo-Produkcyjny w Radomiu organ antymonopolowy wziął pod uwagę następujące okoliczności.

Postanawiając o wysokości kary pieniężnej organ antymonopolowy wziął pod uwagę przede wszystkim fakt, iż przedsiębiorca uczestniczył w porozumieniu ograniczającym konkurencję mającym na celu ustalanie cen sprzedaży wyrobów produkowanych i sprzedawanych przez „Gerdę”, która to praktyka jest uznawana za jedno z poważniejszych naruszeń prawa konkurencji. Miarkując karę pieniężną uwzględniono również skutki zawartego porozumienia, a przede wszystkim to, iż doprowadziło ono do ograniczenia konkurencji tzw. „wewnątrzmarkowej” na drzwi antywłamaniowe marki „Gerda”.

Wymierzając karę pieniężną wzięto również pod uwagę, iż przedsiębiorca ten mógł co prawda nie posiadać wiedzy, iż postanowienia zawarte w umowie handlowej z „Gerdą” świadczą o zawarciu porozumienia polegającego na ustalaniu cen, niemniej jednak nie może to być usprawiedliwieniem dla tych partnerów handlowych. Zgodnie z art. 83 Konstytucji RP każdy ma obowiązek przestrzegania prawa Rzeczypospolitej Polskiej. Obowiązek znajomości i przestrzegania prawa ciąży tym bardziej na profesjonalnych uczestnikach rynku, takich jak uczestnicy niniejszego postępowania. Podmioty profesjonalnie działające na rynku powinny przewidzieć, że podejmowane przez nie działania mogą być uznane przez organ antymonopolowy za niezgodne z przepisami ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Decydując o wymiarze kary pieniężnej organ antymonopolowy uwzględnił jednakże pewne przesłanki łagodzące wymiar kary pieniężnej. Przede wszystkim organ antymonopolowy wziął pod uwagę, iż inicjatorem tego porozumienia tak jak to wskazano na wcześniejszych stronach niniejszej decyzji była „Gerda”.

Ponadto organ antymonopolowy uwzględnił okoliczność, iż zarzucane stronom tego postępowania porozumienie zostało przez tych przedsiębiorców zaniechane jeszcze przed wszczęciem postępowania antymonopolowego, aczkolwiek po przeprowadzeniu przez organ antymonopolowy postępowania wyjaśniającego w tej sprawie.

Mając na uwadze powyżej wskazane okoliczności organ antymonopolowy postanowił o nałożeniu na tego przedsiębiorcę kary pieniężnej w wysokości 3 005 zł (słownie: trzy tysiące pięć złotych), stanowiącej ok. (...)% (tajemnica przedsiębiorcy - załącznik nr 2 do decyzji),

kary maksymalnej jaka mogłaby być na niego nałożona za udział w porozumieniu, za które to zobowiązanie odpowiada solidarnie Zbigniew W.

14. Miarkując wysokość kary pieniężnej nakładanej na Zbigniewa W. prowadzącego wraz z Mirosławem L. wspólnie działalność gospodarczą jako „UMIT” s.c. Zakład Usługowo-Produkcyjny w Radomiu organ antymonopolowy wziął pod uwagę następujące okoliczności.

Postanawiając o wysokości kary pieniężnej organ antymonopolowy wziął pod uwagę przede wszystkim fakt, iż przedsiębiorca uczestniczył w porozumieniu ograniczającym konkurencję mającym na celu ustalanie cen sprzedaży wyrobów produkowanych i sprzedawanych przez „Gerdę”, która to praktyka jest uznawana za jedno z poważniejszych naruszeń prawa konkurencji. Miarkując karę pieniężną uwzględniono również skutki zawartego porozumienia, a przede wszystkim to, iż doprowadziło ono do ograniczenia konkurencji tzw. „wewnątrzmarkowej” na drzwi antywłamaniowe marki „Gerda”.

Wymierzając karę pieniężną wzięto również pod uwagę, iż przedsiębiorca ten mógł co prawda nie posiadać wiedzy, iż postanowienia zawarte w umowie handlowej z „Gerdą” świadczą o zawarciu porozumienia polegającego na ustalaniu cen, niemniej jednak nie może to być usprawiedliwieniem dla tych partnerów handlowych. Zgodnie z art. 83 Konsytucji RP każdy ma obowiązek przestrzegania prawa Rzeczypospolitej Polskiej. Obowiązek znajomości i przestrzegania prawa ciąży tym bardziej na profesjonalnych uczestnikach rynku, takich jak uczestnicy niniejszego postępowania. Podmioty profesjonalnie działające na rynku powinny przewidzieć, że podejmowane przez nie działania mogą być uznane przez organ antymonopolowy za niezgodne z przepisami ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Decydując o wymiarze kary pieniężnej organ antymonopolowy uwzględnił jednakże pewne przesłanki łagodzące wymiar kary pieniężnej. Przede wszystkim organ antymonopolowy wziął pod uwagę, iż inicjatorem tego porozumienia tak jak to wskazano na wcześniejszych stronach niniejszej decyzji była „Gerda”.

Ponadto organ antymonopolowy uwzględnił okoliczność, iż zarzucane stronom tego postępowania porozumienie zostało przez tych przedsiębiorców zaniechane jeszcze przed wszczęciem postępowania antymonopolowego, aczkolwiek po przeprowadzeniu przez organ antymonopolowy postępowania wyjaśniającego w tej sprawie.

Mając na uwadze powyżej wskazane okoliczności organ antymonopolowy postanowił o nałożeniu na tego przedsiębiorcę kary pieniężnej w wysokości 3 005 zł (słownie: trzy tysiące pięć złotych), stanowiącej ok. (...) % (tajemnica przedsiębiorcy - załącznik nr 2 do decyzji), kary maksymalnej jaka mogłaby być na niego nałożona za udział w porozumieniu, za które to zobowiązanie odpowiada solidarnie Mirosław L.

15. Miarkując wysokość kary pieniężnej nakładanej na Zbigniewa Z. „VIZA” w Krakowie, organ antymonopolowy wziął pod uwagę następujące okoliczności.

Postanawiając o wysokości kary pieniężnej organ antymonopolowy wziął pod uwagę przede wszystkim fakt, iż przedsiębiorca uczestniczył w porozumieniu ograniczającym konkurencję mającym na celu ustalanie cen sprzedaży wyrobów produkowanych i sprzedawanych przez „Gerdę”, która to praktyka jest uznawana za jedno z poważniejszych naruszeń prawa konkurencji. Miarkując karę pieniężną uwzględniono również skutki zawartego porozumienia, a przede wszystkim to, iż doprowadziło ono do ograniczenia konkurencji tzw. „wewnątrzmarkowej” na drzwi antywłamaniowe marki „Gerda”.

Wymierzając karę pieniężną wzięto również pod uwagę, iż przedsiębiorca ten mógł co prawda nie posiadać wiedzy, iż postanowienia zawarte w umowie handlowej z „Gerdą” świadczą o zawarciu porozumienia polegającego na ustalaniu cen, niemniej jednak nie może to być usprawiedliwieniem dla tych partnerów handlowych. Zgodnie z art. 83 Konstytucji RP każdy ma obowiązek przestrzegania prawa Rzeczypospolitej Polskiej. Obowiązek znajomości i przestrzegania prawa ciąży tym bardziej na profesjonalnych uczestnikach rynku, takich jak uczestnicy niniejszego postępowania. Podmioty profesjonalnie działające na rynku powinny przewidzieć, że podejmowane przez nie działania mogą być uznane przez organ antymonopolowy za niezgodne z przepisami ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Decydując o wymiarze kary pieniężnej organ antymonopolowy uwzględnił jednakże pewne przesłanki łagodzące wymiar kary pieniężnej. Przede wszystkim organ antymonopolowy wziął pod uwagę, iż inicjatorem tego porozumienia tak jak to wskazano na wcześniejszych stronach niniejszej decyzji była „Gerda”.

Ponadto organ antymonopolowy uwzględnił okoliczność, iż zarzucane stronom tego postępowania porozumienie zostało przez tych przedsiębiorców zaniechane jeszcze przed wszczęciem postępowania antymonopolowego, aczkolwiek po przeprowadzeniu przez organ antymonopolowy postępowania wyjaśniającego w tej sprawie.

Mając na uwadze powyżej wskazane okoliczności organ antymonopolowy postanowił o nałożeniu na tego przedsiębiorcę kary pieniężnej w wysokości 12 182 zł (słownie: dwanaście tysięcy sto osiemdziesiąt dwa złote), stanowiącej ok. (...) % (tajemnica przedsiębiorcy – załącznik nr 2 do decyzji), kary maksymalnej jaka mogłaby być na niego nałożona za udział w porozumieniu. (...)

16. Miarkując wysokość kary pieniężnej nakładanej na Artura P. ARTBUD w Wołominie, organ antymonopolowy wziął pod uwagę następujące okoliczności.

Postanawiając o wysokości kary pieniężnej organ antymonopolowy wziął pod uwagę przede wszystkim fakt, iż przedsiębiorca uczestniczył w porozumieniu ograniczającym konkurencję mającym na celu ustalanie cen sprzedaży wyrobów produkowanych i sprzedawanych przez „Gerde”, która to praktyka jest uznawana za jedno z poważniejszych naruszeń prawa konkurencji. Miarkując karę pieniężną uwzględniono również skutki zawartego porozumienia, a przede wszystkim to, iż doprowadziło ono do ograniczenia konkurencji tzw. „wewnątrzmarkowej” na drzwi antywłamaniowe marki „Gerda”.

Wymierzając karę pieniężną wzięto również pod uwagę, iż przedsiębiorca ten mógł co prawda nie posiadać wiedzy, iż postanowienia zawarte w umowie handlowej z „Gerdą” świadczą o zawarciu porozumienia polegającego na ustalaniu cen, niemniej jednak nie może to być usprawiedliwieniem dla tych partnerów handlowych. Zgodnie z art. 83 Konstytucji RP każdy ma obowiązek przestrzegania prawa Rzeczypospolitej Polskiej. Obowiązek znajomości i przestrzegania prawa ciąży tym bardziej na profesjonalnych uczestnikach rynku, takich jak uczestnicy niniejszego postępowania. Podmioty profesjonalnie działające na rynku powinny przewidzieć, że podejmowane przez nie działania mogą być uznane przez organ antymonopolowy za niezgodne z przepisami ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Decydując o wymiarze kary pieniężnej organ antymonopolowy uwzględnił jednakże pewne przesłanki łagodzące wymiar kary pieniężnej. Przede wszystkim organ antymonopolowy wziął pod uwagę, iż inicjatorem tego porozumienia tak jak to wskazano na wcześniejszych stronach niniejszej decyzji była „Gerda”.

Ponadto organ antymonopolowy uwzględnił okoliczność, iż zarzucane stronom tego postępowania porozumienie zostało przez tych przedsiębiorców zaniechane jeszcze przed wszczęciem postępowania antymonopolowego, aczkolwiek po przeprowadzeniu przez organ antymonopolowy postępowania wyjaśniającego w tej sprawie.

Mając na uwadze powyżej wskazane okoliczności organ antymonopolowy postanowił o nałożeniu na tego przedsiębiorcę kary pieniężnej w wysokości 5 262 zł (słownie: pięć tysięcy dwieście sześćdziesiąt dwa złote), stanowiącej ok. (...)% (tajemnica przedsiębiorcy – załącznik nr 2 do decyzji), kary maksymalnej jaka mogłaby być na niego nałożona za udział w porozumieniu.

17. Miarkując wysokość kary pieniężnej nakładanej na Tomasza Ż. TOMEX w Szczecinie, organ antymonopolowy wziął pod uwagę następujące okoliczności.

Postanawiając o wysokości kary pieniężnej organ antymonopolowy wziął pod uwagę przede wszystkim fakt, iż przedsiębiorca uczestniczył w porozumieniu ograniczającym konkurencję mającym na celu ustalanie cen sprzedaży wyrobów produkowanych i sprzedawanych przez „Gerdę”, która to praktyka jest uznawana za jedno z poważniejszych naruszeń prawa konkurencji. Miarkując karę pieniężną uwzględniono również skutki zawartego porozumienia, a przede wszystkim to, iż doprowadziło ono do ograniczenia konkurencji tzw. „wewnątrzmarkowej” na drzwi antywłamaniowe marki „Gerda”.

Wymierzając karę pieniężną wzięto również pod uwagę, iż przedsiębiorca ten mógł co prawda nie posiadać wiedzy, iż postanowienia zawarte w umowie handlowej z „Gerdą” świadczą o zawarciu porozumienia polegającego na ustalaniu cen, niemniej jednak nie może to być usprawiedliwieniem dla tych partnerów handlowych. Zgodnie z art. 83 Konsytucji RP każdy ma obowiązek przestrzegania prawa Rzeczypospolitej Polskiej. Obowiązek znajomości i przestrzegania prawa ciąży tym bardziej na profesjonalnych uczestnikach rynku, takich jak uczestnicy niniejszego postępowania. Podmioty profesjonalnie działające na rynku powinny przewidzieć, że podejmowane przez nie działania mogą być uznane przez organ antymonopolowy za niezgodne z przepisami ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Decydując o wymiarze kary pieniężnej organ antymonopolowy uwzględnił jednakże pewne przesłanki łagodzące wymiar kary pieniężnej. Przede wszystkim organ antymonopolowy wziął pod uwagę, iż inicjatorem tego porozumienia tak jak to wskazano na wcześniejszych stronach niniejszej decyzji była „Gerda”.

Ponadto organ antymonopolowy uwzględnił okoliczność, iż zarzucane stronom tego postępowania porozumienie zostało przez tych przedsiębiorców zaniechane jeszcze przed wszczęciem postępowania antymonopolowego, aczkolwiek po przeprowadzeniu przez organ antymonopolowy postępowania wyjaśniającego w tej sprawie.

Mając na uwadze powyżej wskazane okoliczności organ antymonopolowy postanowił o nałożeniu na tego przedsiębiorcę kary pieniężnej w wysokości 3 406 zł (słownie: trzy tysiące czterysta sześć złotych), stanowiącej ok. (...)% (tajemnica przedsiębiorcy - załącznik nr 2 do decyzji), kary maksymalnej jaka mogłaby być na niego nałożona za udział w porozumieniu.

18. Miarkując wysokość kary pieniężnej nakładanej na Jana F. prowadzącego działalność gospodarczą wraz z Bożeną F. jako Prywatne Przedsiębiorstwo Handlowo-Usługowe EURO

DOM CENTRUM J&F s.c. w Toruniu, organ antymonopolowy wziął pod uwagę następujące okoliczności.

Postanawiając o wysokości kary pieniężnej organ antymonopolowy wziął pod uwagę przede wszystkim fakt, iż przedsiębiorca uczestniczył w porozumieniu ograniczającym konkurencję mającym na celu ustalanie cen sprzedaży wyrobów produkowanych i sprzedawanych przez „Gerdę”, która to praktyka jest uznawana za jedno z poważniejszych naruszeń prawa konkurencji. Miarkując karę pieniężną uwzględniono również skutki zawartego porozumienia, a przede wszystkim to, iż doprowadziło ono do ograniczenia konkurencji tzw. „wewnątrzmarkowej” na drzwi antywłamaniowe marki „Gerda”.

Wymierzając karę pieniężną wzięto również pod uwagę, iż przedsiębiorca ten mógł co prawda nie posiadać wiedzy, iż postanowienia zawarte w umowie handlowej z „Gerdą” świadczą o zawarciu porozumienia polegającego na ustalaniu cen, niemniej jednak nie może to być usprawiedliwieniem dla tych partnerów handlowych. Zgodnie z art. 83 Konstytucji RP każdy ma obowiązek przestrzegania prawa Rzeczypospolitej Polskiej. Obowiązek znajomości i przestrzegania prawa ciąży tym bardziej na profesjonalnych uczestnikach rynku, takich jak uczestnicy niniejszego postępowania. Podmioty profesjonalnie działające na rynku powinny przewidzieć, że podejmowane przez nie działania mogą być uznane przez organ antymonopolowy za niezgodne z przepisami ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Decydując o wymiarze kary pieniężnej organ antymonopolowy uwzględnił jednakże pewne przesłanki łagodzące wymiar kary pieniężnej. Przede wszystkim organ antymonopolowy wziął pod uwagę, iż inicjatorem tego porozumienia tak jak to wskazano na wcześniejszych stronach niniejszej decyzji była „Gerda”.

Ponadto organ antymonopolowy uwzględnił okoliczność, iż zarzucane stronom tego postępowania porozumienie zostało przez tych przedsiębiorców zaniechane jeszcze przed wszczęciem postępowania antymonopolowego, aczkolwiek po przeprowadzeniu przez organ antymonopolowy postępowania wyjaśniającego w tej sprawie.

Mając na uwadze powyżej wskazane okoliczności organ antymonopolowy postanowił o nałożeniu na tego przedsiębiorcę kary pieniężnej w wysokości 3 154 zł (słownie: trzy tysiące sto pięćdziesiąt cztery złote), stanowiącej ok. (...)% (tajemnica przedsiębiorcy - załącznik nr 2 do decyzji), kary maksymalnej jaka mogłaby być na niego nałożona za udział w porozumieniu, za które to zobowiązanie odpowiada solidarnie Bożena F.

19. Miarkując wysokość kary pieniężnej nakładanej na Bożenę F. prowadzącą działalność gospodarczą z Janem F. jako Prywatne Przedsiębiorstwo Handlowo-Usługowe EURO DOM CENTRUM J&F s.c. w Toruniu, organ antymonopolowy wziął pod uwagę następujące okoliczności.

Postanawiając o wysokości kary pieniężnej organ antymonopolowy wziął pod uwagę przede wszystkim fakt, iż przedsiębiorca uczestniczył w porozumieniu ograniczającym konkurencję mającym na celu ustalanie cen sprzedaży wyrobów produkowanych i sprzedawanych przez „Gerdę”, która to praktyka jest uznawana za jedno z poważniejszych naruszeń prawa konkurencji. Miarkując karę pieniężną uwzględniono również skutki zawartego porozumienia, a przede wszystkim to, iż doprowadziło ono do ograniczenia konkurencji tzw. „wewnątrzmarkowej” na drzwi antywłamaniowe marki „Gerda”.

Wymierzając karę pieniężną wzięto również pod uwagę, iż przedsiębiorca ten mógł co prawda nie posiadać wiedzy, iż postanowienia zawarte w umowie handlowej z „Gerdą”

świadczą o zawarciu porozumienia polegającego na ustalaniu cen, niemniej jednak nie może to być usprawiedliwieniem dla tych partnerów handlowych. Zgodnie z art. 83 Konstytucji RP każdy ma obowiązek przestrzegania prawa Rzeczypospolitej Polskiej. Obowiązek znajomości i przestrzegania prawa ciąży tym bardziej na profesjonalnych uczestnikach rynku, takich jak uczestnicy niniejszego postępowania. Podmioty profesjonalnie działające na rynku powinny przewidzieć, że podejmowane przez nie działania mogą być uznane przez organ antymonopolowy za niezgodne z przepisami ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Decydując o wymiarze kary pieniężnej organ antymonopolowy uwzględnił jednakże pewne przesłanki łagodzące wymiar kary pieniężnej. Przede wszystkim organ antymonopolowy wziął pod uwagę, iż inicjatorem tego porozumienia tak jak to wskazano na wcześniejszych stronach niniejszej decyzji była „Gerda”.

Ponadto organ antymonopolowy uwzględnił okoliczność, iż zarzucane stronom tego postępowania porozumienie zostało przez tych przedsiębiorców zaniechane jeszcze przed wszczęciem postępowania antymonopolowego, aczkolwiek po przeprowadzeniu przez organ antymonopolowy postępowania wyjaśniającego w tej sprawie.

Mając na uwadze powyżej wskazane okoliczności organ antymonopolowy postanowił o nałożeniu na tego przedsiębiorcę kary pieniężnej w wysokości 3 154 zł (słownie: trzy tysiące sto pięćdziesiąt cztery złote), stanowiącej ok. (...)% (tajemnica przedsiębiorcy - załącznik nr 2 do decyzji), kary maksymalnej jaka mogłaby być na niego nałożona za udział w porozumieniu za które to zobowiązanie odpowiada solidarnie Jan F.

20. Miarkując wysokość kary pieniężnej nakładanej na „TAPEX SECURITY” Marciniak i Marciniak sp.j. w Warszawie, organ antymonopolowy wziął pod uwagę następujące okoliczności.

Postanawiając o wysokości kary pieniężnej organ antymonopolowy wziął pod uwagę przede wszystkim fakt, iż przedsiębiorca uczestniczył w porozumieniu ograniczającym konkurencję mającym na celu ustalanie cen sprzedaży wyrobów produkowanych i sprzedawanych przez „Gerdę”, która to praktyka jest uznawana za jedno z poważniejszych naruszeń prawa konkurencji. Miarkując karę pieniężną uwzględniono również skutki zawartego porozumienia, a przede wszystkim to, iż doprowadziło ono do ograniczenia konkurencji tzw. „wewnątrzmarkowej” na drzwi antywłamaniowe marki „Gerda”.

Wymierzając karę pieniężną wzięto również pod uwagę, iż przedsiębiorca ten mógł co prawda nie posiadać wiedzy, iż postanowienia zawarte w umowie handlowej z „Gerdą” świadczą o zawarciu porozumienia polegającego na ustalaniu cen, niemniej jednak nie może to być usprawiedliwieniem dla tych partnerów handlowych. Zgodnie z art. 83 Konstytucji RP każdy ma obowiązek przestrzegania prawa Rzeczypospolitej Polskiej. Obowiązek znajomości i przestrzegania prawa ciąży tym bardziej na profesjonalnych uczestnikach rynku, takich jak uczestnicy niniejszego postępowania. Podmioty profesjonalnie działające na rynku powinny przewidzieć, że podejmowane przez nie działania mogą być uznane przez organ antymonopolowy za niezgodne z przepisami ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Decydując o wymiarze kary pieniężnej organ antymonopolowy uwzględnił jednakże pewne przesłanki łagodzące wymiar kary pieniężnej. Przede wszystkim organ antymonopolowy wziął pod uwagę, iż inicjatorem tego porozumienia tak jak to wskazano na wcześniejszych stronach niniejszej decyzji była „Gerda”.

Ponadto organ antymonopolowy uwzględnił okoliczność, iż zarzucane stronom tego postępowania porozumienie zostało przez tych przedsiębiorców zaniechane jeszcze przed wszczęciem postępowania antymonopolowego, aczkolwiek po przeprowadzeniu przez organ antymonopolowy postępowania wyjaśniającego w tej sprawie.

Mając na uwadze powyżej wskazane okoliczności organ antymonopolowy postanowił o nałożeniu na tego przedsiębiorcę kary pieniężnej w wysokości 7 671 zł (słownie: siedem tysięcy sześćset siedemdziesiąt jeden złotych), stanowiącej ok. (...)% (tajemnica przedsiębiorcy - załącznik nr 2 do decyzji), kary maksymalnej jaka mogłaby być na niego nałożona za udział w porozumieniu.

21. Miarkując wysokość kary pieniężnej nakładanej na Annę J. „PROSPER PLUS” w Warszawie, organ antymonopolowy wziął pod uwagę następujące okoliczności.

Postanawiając o wysokości kary pieniężnej organ antymonopolowy wziął pod uwagę przede wszystkim fakt, iż przedsiębiorca uczestniczył w porozumieniu ograniczającym konkurencję mającym na celu ustalanie cen sprzedaży wyrobów produkowanych i sprzedawanych przez „Gerdę”, która to praktyka jest uznawana za jedno z poważniejszych naruszeń prawa konkurencji. Miarkując karę pieniężną uwzględniono również skutki zawartego porozumienia, a przede wszystkim to, iż doprowadziło ono do ograniczenia konkurencji tzw. „wewnątrzmarkowej” na drzwi antywłamaniowe marki „Gerda”.

Wymierzając karę pieniężną wzięto również pod uwagę, iż przedsiębiorca ten mógł co prawda nie posiadać wiedzy, iż postanowienia zawarte w umowie handlowej z „Gerdą” świadczą o zawarciu porozumienia polegającego na ustalaniu cen, niemniej jednak nie może to być usprawiedliwieniem dla tych partnerów handlowych. Zgodnie z art. 83 Konsytucji RP każdy ma obowiązek przestrzegania prawa Rzeczypospolitej Polskiej. Obowiązek znajomości i przestrzegania prawa ciąży tym bardziej na profesjonalnych uczestnikach rynku, takich jak uczestnicy niniejszego postępowania. Podmioty profesjonalnie działające na rynku powinny przewidzieć, że podejmowane przez nie działania mogą być uznane przez organ antymonopolowy za niezgodne z przepisami ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Decydując o wymiarze kary pieniężnej organ antymonopolowy uwzględnił jednakże pewne przesłanki łagodzące wymiar kary pieniężnej. Przede wszystkim organ antymonopolowy wziął pod uwagę, iż inicjatorem tego porozumienia tak jak to wskazano na wcześniejszych stronach niniejszej decyzji była „Gerda”.

Ponadto organ antymonopolowy uwzględnił okoliczność, iż zarzucane stronom tego postępowania porozumienie zostało przez tych przedsiębiorców zaniechane jeszcze przed wszczęciem postępowania antymonopolowego, aczkolwiek po przeprowadzeniu przez organ antymonopolowy postępowania wyjaśniającego w tej sprawie.

Mając na uwadze powyżej wskazane okoliczności organ antymonopolowy postanowił o nałożeniu na tego przedsiębiorcę kary pieniężnej w wysokości 7 633 zł (słownie: siedem tysięcy sześćset trzydzieści trzy złote), stanowiącej ok. (...)% (tajemnica przedsiębiorcy - załącznik nr 3 do decyzji), kary maksymalnej jaka mogłaby być na niego nałożona za udział w porozumieniu.

22. Miarkując wysokość kary pieniężnej nakładanej na Ewę D. Import-Eksport-Handel w Warszawie, organ antymonopolowy wziął pod uwagę następujące okoliczności.

Postanawiając o wysokości kary pieniężnej organ antymonopolowy wziął pod uwagę przede wszystkim fakt, iż przedsiębiorca uczestniczył w porozumieniu ograniczającym konkurencję mającym na celu ustalanie cen sprzedaży wyrobów produkowanych i sprzedawanych przez „Gerdę”, która to praktyka jest uznawana za jedno z poważniejszych naruszeń prawa konkurencji. Miarkując karę pieniężną uwzględniono również skutki zawartego porozumienia, a przede wszystkim to, iż doprowadziło ono do ograniczenia konkurencji tzw. „wewnątrzmarkowej” na drzwi antywłamaniowe marki „Gerda”.

Wymierzając karę pieniężną wzięto również pod uwagę, iż przedsiębiorca ten mógł co prawda nie posiadać wiedzy, iż postanowienia zawarte w umowie handlowej z „Gerdą” świadczą o zawarciu porozumienia polegającego na ustalaniu cen, niemniej jednak nie może to być usprawiedliwieniem dla tych partnerów handlowych. Zgodnie z art. 83 Konsytucji RP każdy ma obowiązek przestrzegania prawa Rzeczypospolitej Polskiej. Obowiązek znajomości i przestrzegania prawa ciąży tym bardziej na profesjonalnych uczestnikach rynku, takich jak uczestnicy niniejszego postępowania. Podmioty profesjonalnie działające na rynku powinny przewidzieć, że podejmowane przez nie działania mogą być uznane przez organ antymonopolowy za niezgodne z przepisami ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Decydując o wymiarze kary pieniężnej organ antymonopolowy uwzględnił jednakże pewne przesłanki łagodzące wymiar kary pieniężnej. Przede wszystkim organ antymonopolowy wziął pod uwagę, iż inicjatorem tego porozumienia tak jak to wskazano na wcześniejszych stronach niniejszej decyzji była „Gerda”.

Ponadto organ antymonopolowy uwzględnił okoliczność, iż zarzucane stronom tego postępowania porozumienie zostało przez tych przedsiębiorców zaniechane jeszcze przed wszczęciem postępowania antymonopolowego, aczkolwiek po przeprowadzeniu przez organ antymonopolowy postępowania wyjaśniającego w tej sprawie.

Mając na uwadze powyżej wskazane okoliczności organ antymonopolowy postanowił o nałożeniu na tego przedsiębiorcę kary pieniężnej w wysokości 8 367 zł (słownie: osiem tysięcy trzysta sześćdziesiąt siedem złotych), stanowiącej ok. (...)% (tajemnica przedsiębiorcy - załącznik nr 3 do decyzji), kary maksymalnej jaka mogłaby być na niego nałożona za udział w porozumieniu.

23. Miarkując wysokość kary pieniężnej nakładanej na Mariana Aleksandra G. „ATUT” Centrum Drzwi Przeciwwłamaniowych M.G. w Gdańsku, organ antymonopolowy wziął pod uwagę następujące okoliczności.

Postanawiając o wysokości kary pieniężnej organ antymonopolowy wziął pod uwagę przede wszystkim fakt, iż przedsiębiorca uczestniczył w porozumieniu ograniczającym konkurencję mającym na celu ustalanie cen sprzedaży wyrobów produkowanych i sprzedawanych przez „Gerdę”, która to praktyka jest uznawana za jedno z poważniejszych naruszeń prawa konkurencji. Miarkując karę pieniężną uwzględniono również skutki zawartego porozumienia, a przede wszystkim to, iż doprowadziło ono do ograniczenia konkurencji tzw. „wewnątrzmarkowej” na drzwi antywłamaniowe marki „Gerda”.

Wymierzając karę pieniężną wzięto również pod uwagę, iż przedsiębiorca ten mógł co prawda nie posiadać wiedzy, iż postanowienia zawarte w umowie handlowej z „Gerdą” świadczą o zawarciu porozumienia polegającego na ustalaniu cen, niemniej jednak nie może to być usprawiedliwieniem dla tych partnerów handlowych. Zgodnie z art. 83 Konsytucji RP każdy ma obowiązek przestrzegania prawa Rzeczypospolitej Polskiej. Obowiązek znajomości

i przestrzegania prawa ciąży tym bardziej na profesjonalnych uczestnikach rynku, takich jak uczestnicy niniejszego postępowania. Podmioty profesjonalnie działające na rynku powinny przewidzieć, że podejmowane przez nie działania mogą być uznane przez organ antymonopolowy za niezgodne z przepisami ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Decydując o wymiarze kary pieniężnej organ antymonopolowy uwzględnił jednakże pewne przesłanki łagodzące wymiar kary pieniężnej. Przede wszystkim organ antymonopolowy wziął pod uwagę, iż inicjatorem tego porozumienia tak jak to wskazano na wcześniejszych stronach niniejszej decyzji była „Gerda”.

Ponadto organ antymonopolowy uwzględnił okoliczność, iż zarzucane stronom tego postępowania porozumienie zostało przez tych przedsiębiorców zaniechane jeszcze przed wszczęciem postępowania antymonopolowego, aczkolwiek po przeprowadzeniu przez organ antymonopolowy postępowania wyjaśniającego w tej sprawie.

Mając na uwadze powyżej wskazane okoliczności organ antymonopolowy postanowił o nałożeniu na tego przedsiębiorcę kary pieniężnej w wysokości 2 981 zł (słownie: dwa tysiące dziewięćset osiemdziesiąt jeden złotych), stanowiącej ok. (...)% (tajemnica przedsiębiorcy – załącznik nr 3 do decyzji), kary maksymalnej jaka mogłaby być na niego nałożona za udział w porozumieniu. (...)

24. Miarkując wysokość kary pieniężnej nakładanej na Dariusza K. Antaba Drzwi w Gdańsku, organ antymonopolowy wziął pod uwagę następujące okoliczności.

Postanawiając o wysokości kary pieniężnej organ antymonopolowy wziął pod uwagę przede wszystkim fakt, iż przedsiębiorca uczestniczył w porozumieniu ograniczającym konkurencję mającym na celu ustalanie cen sprzedaży wyrobów produkowanych i sprzedawanych przez „Gerde”, która to praktyka jest uznawana za jedno z poważniejszych naruszeń prawa konkurencji. Miarkując karę pieniężną uwzględniono również skutki zawartego porozumienia, a przede wszystkim to, iż doprowadziło ono do ograniczenia konkurencji tzw. „wewnątrzmarkowej” na drzwi antywłamaniowe marki „Gerda”.

Wymierzając karę pieniężną wzięto również pod uwagę, iż przedsiębiorca ten mógł co prawda nie posiadać wiedzy, iż postanowienia zawarte w umowie handlowej z „Gerdą” świadczą o zawarciu porozumienia polegającego na ustalaniu cen, niemniej jednak nie może to być usprawiedliwieniem dla tych partnerów handlowych. Zgodnie z art. 83 Konstytucji RP każdy ma obowiązek przestrzegania prawa Rzeczypospolitej Polskiej. Obowiązek znajomości i przestrzegania prawa ciąży tym bardziej na profesjonalnych uczestnikach rynku, takich jak uczestnicy niniejszego postępowania. Podmioty profesjonalnie działające na rynku powinny przewidzieć, że podejmowane przez nie działania mogą być uznane przez organ antymonopolowy za niezgodne z przepisami ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Decydując o wymiarze kary pieniężnej organ antymonopolowy uwzględnił jednakże pewne przesłanki łagodzące wymiar kary pieniężnej. Przede wszystkim organ antymonopolowy wziął pod uwagę, iż inicjatorem tego porozumienia tak jak to wskazano na wcześniejszych stronach niniejszej decyzji była „Gerda”.

Ponadto organ antymonopolowy uwzględnił okoliczność, iż zarzucane stronom tego postępowania porozumienie zostało przez tych przedsiębiorców zaniechane jeszcze przed wszczęciem postępowania antymonopolowego, aczkolwiek po przeprowadzeniu przez organ antymonopolowy postępowania wyjaśniającego w tej sprawie.

Mając na uwadze powyżej wskazane okoliczności organ antymonopolowy postanowił o nałożeniu na tego przedsiębiorcę kary pieniężnej w wysokości 5 283 zł (słownie: pięć tysięcy dwieście osiemdziesiąt trzy złote), stanowiącej ok. (...) % (tajemnica przedsiębiorcy - załącznik nr 3 do decyzji), kary maksymalnej jaka mogłaby być na niego nałożona za udział w porozumieniu. (...)

25. Miarkując wysokość kary pieniężnej nakładanej na ABRA Sp. z o.o. w Szczecinie, organ antymonopolowy wziął pod uwagę następujące okoliczności.

Postanawiając o wysokości kary pieniężnej organ antymonopolowy wziął pod uwagę przede wszystkim fakt, iż przedsiębiorca uczestniczył w porozumieniu ograniczającym konkurencję mającym na celu ustalanie cen sprzedaży wyrobów produkowanych i sprzedawanych przez „Gerdę”, która to praktyka jest uznawana za jedno z poważniejszych naruszeń prawa konkurencji. Miarkując karę pieniężną uwzględniono również skutki zawartego porozumienia, a przede wszystkim to, iż doprowadziło ono do ograniczenia konkurencji tzw. „wewnątrzmarkowej” na drzwi antywłamaniowe marki „Gerda”.

Wymierzając karę pieniężną wzięto również pod uwagę, iż przedsiębiorca ten mógł co prawda nie posiadać wiedzy, iż postanowienia zawarte w umowie handlowej z „Gerdą” świadczą o zawarciu porozumienia polegającego na ustalaniu cen, niemniej jednak nie może to być usprawiedliwieniem dla tych partnerów handlowych. Zgodnie z art. 83 Konstytucji RP każdy ma obowiązek przestrzegania prawa Rzeczypospolitej Polskiej. Obowiązek znajomości i przestrzegania prawa ciąży tym bardziej na profesjonalnych uczestnikach rynku, takich jak uczestnicy niniejszego postępowania. Podmioty profesjonalnie działające na rynku powinny przewidzieć, że podejmowane przez nie działania mogą być uznane przez organ antymonopolowy za niezgodne z przepisami ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Decydując o wymiarze kary pieniężnej organ antymonopolowy uwzględnił jednakże pewne przesłanki łagodzące wymiar kary pieniężnej. Przede wszystkim organ antymonopolowy wziął pod uwagę, iż inicjatorem tego porozumienia tak jak to wskazano na wcześniejszych stronach niniejszej decyzji była „Gerda”.

Ponadto organ antymonopolowy uwzględnił okoliczność, iż zarzucane stronom tego postępowania porozumienie zostało przez tych przedsiębiorców zaniechane jeszcze przed wszczęciem postępowania antymonopolowego, aczkolwiek po przeprowadzeniu przez organ antymonopolowy postępowania wyjaśniającego w tej sprawie.

Mając na uwadze powyżej wskazane okoliczności organ antymonopolowy postanowił o nałożeniu na tego przedsiębiorcę kary pieniężnej w wysokości 4 671 zł (słownie: cztery tysiące sześćset siedemdziesiąt jeden złotych), stanowiącej ok. (...) % (tajemnica przedsiębiorcy - załącznik nr 3 do decyzji), kary maksymalnej jaka mogłaby być na niego nałożona za udział w porozumieniu.

26. Miarkując wysokość kary pieniężnej nakładanej na Janusza G. „Rygielek” Usługi Ślusarsko-Budowlane w Ostrołęce, organ antymonopolowy wziął pod uwagę następujące okoliczności.

Postanawiając o wysokości kary pieniężnej organ antymonopolowy wziął pod uwagę przede wszystkim fakt, iż przedsiębiorca uczestniczył w porozumieniu ograniczającym konkurencję mającym na celu ustalanie cen sprzedaży wyrobów produkowanych i sprzedawanych przez „Gerdę”, która to praktyka jest uznawana za jedno z poważniejszych naruszeń prawa konkurencji. Miarkując karę pieniężną uwzględniono również skutki

zawartego porozumienia, a przede wszystkim to, iż doprowadziło ono do ograniczenia konkurencji tzw. „wewnątrzmarkowej” na drzwi antywłamaniowe marki „Gerda”.

Wymierzając karę pieniężną wzięto również pod uwagę, iż przedsiębiorca ten mógł co prawda nie posiadać wiedzy, iż postanowienia zawarte w umowie handlowej z „Gerdą” świadczą o zawarciu porozumienia polegającego na ustalaniu cen, niemniej jednak nie może to być usprawiedliwieniem dla tych partnerów handlowych. Zgodnie z art. 83 Konstytucji RP każdy ma obowiązek przestrzegania prawa Rzeczypospolitej Polskiej. Obowiązek znajomości i przestrzegania prawa ciąży tym bardziej na profesjonalnych uczestnikach rynku, takich jak uczestnicy niniejszego postępowania. Podmioty profesjonalnie działające na rynku powinny przewidzieć, że podejmowane przez nie działania mogą być uznane przez organ antymonopolowy za niezgodne z przepisami ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Decydując o wymiarze kary pieniężnej organ antymonopolowy uwzględnił jednakże pewne przesłanki łagodzące wymiar kary pieniężnej. Przede wszystkim organ antymonopolowy wziął pod uwagę, iż inicjatorem tego porozumienia tak jak to wskazano na wcześniejszych stronach niniejszej decyzji była „Gerda”.

Ponadto organ antymonopolowy uwzględnił okoliczność, iż zarzucane stronom tego postępowania porozumienie zostało przez tych przedsiębiorców zaniechane jeszcze przed wszczęciem postępowania antymonopolowego, aczkolwiek po przeprowadzeniu przez organ antymonopolowy postępowania wyjaśniającego w tej sprawie.

Mając na uwadze powyżej wskazane okoliczności organ antymonopolowy postanowił o nałożeniu na tego przedsiębiorcę kary pieniężnej w wysokości 1 000 zł (słownie: tysiąc złotych), stanowiącej ok. (...)% (tajemnica przedsiębiorcy - załącznik nr 3 do decyzji), kary maksymalnej jaka mogłaby być na niego nałożona za udział w porozumieniu.

27. Miarkując wysokość kary pieniężnej nakładanej na Tomasza Sz. Przedsiębiorstwo Handlowo-Ogólnobudowlane „TOM-SAN” w Koszalinie, organ antymonopolowy wziął pod uwagę następujące okoliczności.

Postanawiając o wysokości kary pieniężnej organ antymonopolowy wziął pod uwagę przede wszystkim fakt, iż przedsiębiorca uczestniczył w porozumieniu ograniczającym konkurencję mającym na celu ustalanie cen sprzedaży wyrobów produkowanych i sprzedawanych przez „Gerde”, która to praktyka jest uznawana za jedno z poważniejszych naruszeń prawa konkurencji. Miarkując karę pieniężną uwzględniono również skutki zawartego porozumienia, a przede wszystkim to, iż doprowadziło ono do ograniczenia konkurencji tzw. „wewnątrzmarkowej” na drzwi antywłamaniowe marki „Gerda”.

Wymierzając karę pieniężną wzięto również pod uwagę, iż przedsiębiorca ten mógł co prawda nie posiadać wiedzy, iż postanowienia zawarte w umowie handlowej z „Gerdą” świadczą o zawarciu porozumienia polegającego na ustalaniu cen, niemniej jednak nie może to być usprawiedliwieniem dla tych partnerów handlowych. Zgodnie z art. 83 Konstytucji RP każdy ma obowiązek przestrzegania prawa Rzeczypospolitej Polskiej. Obowiązek znajomości i przestrzegania prawa ciąży tym bardziej na profesjonalnych uczestnikach rynku, takich jak uczestnicy niniejszego postępowania. Podmioty profesjonalnie działające na rynku powinny przewidzieć, że podejmowane przez nie działania mogą być uznane przez organ antymonopolowy za niezgodne z przepisami ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Decydując o wymiarze kary pieniężnej organ antymonopolowy uwzględnił jednakże pewne przesłanki łagodzące wymiar kary pieniężnej. Przede wszystkim organ antymonopolowy wziął pod uwagę, iż inicjatorem tego porozumienia tak jak to wskazano na wcześniejszych stronach niniejszej decyzji była „Gerda”.

Ponadto organ antymonopolowy uwzględnił okoliczność, iż zarzucane stronom tego postępowania porozumienie zostało przez tych przedsiębiorców zaniechane jeszcze przed wszczęciem postępowania antymonopolowego, aczkolwiek po przeprowadzeniu przez organ antymonopolowy postępowania wyjaśniającego w tej sprawie.

Mając na uwadze powyżej wskazane okoliczności organ antymonopolowy postanowił o nałożeniu na tego przedsiębiorcę kary pieniężnej w wysokości 17 720 zł (słownie: siedemnaście tysięcy siedemset dwadzieścia złotych), stanowiącej ok. (...)% (tajemnica przedsiębiorcy - załącznik nr 3 do decyzji), kary maksymalnej jaka mogłaby być na niego nałożona za udział w porozumieniu.

28. Miarkując wysokość kary pieniężnej nakładanej na Dariusza S. prowadzącego wraz z Krzysztofem M. działalność gospodarczą jako „MALBUD” s.c. w Siedlcach, organ antymonopolowy wziął pod uwagę następujące okoliczności.

Postanawiając o wysokości kary pieniężnej organ antymonopolowy wziął pod uwagę przede wszystkim fakt, iż przedsiębiorca uczestniczył w porozumieniu ograniczającym konkurencję mającym na celu ustalanie cen sprzedaży wyrobów produkowanych i sprzedawanych przez „Gerdę”, która to praktyka jest uznawana za jedno z poważniejszych naruszeń prawa konkurencji. Miarkując karę pieniężną uwzględniono również skutki zawartego porozumienia, a przede wszystkim to, iż doprowadziło ono do ograniczenia konkurencji tzw. „wewnątrzmarkowej” na drzwi antywłamaniowe marki „Gerda”.

Wymierzając karę pieniężną wzięto również pod uwagę, iż przedsiębiorca ten mógł co prawda nie posiadać wiedzy, iż postanowienia zawarte w umowie handlowej z „Gerdą” świadczą o zawarciu porozumienia polegającego na ustalaniu cen, niemniej jednak nie może to być usprawiedliwieniem dla tych partnerów handlowych. Zgodnie z art. 83 Konstytucji RP każdy ma obowiązek przestrzegania prawa Rzeczypospolitej Polskiej. Obowiązek znajomości i przestrzegania prawa ciąży tym bardziej na profesjonalnych uczestnikach rynku, takich jak uczestnicy niniejszego postępowania. Podmioty profesjonalnie działające na rynku powinny przewidzieć, że podejmowane przez nie działania mogą być uznane przez organ antymonopolowy za niezgodne z przepisami ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Decydując o wymiarze kary pieniężnej organ antymonopolowy uwzględnił jednakże pewne przesłanki łagodzące wymiar kary pieniężnej. Przede wszystkim organ antymonopolowy wziął pod uwagę, iż inicjatorem tego porozumienia tak jak to wskazano na wcześniejszych stronach niniejszej decyzji była „Gerda”.

Ponadto organ antymonopolowy uwzględnił okoliczność, iż zarzucane stronom tego postępowania porozumienie zostało przez tych przedsiębiorców zaniechane jeszcze przed wszczęciem postępowania antymonopolowego, aczkolwiek po przeprowadzeniu przez organ antymonopolowy postępowania wyjaśniającego w tej sprawie.

Mając na uwadze powyżej wskazane okoliczności organ antymonopolowy postanowił o nałożeniu na tego przedsiębiorcę kary pieniężnej w wysokości 1 000 zł (słownie: tysiąc złotych), stanowiącej ok. (...)% (tajemnica przedsiębiorcy - załącznik nr 3 do decyzji), kary

maksymalnej jaka mogłaby być na niego nałożona za udział w porozumieniu, za które to zobowiązanie odpowiada solidarnie Krzysztof M.

29. Miarkując wysokość kary pieniężnej nakładanej na Krzysztofa M. prowadzącego wraz z Dariuszem S. działalność gospodarczą jako „MALBUD” s.c. w Siedlcach, organ antymonopolowy wziął pod uwagę następujące okoliczności.

Postanawiając o wysokości kary pieniężnej organ antymonopolowy wziął pod uwagę przede wszystkim fakt, iż przedsiębiorca uczestniczył w porozumieniu ograniczającym konkurencję mającym na celu ustalanie cen sprzedaży wyrobów produkowanych i sprzedawanych przez „Gerde”, która to praktyka jest uznawana za jedno z poważniejszych naruszeń prawa konkurencji. Miarkując karę pieniężną uwzględniono również skutki zawartego porozumienia, a przede wszystkim to, iż doprowadziło ono do ograniczenia konkurencji tzw. „wewnątrzmarkowej” na drzwi antywłamaniowe marki „Gerda”.

Wymierzając karę pieniężną wzięto również pod uwagę, iż przedsiębiorca ten mógł co prawda nie posiadać wiedzy, iż postanowienia zawarte w umowie handlowej z „Gerdą” świadczą o zawarciu porozumienia polegającego na ustalaniu cen, niemniej jednak nie może to być usprawiedliwieniem dla tych partnerów handlowych. Zgodnie z art. 83 Konstytucji RP każdy ma obowiązek przestrzegania prawa Rzeczypospolitej Polskiej. Obowiązek znajomości i przestrzegania prawa ciąży tym bardziej na profesjonalnych uczestnikach rynku, takich jak uczestnicy niniejszego postępowania. Podmioty profesjonalnie działające na rynku powinny przewidzieć, że podejmowane przez nie działania mogą być uznane przez organ antymonopolowy za niezgodne z przepisami ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Decydując o wymiarze kary pieniężnej organ antymonopolowy uwzględnił jednakże pewne przesłanki łagodzące wymiar kary pieniężnej. Przede wszystkim organ antymonopolowy wziął pod uwagę, iż inicjatorem tego porozumienia tak jak to wskazano na wcześniejszych stronach niniejszej decyzji była „Gerda”.

Ponadto organ antymonopolowy uwzględnił okoliczność, iż zarzucane stronom tego postępowania porozumienie zostało przez tych przedsiębiorców zaniechane jeszcze przed wszczęciem postępowania antymonopolowego, aczkolwiek po przeprowadzeniu przez organ antymonopolowy postępowania wyjaśniającego w tej sprawie.

Mając na uwadze powyżej wskazane okoliczności organ antymonopolowy postanowił o nałożeniu na tego przedsiębiorcę kary pieniężnej w wysokości 1 000 zł (słownie: tysiąc złotych), stanowiącej ok. (...) % (tajemnica przedsiębiorcy - załącznik nr 3 do decyzji), kary maksymalnej jaka mogłaby być na niego nałożona za udział w porozumieniu, za które to zobowiązanie odpowiada solidarnie Dariusz S.

30. Miarkując wysokość kary pieniężnej nakładanej na „EURODACH” sp.j. Roman Trzeciński i spółka w Iławie, organ antymonopolowy wziął pod uwagę następujące okoliczności.

Postanawiając o wysokości kary pieniężnej organ antymonopolowy wziął pod uwagę przede wszystkim fakt, iż przedsiębiorca uczestniczył w porozumieniu ograniczającym konkurencję mającym na celu ustalanie cen sprzedaży wyrobów produkowanych i sprzedawanych przez „Gerde”, która to praktyka jest uznawana za jedno z poważniejszych naruszeń prawa konkurencji. Miarkując karę pieniężną uwzględniono również skutki zawartego porozumienia, a przede wszystkim to, iż doprowadziło ono do ograniczenia konkurencji tzw. „wewnątrzmarkowej” na drzwi antywłamaniowe marki „Gerda”.

Wymierzając karę pieniężną wzięto również pod uwagę, iż przedsiębiorca ten mógł co prawda nie posiadać wiedzy, iż postanowienia zawarte w umowie handlowej z „Gerdą” świadczą o zawarciu porozumienia polegającego na ustalaniu cen, niemniej jednak nie może to być usprawiedliwieniem dla tych partnerów handlowych. Zgodnie z art. 83 Konstytucji RP każdy ma obowiązek przestrzegania prawa Rzeczypospolitej Polskiej. Obowiązek znajomości i przestrzegania prawa ciąży tym bardziej na profesjonalnych uczestnikach rynku, takich jak uczestnicy niniejszego postępowania. Podmioty profesjonalnie działające na rynku powinny przewidzieć, że podejmowane przez nie działania mogą być uznane przez organ antymonopolowy za niezgodne z przepisami ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Decydując o wymiarze kary pieniężnej organ antymonopolowy uwzględnił jednakże pewne przesłanki łagodzące wymiar kary pieniężnej. Przede wszystkim organ antymonopolowy wziął pod uwagę, iż inicjatorem tego porozumienia tak jak to wskazano na wcześniejszych stronach niniejszej decyzji była „Gerda”.

Ponadto organ antymonopolowy uwzględnił okoliczność, iż zarzucane stronom tego postępowania porozumienie zostało przez tych przedsiębiorców zaniechane jeszcze przed wszczęciem postępowania antymonopolowego, aczkolwiek po przeprowadzeniu przez organ antymonopolowy postępowania wyjaśniającego w tej sprawie.

Mając na uwadze powyżej wskazane okoliczności organ antymonopolowy postanowił o nałożeniu na tego przedsiębiorcę kary pieniężnej w wysokości 10 475 zł (słownie: dziesięć tysięcy czterysta siedemdziesiąt pięć złotych), stanowiącej ok. (...)% (tajemnica przedsiębiorcy - załącznik nr 3 do decyzji), kary maksymalnej jaka mogłaby być na niego nałożona za udział w porozumieniu.

31. Miarkując wysokość kary pieniężnej nakładanej na Roberta K. „Anroko” Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Handlowo-Usługowe w Poznaniu, organ antymonopolowy wziął pod uwagę następujące okoliczności.

Postanawiając o wysokości kary pieniężnej organ antymonopolowy wziął pod uwagę przede wszystkim fakt, iż przedsiębiorca uczestniczył w porozumieniu ograniczającym konkurencję mającym na celu ustalanie cen sprzedaży wyrobów produkowanych i sprzedawanych przez „Gerdę”, która to praktyka jest uznawana za jedno z poważniejszych naruszeń prawa konkurencji. Miarkując karę pieniężną uwzględniono również skutki zawartego porozumienia, a przede wszystkim to, iż doprowadziło ono do ograniczenia konkurencji tzw. „wewnątrzmarkowej” na drzwi antywłamaniowe marki „Gerda”.

Wymierzając karę pieniężną wzięto również pod uwagę, iż przedsiębiorca ten mógł co prawda nie posiadać wiedzy, iż postanowienia zawarte w umowie handlowej z „Gerdą” świadczą o zawarciu porozumienia polegającego na ustalaniu cen, niemniej jednak nie może to być usprawiedliwieniem dla tych partnerów handlowych. Zgodnie z art. 83 Konstytucji RP każdy ma obowiązek przestrzegania prawa Rzeczypospolitej Polskiej. Obowiązek znajomości i przestrzegania prawa ciąży tym bardziej na profesjonalnych uczestnikach rynku, takich jak uczestnicy niniejszego postępowania. Podmioty profesjonalnie działające na rynku powinny przewidzieć, że podejmowane przez nie działania mogą być uznane przez organ antymonopolowy za niezgodne z przepisami ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Decydując o wymiarze kary pieniężnej organ antymonopolowy uwzględnił jednakże pewne przesłanki łagodzące wymiar kary pieniężnej. Przede wszystkim organ

antymonopolowy wziął pod uwagę, iż inicjatorem tego porozumienia tak jak to wskazano na wcześniejszych stronach niniejszej decyzji była „Gerda”.

Ponadto organ antymonopolowy uwzględnił okoliczność, iż zarzucane stronom tego postępowania porozumienie zostało przez tych przedsiębiorców zaniechane jeszcze przed wszczęciem postępowania antymonopolowego, aczkolwiek po przeprowadzeniu przez organ antymonopolowy postępowania wyjaśniającego w tej sprawie.

Mając na uwadze powyżej wskazane okoliczności organ antymonopolowy postanowił o nałożeniu na tego przedsiębiorcę kary pieniężnej w wysokości 1121 zł (słownie: tysiąc sto dwadzieścia jeden złotych), stanowiącej ok. (...)% (tajemnica przedsiębiorcy - załącznik nr 4 do decyzji), kary maksymalnej jaka mogłaby być na niego nałożona za udział w porozumieniu.

32. Miarkując wysokość kary pieniężnej nakładanej na Damiana K. prowadzącego wraz Krzysztofem S., Jackiem K. i Jerzym W. działalność gospodarczą jako Master s.c. w Lublinie, organ antymonopolowy wziął pod uwagę następujące okoliczności.

Postanawiając o wysokości kary pieniężnej organ antymonopolowy wziął pod uwagę przede wszystkim fakt, iż przedsiębiorca uczestniczył w porozumieniu ograniczającym konkurencję mającym na celu ustalanie cen sprzedaży wyrobów produkowanych i sprzedawanych przez „Gerdę”, która to praktyka jest uznawana za jedno z poważniejszych naruszeń prawa konkurencji. Miarkując karę pieniężną uwzględniono również skutki zawartego porozumienia, a przede wszystkim to, iż doprowadziło ono do ograniczenia konkurencji tzw. „wewnątrzmarkowej” na drzwi antywłamaniowe marki „Gerda”.

Wymierzając karę pieniężną wzięto również pod uwagę, iż przedsiębiorca ten mógł co prawda nie posiadać wiedzy, iż postanowienia zawarte w umowie handlowej z „Gerdą” świadczą o zawarciu porozumienia polegającego na ustalaniu cen, niemniej jednak nie może to być usprawiedliwieniem dla tych partnerów handlowych. Zgodnie z art. 83 Konstytucji RP każdy ma obowiązek przestrzegania prawa Rzeczypospolitej Polskiej. Obowiązek znajomości i przestrzegania prawa ciąży tym bardziej na profesjonalnych uczestnikach rynku, takich jak uczestnicy niniejszego postępowania. Podmioty profesjonalnie działające na rynku powinny przewidzieć, że podejmowane przez nie działania mogą być uznane przez organ antymonopolowy za niezgodne z przepisami ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Decydując o wymiarze kary pieniężnej organ antymonopolowy uwzględnił jednakże pewne przesłanki łagodzące wymiar kary pieniężnej. Przede wszystkim organ antymonopolowy wziął pod uwagę, iż inicjatorem tego porozumienia tak jak to wskazano na wcześniejszych stronach niniejszej decyzji była „Gerda”.

Ponadto organ antymonopolowy uwzględnił okoliczność, iż zarzucane stronom tego postępowania porozumienie zostało przez tych przedsiębiorców zaniechane jeszcze przed wszczęciem postępowania antymonopolowego, aczkolwiek po przeprowadzeniu przez organ antymonopolowy postępowania wyjaśniającego w tej sprawie.

Mając na uwadze powyżej wskazane okoliczności organ antymonopolowy postanowił o nałożeniu na tego przedsiębiorcę kary pieniężnej w wysokości 3 158 zł (słownie: trzy tysiące sto pięćdziesiąt osiem złotych), stanowiącej ok. (...)% (tajemnica przedsiębiorcy - załącznik nr 4 do decyzji), kary maksymalnej jaka mogłaby być na niego nałożona za udział w

porozumieniu, za które to zobowiązanie odpowiadają solidarnie Krzysztof S., Jacek K. i Jerzy W.

33. Miarkując wysokość kary pieniężnej nakładanej na Krzysztofa S. prowadzącego wraz z Damianem K., Jackiem K. i Jerzym W. działalność gospodarczą jako Master s.c. w Lublinie, organ antymonopolowy wziął pod uwagę następujące okoliczności.

Postanawiając o wysokości kary pieniężnej organ antymonopolowy wziął pod uwagę przede wszystkim fakt, iż przedsiębiorca uczestniczył w porozumieniu ograniczającym konkurencję mającym na celu ustalanie cen sprzedaży wyrobów produkowanych i sprzedawanych przez „Gerdę”, która to praktyka jest uznawana za jedno z poważniejszych naruszeń prawa konkurencji. Miarkując karę pieniężną uwzględniono również skutki zawartego porozumienia, a przede wszystkim to, iż doprowadziło ono do ograniczenia konkurencji tzw. „wewnątrzmarkowej” na drzwi antywłamaniowe marki „Gerda”.

Wymierzając karę pieniężną wzięto również pod uwagę, iż przedsiębiorca ten mógł co prawda nie posiadać wiedzy, iż postanowienia zawarte w umowie handlowej z „Gerdą” świadczą o zawarciu porozumienia polegającego na ustalaniu cen, niemniej jednak nie może to być usprawiedliwieniem dla tych partnerów handlowych. Zgodnie z art. 83 Konsytucji RP każdy ma obowiązek przestrzegania prawa Rzeczypospolitej Polskiej. Obowiązek znajomości i przestrzegania prawa ciąży tym bardziej na profesjonalnych uczestnikach rynku, takich jak uczestnicy niniejszego postępowania. Podmioty profesjonalnie działające na rynku powinny przewidzieć, że podejmowane przez nie działania mogą być uznane przez organ antymonopolowy za niezgodne z przepisami ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Decydując o wymiarze kary pieniężnej organ antymonopolowy uwzględnił jednakże pewne przesłanki łagodzące wymiar kary pieniężnej. Przede wszystkim organ antymonopolowy wziął pod uwagę, iż inicjatorem tego porozumienia tak jak to wskazano na wcześniejszych stronach niniejszej decyzji była „Gerda”.

Ponadto organ antymonopolowy uwzględnił okoliczność, iż zarzucane stronom tego postępowania porozumienie zostało przez tych przedsiębiorców zaniechane jeszcze przed wszczęciem postępowania antymonopolowego, aczkolwiek po przeprowadzeniu przez organ antymonopolowy postępowania wyjaśniającego w tej sprawie.

Mając na uwadze powyżej wskazane okoliczności organ antymonopolowy postanowił o nałożeniu na tego przedsiębiorcę kary pieniężnej w wysokości 3 158 zł (słownie: trzy tysiące sto pięćdziesiąt osiem złotych), stanowiącej ok. (...)% (tajemnica przedsiębiorcy - załącznik nr 4 do decyzji), kary maksymalnej jaka mogłaby być na niego nałożona za udział w porozumieniu, za które to zobowiązanie odpowiadają solidarnie Damian K., Jacek K. i Jerzy W.

34. Miarkując wysokość kary pieniężnej nakładanej na Jacka K. prowadzącego wraz z Damianem K., Krzysztofem S. i Jerzym W. działalność gospodarczą jako Master s.c. w Lublinie, organ antymonopolowy wziął pod uwagę następujące okoliczności.

Postanawiając o wysokości kary pieniężnej organ antymonopolowy wziął pod uwagę przede wszystkim fakt, iż przedsiębiorca uczestniczył w porozumieniu ograniczającym konkurencję mającym na celu ustalanie cen sprzedaży wyrobów produkowanych i sprzedawanych przez „Gerdę”, która to praktyka jest uznawana za jedno z poważniejszych naruszeń prawa konkurencji. Miarkując karę pieniężną uwzględniono również skutki

zawartego porozumienia, a przede wszystkim to, iż doprowadziło ono do ograniczenia konkurencji tzw. „wewnątrzmarkowej” na drzwi antywłamaniowe marki „Gerda”.

Wymierzając karę pieniężną wzięto również pod uwagę, iż przedsiębiorca ten mógł co prawda nie posiadać wiedzy, iż postanowienia zawarte w umowie handlowej z „Gerdą” świadczą o zawarciu porozumienia polegającego na ustalaniu cen, niemniej jednak nie może to być usprawiedliwieniem dla tych partnerów handlowych. Zgodnie z art. 83 Konstytucji RP każdy ma obowiązek przestrzegania prawa Rzeczypospolitej Polskiej. Obowiązek znajomości i przestrzegania prawa ciąży tym bardziej na profesjonalnych uczestnikach rynku, takich jak uczestnicy niniejszego postępowania. Podmioty profesjonalnie działające na rynku powinny przewidzieć, że podejmowane przez nie działania mogą być uznane przez organ antymonopolowy za niezgodne z przepisami ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Decydując o wymiarze kary pieniężnej organ antymonopolowy uwzględnił jednakże pewne przesłanki łagodzące wymiar kary pieniężnej. Przede wszystkim organ antymonopolowy wziął pod uwagę, iż inicjatorem tego porozumienia tak jak to wskazano na wcześniejszych stronach niniejszej decyzji była „Gerda”.

Ponadto organ antymonopolowy uwzględnił okoliczność, iż zarzucane stronom tego postępowania porozumienie zostało przez tych przedsiębiorców zaniechane jeszcze przed wszczęciem postępowania antymonopolowego, aczkolwiek po przeprowadzeniu przez organ antymonopolowy postępowania wyjaśniającego w tej sprawie.

Mając na uwadze powyżej wskazane okoliczności organ antymonopolowy postanowił o nałożeniu na tego przedsiębiorcę kary pieniężnej w wysokości 3 158 zł (słownie: trzy tysiące sto pięćdziesiąt osiem złotych), stanowiącej ok. (...) % (tajemnica przedsiębiorcy - załącznik nr 4 do decyzji), kary maksymalnej jaka mogłaby być na niego nałożona za udział w porozumieniu, za które to zobowiązanie odpowiadają solidarnie Damian K., Krzysztof S. i Jerzy W.

35. Miarkując wysokość kary pieniężnej nakładanej na Jerzego W. prowadzącego wraz z Damianem K., Krzysztofem S. i Jackiem K. działalność gospodarczą jako Master s.c. w Lublinie, organ antymonopolowy wziął pod uwagę następujące okoliczności.

Postanawiając o wysokości kary pieniężnej organ antymonopolowy wziął pod uwagę przede wszystkim fakt, iż przedsiębiorca uczestniczył w porozumieniu ograniczającym konkurencję mającym na celu ustalanie cen sprzedaży wyrobów produkowanych i sprzedawanych przez „Gerde”, która to praktyka jest uznawana za jedno z poważniejszych naruszeń prawa konkurencji. Miarkując karę pieniężną uwzględniono również skutki zawartego porozumienia, a przede wszystkim to, iż doprowadziło ono do ograniczenia konkurencji tzw. „wewnątrzmarkowej” na drzwi antywłamaniowe marki „Gerda”.

Wymierzając karę pieniężną wzięto również pod uwagę, iż przedsiębiorca ten mógł co prawda nie posiadać wiedzy, iż postanowienia zawarte w umowie handlowej z „Gerdą” świadczą o zawarciu porozumienia polegającego na ustalaniu cen, niemniej jednak nie może to być usprawiedliwieniem dla tych partnerów handlowych. Zgodnie z art. 83 Konstytucji RP każdy ma obowiązek przestrzegania prawa Rzeczypospolitej Polskiej. Obowiązek znajomości i przestrzegania prawa ciąży tym bardziej na profesjonalnych uczestnikach rynku, takich jak uczestnicy niniejszego postępowania. Podmioty profesjonalnie działające na rynku powinny przewidzieć, że podejmowane przez nie działania mogą być uznane przez organ antymonopolowy za niezgodne z przepisami ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Decydując o wymiarze kary pieniężnej organ antymonopolowy uwzględnił jednakże pewne przesłanki łagodzące wymiar kary pieniężnej. Przede wszystkim organ antymonopolowy wziął pod uwagę, iż inicjatorem tego porozumienia tak jak to wskazano na wcześniejszych stronach niniejszej decyzji była „Gerda”.

Ponadto organ antymonopolowy uwzględnił okoliczność, iż zarzucane stronom tego postępowania porozumienie zostało przez tych przedsiębiorców zaniechane jeszcze przed wszczęciem postępowania antymonopolowego, aczkolwiek po przeprowadzeniu przez organ antymonopolowy postępowania wyjaśniającego w tej sprawie.

Mając na uwadze powyżej wskazane okoliczności organ antymonopolowy postanowił o nałożeniu na tego przedsiębiorcę kary pieniężnej w wysokości 3 158 zł (słownie: trzy tysiące sto pięćdziesiąt osiem złotych), stanowiącej ok. (...)% (tajemnica przedsiębiorcy - załącznik nr 4 do decyzji), kary maksymalnej jaka mogłaby być na niego nałożona za udział w porozumieniu, za które to zobowiązanie odpowiadają solidarnie Damian K., Krzysztof S. i Jacek K.

36. Miarkując wysokość kary pieniężnej nakładanej na Tomasza Ż. prowadzącego wraz z Wojciechem Ż. działalność gospodarczą jako PPHU Termovid s.c. w Skarżysku-Kamiennej, organ antymonopolowy wziął pod uwagę następujące okoliczności.

Postanawiając o wysokości kary pieniężnej organ antymonopolowy wziął pod uwagę przede wszystkim fakt, iż przedsiębiorca uczestniczył w porozumieniu ograniczającym konkurencję mającym na celu ustalanie cen sprzedaży wyrobów produkowanych i sprzedawanych przez „Gerdę”, która to praktyka jest uznawana za jedno z poważniejszych naruszeń prawa konkurencji. Miarkując karę pieniężną uwzględniono również skutki zawartego porozumienia, a przede wszystkim to, iż doprowadziło ono do ograniczenia konkurencji tzw. „wewnątrzmarkowej” na drzwi antywłamaniowe marki „Gerda”.

Wymierzając karę pieniężną wzięto również pod uwagę, iż przedsiębiorca ten mógł co prawda nie posiadać wiedzy, iż postanowienia zawarte w umowie handlowej z „Gerdą” świadczą o zawarciu porozumienia polegającego na ustalaniu cen, niemniej jednak nie może to być usprawiedliwieniem dla tych partnerów handlowych. Zgodnie z art. 83 Konsytucji RP każdy ma obowiązek przestrzegania prawa Rzeczypospolitej Polskiej. Obowiązek znajomości i przestrzegania prawa ciąży tym bardziej na profesjonalnych uczestnikach rynku, takich jak uczestnicy niniejszego postępowania. Podmioty profesjonalnie działające na rynku powinny przewidzieć, że podejmowane przez nie działania mogą być uznane przez organ antymonopolowy za niezgodne z przepisami ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Decydując o wymiarze kary pieniężnej organ antymonopolowy uwzględnił jednakże pewne przesłanki łagodzące wymiar kary pieniężnej. Przede wszystkim organ antymonopolowy wziął pod uwagę, iż inicjatorem tego porozumienia tak jak to wskazano na wcześniejszych stronach niniejszej decyzji była „Gerda”.

Ponadto organ antymonopolowy uwzględnił okoliczność, iż zarzucane stronom tego postępowania porozumienie zostało przez tych przedsiębiorców zaniechane jeszcze przed wszczęciem postępowania antymonopolowego, aczkolwiek po przeprowadzeniu przez organ antymonopolowy postępowania wyjaśniającego w tej sprawie.

Mając na uwadze powyżej wskazane okoliczności organ antymonopolowy postanowił o nałożeniu na tego przedsiębiorcę kary pieniężnej w wysokości 1 000 zł (słownie: tysiąc

złotych), stanowiącej ok. (...) % (tajemnica przedsiębiorcy - załącznik nr 4 do decyzji), kary maksymalnej jaka mogłaby być na niego nałożona za udział w porozumieniu, za które to zobowiązanie odpowiada solidarnie Wojciech Ż.

37. Miarkując wysokość kary pieniężnej nakładanej na Wojciecha Ż. prowadzącego wraz z Tomaszem Ż. działalność gospodarczą jako PPHU Termovid s.c. w Skarżysku-Kamienniej organ antymonopolowy wziął pod uwagę następujące okoliczności.

Postanawiając o wysokości kary pieniężnej organ antymonopolowy wziął pod uwagę przede wszystkim fakt, iż przedsiębiorca uczestniczył w porozumieniu ograniczającym konkurencję mającym na celu ustalanie cen sprzedaży wyrobów produkowanych i sprzedawanych przez „Gerdę”, która to praktyka jest uznawana za jedno z poważniejszych naruszeń prawa konkurencji. Miarkując karę pieniężną uwzględniono również skutki zawartego porozumienia, a przede wszystkim to, iż doprowadziło ono do ograniczenia konkurencji tzw. „wewnątrzmarkowej” na drzwi antywłamaniowe marki „Gerda”.

Wymierzając karę pieniężną wzięto również pod uwagę, iż przedsiębiorca ten mógł co prawda nie posiadać wiedzy, iż postanowienia zawarte w umowie handlowej z „Gerdą” świadczą o zawarciu porozumienia polegającego na ustalaniu cen, niemniej jednak nie może to być usprawiedliwieniem dla tych partnerów handlowych. Zgodnie z art. 83 Konsytucji RP każdy ma obowiązek przestrzegania prawa Rzeczypospolitej Polskiej. Obowiązek znajomości i przestrzegania prawa ciąży tym bardziej na profesjonalnych uczestnikach rynku, takich jak uczestnicy niniejszego postępowania. Podmioty profesjonalnie działające na rynku powinny przewidzieć, że podejmowane przez nie działania mogą być uznane przez organ antymonopolowy za niezgodne z przepisami ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Decydując o wymiarze kary pieniężnej organ antymonopolowy uwzględnił jednakże pewne przesłanki łagodzące wymiar kary pieniężnej. Przede wszystkim organ antymonopolowy wziął pod uwagę, iż inicjatorem tego porozumienia tak jak to wskazano na wcześniejszych stronach niniejszej decyzji była „Gerda”.

Ponadto organ antymonopolowy uwzględnił okoliczność, iż zarzucane stronom tego postępowania porozumienie zostało przez tych przedsiębiorców zaniechane jeszcze przed wszczęciem postępowania antymonopolowego, aczkolwiek po przeprowadzeniu przez organ antymonopolowy postępowania wyjaśniającego w tej sprawie.

Mając na uwadze powyżej wskazane okoliczności organ antymonopolowy postanowił o nałożeniu na tego przedsiębiorcę kary pieniężnej w wysokości 2 871 zł (słownie: dwa tysiące osiemset siedemdziesiąt jeden złotych), stanowiącej ok. (...) % (tajemnica przedsiębiorcy - załącznik nr 4 do decyzji), kary maksymalnej jaka mogłaby być na niego nałożona za udział w porozumieniu, za które to zobowiązanie odpowiada solidarnie Tomasz Ż.

38. Miarkując wysokość kary pieniężnej nakładanej na EUROPOL sp.j. Sławomir Brzeziński, Henryk Brzeziński w Piotrków Trybunalski, organ antymonopolowy wziął pod uwagę następujące okoliczności.

Postanawiając o wysokości kary pieniężnej organ antymonopolowy wziął pod uwagę przede wszystkim fakt, iż przedsiębiorca uczestniczył w porozumieniu ograniczającym konkurencję mającym na celu ustalanie cen sprzedaży wyrobów produkowanych i sprzedawanych przez „Gerdę”, która to praktyka jest uznawana za jedno z poważniejszych naruszeń prawa konkurencji. Miarkując karę pieniężną uwzględniono również skutki

zawartego porozumienia, a przede wszystkim to, iż doprowadziło ono do ograniczenia konkurencji tzw. „wewnątrzmarkowej” na drzwi antywłamaniowe marki „Gerda”.

Wymierzając karę pieniężną wzięto również pod uwagę, iż przedsiębiorca ten mógł co prawda nie posiadać wiedzy, iż postanowienia zawarte w umowie handlowej z „Gerdą” świadczą o zawarciu porozumienia polegającego na ustalaniu cen, niemniej jednak nie może to być usprawiedliwieniem dla tych partnerów handlowych. Zgodnie z art. 83 Konstytucji RP każdy ma obowiązek przestrzegania prawa Rzeczypospolitej Polskiej. Obowiązek znajomości i przestrzegania prawa ciąży tym bardziej na profesjonalnych uczestnikach rynku, takich jak uczestnicy niniejszego postępowania. Podmioty profesjonalnie działające na rynku powinny przewidzieć, że podejmowane przez nie działania mogą być uznane przez organ antymonopolowy za niezgodne z przepisami ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Decydując o wymiarze kary pieniężnej organ antymonopolowy uwzględnił jednakże pewne przesłanki łagodzące wymiar kary pieniężnej. Przede wszystkim organ antymonopolowy wziął pod uwagę, iż inicjatorem tego porozumienia tak jak to wskazano na wcześniejszych stronach niniejszej decyzji była „Gerda”.

Ponadto organ antymonopolowy uwzględnił okoliczność, iż zarzucane stronom tego postępowania porozumienie zostało przez tych przedsiębiorców zaniechane jeszcze przed wszczęciem postępowania antymonopolowego, aczkolwiek po przeprowadzeniu przez organ antymonopolowy postępowania wyjaśniającego w tej sprawie.

Mając na uwadze powyżej wskazane okoliczności organ antymonopolowy postanowił o nałożeniu na tego przedsiębiorcę kary pieniężnej w wysokości 7 332 zł (słownie: siedem tysięcy trzysta trzydzieści dwa złote), stanowiącej ok. (...%) (tajemnica przedsiębiorcy - załącznik nr 4 do decyzji), kary maksymalnej jaka mogłaby być na niego nałożona za udział w porozumieniu.

39. Miarkując wysokość kary pieniężnej nakładanej na Janusza Ł. P.P.H.U. „GEMINI” w Rzeszowie, organ antymonopolowy wziął pod uwagę następujące okoliczności.

Postanawiając o wysokości kary pieniężnej organ antymonopolowy wziął pod uwagę przede wszystkim fakt, iż przedsiębiorca uczestniczył w porozumieniu ograniczającym konkurencję mającym na celu ustalanie cen sprzedaży wyrobów produkowanych i sprzedawanych przez „Gerde”, która to praktyka jest uznawana za jedno z poważniejszych naruszeń prawa konkurencji. Miarkując karę pieniężną uwzględniono również skutki zawartego porozumienia, a przede wszystkim to, iż doprowadziło ono do ograniczenia konkurencji tzw. „wewnątrzmarkowej” na drzwi antywłamaniowe marki „Gerda”.

Wymierzając karę pieniężną wzięto również pod uwagę, iż przedsiębiorca ten mógł co prawda nie posiadać wiedzy, iż postanowienia zawarte w umowie handlowej z „Gerdą” świadczą o zawarciu porozumienia polegającego na ustalaniu cen, niemniej jednak nie może to być usprawiedliwieniem dla tych partnerów handlowych. Zgodnie z art. 83 Konstytucji RP każdy ma obowiązek przestrzegania prawa Rzeczypospolitej Polskiej. Obowiązek znajomości i przestrzegania prawa ciąży tym bardziej na profesjonalnych uczestnikach rynku, takich jak uczestnicy niniejszego postępowania. Podmioty profesjonalnie działające na rynku powinny przewidzieć, że podejmowane przez nie działania mogą być uznane przez organ antymonopolowy za niezgodne z przepisami ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Decydując o wymiarze kary pieniężnej organ antymonopolowy uwzględnił jednakże pewne przesłanki łagodzące wymiar kary pieniężnej. Przede wszystkim organ antymonopolowy wziął pod uwagę, iż inicjatorem tego porozumienia tak jak to wskazano na wcześniejszych stronach niniejszej decyzji była „Gerda”.

Ponadto organ antymonopolowy uwzględnił okoliczność, iż zarzucane stronom tego postępowania porozumienie zostało przez tych przedsiębiorców zaniechane jeszcze przed wszczęciem postępowania antymonopolowego, aczkolwiek po przeprowadzeniu przez organ antymonopolowy postępowania wyjaśniającego w tej sprawie.

Mając na uwadze powyżej wskazane okoliczności organ antymonopolowy postanowił o nałożeniu na tego przedsiębiorcę kary pieniężnej w wysokości 8 508 zł (słownie: osiem tysięcy pięćset osiem złotych), stanowiącej ok. (...)% (tajemnica przedsiębiorcy - załącznik nr 4 do decyzji), kary maksymalnej jaka mogłaby być na niego nałożona za udział w porozumieniu. (...)

40. Miarkując wysokość kary pieniężnej nakładanej na HERTZ-SYSTEMS LTD Sp. z o.o. w Zielonej Górze, organ antymonopolowy wziął pod uwagę następujące okoliczności.

Postanawiając o wysokości kary pieniężnej organ antymonopolowy wziął pod uwagę przede wszystkim fakt, iż przedsiębiorca uczestniczył w porozumieniu ograniczającym konkurencję mającym na celu ustalanie cen sprzedaży wyrobów produkowanych i sprzedawanych przez „Gerdę”, która to praktyka jest uznawana za jedno z poważniejszych naruszeń prawa konkurencji. Miarkując karę pieniężną uwzględniono również skutki zawartego porozumienia, a przede wszystkim to, iż doprowadziło ono do ograniczenia konkurencji tzw. „wewnątrzmarkowej” na drzwi antywłamaniowe marki „Gerda”.

Wymierzając karę pieniężną wzięto również pod uwagę, iż przedsiębiorca ten mógł co prawda nie posiadać wiedzy, iż postanowienia zawarte w umowie handlowej z „Gerdą” świadczą o zawarciu porozumienia polegającego na ustalaniu cen, niemniej jednak nie może to być usprawiedliwieniem dla tych partnerów handlowych. Zgodnie z art. 83 Konstytucji RP każdy ma obowiązek przestrzegania prawa Rzeczypospolitej Polskiej. Obowiązek znajomości i przestrzegania prawa ciąży tym bardziej na profesjonalnych uczestnikach rynku, takich jak uczestnicy niniejszego postępowania. Podmioty profesjonalnie działające na rynku powinny przewidzieć, że podejmowane przez nie działania mogą być uznane przez organ antymonopolowy za niezgodne z przepisami ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Decydując o wymiarze kary pieniężnej organ antymonopolowy uwzględnił jednakże pewne przesłanki łagodzące wymiar kary pieniężnej. Przede wszystkim organ antymonopolowy wziął pod uwagę, iż inicjatorem tego porozumienia tak jak to wskazano na wcześniejszych stronach niniejszej decyzji była „Gerda”.

Ponadto organ antymonopolowy uwzględnił okoliczność, iż zarzucane stronom tego postępowania porozumienie zostało przez tych przedsiębiorców zaniechane jeszcze przed wszczęciem postępowania antymonopolowego, aczkolwiek po przeprowadzeniu przez organ antymonopolowy postępowania wyjaśniającego w tej sprawie.

Mając na uwadze powyżej wskazane okoliczności organ antymonopolowy postanowił o nałożeniu na tego przedsiębiorcę kary pieniężnej w wysokości 49 681 zł (słownie: czterdzieści dziewięć tysięcy sześćset osiemdziesiąt jeden złotych), stanowiącej ok. (...)%

(tajemnica przedsiębiorcy – załącznik nr 5 do decyzji), kary maksymalnej jaka mogłaby być na niego nałożona za udział w porozumieniu.

41. Miarkując wysokość kary pieniężnej nakładanej na DORMET Sp. z o.o. w Warszawie, organ antymonopolowy wziął pod uwagę następujące okoliczności.

Postanawiając o wysokości kary pieniężnej organ antymonopolowy wziął pod uwagę przede wszystkim fakt, iż przedsiębiorca uczestniczył w porozumieniu ograniczającym konkurencję mającym na celu ustalanie cen sprzedaży wyrobów produkowanych i sprzedawanych przez „Gerde”, która to praktyka jest uznawana za jedno z poważniejszych naruszeń prawa konkurencji. Miarkując karę pieniężną uwzględniono również skutki zawartego porozumienia, a przede wszystkim to, iż doprowadziło ono do ograniczenia konkurencji tzw. „wewnątrzmarkowej” na drzwi antywłamaniowe marki „Gerda”.

Wymierzając karę pieniężną wzięto również pod uwagę, iż przedsiębiorca ten mógł co prawda nie posiadać wiedzy, iż postanowienia zawarte w umowie handlowej z „Gerdą” świadczą o zawarciu porozumienia polegającego na ustalaniu cen, niemniej jednak nie może to być usprawiedliwieniem dla tych partnerów handlowych. Zgodnie z art. 83 Konstytucji RP każdy ma obowiązek przestrzegania prawa Rzeczypospolitej Polskiej. Obowiązek znajomości i przestrzegania prawa ciąży tym bardziej na profesjonalnych uczestnikach rynku, takich jak uczestnicy niniejszego postępowania. Podmioty profesjonalnie działające na rynku powinny przewidzieć, że podejmowane przez nie działania mogą być uznane przez organ antymonopolowy za niezgodne z przepisami ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Decydując o wymiarze kary pieniężnej organ antymonopolowy uwzględnił jednakże pewne przesłanki łagodzące wymiar kary pieniężnej. Przede wszystkim organ antymonopolowy wziął pod uwagę, iż inicjatorem tego porozumienia tak jak to wskazano na wcześniejszych stronach niniejszej decyzji była „Gerda”.

Ponadto organ antymonopolowy uwzględnił okoliczność, iż zarzucane stronom tego postępowania porozumienie zostało przez tych przedsiębiorców zaniechane jeszcze przed wszczęciem postępowania antymonopolowego, aczkolwiek po przeprowadzeniu przez organ antymonopolowy postępowania wyjaśniającego w tej sprawie.

Mając na uwadze powyżej wskazane okoliczności organ antymonopolowy postanowił o nałożeniu na tego przedsiębiorcę kary pieniężnej w wysokości 15 038 zł (słownie: piętnaście tysięcy trzydzieści osiem złotych), stanowiącej ok. (...)% (tajemnica przedsiębiorcy - załącznik nr 5 do decyzji), kary maksymalnej jaka mogłaby być na niego nałożona za udział w porozumieniu.

42. Miarkując wysokość kary pieniężnej nakładanej na MAKRA-MET Urszula i Zygmunt Krajewscy sp.j. w Łodzi, organ antymonopolowy wziął pod uwagę następujące okoliczności.

Postanawiając o wysokości kary pieniężnej organ antymonopolowy wziął pod uwagę przede wszystkim fakt, iż przedsiębiorca uczestniczył w porozumieniu ograniczającym konkurencję mającym na celu ustalanie cen sprzedaży wyrobów produkowanych i sprzedawanych przez „Gerde”, która to praktyka jest uznawana za jedno z poważniejszych naruszeń prawa konkurencji. Miarkując karę pieniężną uwzględniono również skutki zawartego porozumienia, a przede wszystkim to, iż doprowadziło ono do ograniczenia konkurencji tzw. „wewnątrzmarkowej” na drzwi antywłamaniowe marki „Gerda”.

Wymierzając karę pieniężną wzięto również pod uwagę, iż przedsiębiorca ten mógł co prawda nie posiadać wiedzy, iż postanowienia zawarte w umowie handlowej z „Gerdą” świadczą o zawarciu porozumienia polegającego na ustalaniu cen, niemniej jednak nie może to być usprawiedliwieniem dla tych partnerów handlowych. Zgodnie z art. 83 Konstytucji RP każdy ma obowiązek przestrzegania prawa Rzeczypospolitej Polskiej. Obowiązek znajomości i przestrzegania prawa ciąży tym bardziej na profesjonalnych uczestnikach rynku, takich jak uczestnicy niniejszego postępowania. Podmioty profesjonalnie działające na rynku powinny przewidzieć, że podejmowane przez nie działania mogą być uznane przez organ antymonopolowy za niezgodne z przepisami ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Decydując o wymiarze kary pieniężnej organ antymonopolowy uwzględnił jednakże pewne przesłanki łagodzące wymiar kary pieniężnej. Przede wszystkim organ antymonopolowy wziął pod uwagę, iż inicjatorem tego porozumienia tak jak to wskazano na wcześniejszych stronach niniejszej decyzji była „Gerda”.

Ponadto organ antymonopolowy uwzględnił okoliczność, iż zarzucane stronom tego postępowania porozumienie zostało przez tych przedsiębiorców zaniechane jeszcze przed wszczęciem postępowania antymonopolowego, aczkolwiek po przeprowadzeniu przez organ antymonopolowy postępowania wyjaśniającego w tej sprawie.

Mając na uwadze powyżej wskazane okoliczności organ antymonopolowy postanowił o nałożeniu na tego przedsiębiorcę kary pieniężnej w wysokości 24 324 zł (słownie: dwadzieścia cztery tysiące trzysta dwadzieścia cztery złote), stanowiącej ok. (...)% (tajemnica przedsiębiorcy - załącznik nr 5 do decyzji), kary maksymalnej jaka mogłaby być na niego nałożona za udział w porozumieniu.

43. Miarkując wysokość kary pieniężnej nakładanej na „WERA” Sp. z o.o. w Szczecinie, organ antymonopolowy wziął pod uwagę następujące okoliczności.

Postanawiając o wysokości kary pieniężnej organ antymonopolowy wziął pod uwagę przede wszystkim fakt, iż przedsiębiorca uczestniczył w porozumieniu ograniczającym konkurencję mającym na celu ustalenie cen sprzedaży wyrobów produkowanych i sprzedawanych przez „Gerde”, która to praktyka jest uznawana za jedno z poważniejszych naruszeń prawa konkurencji. Miarkując karę pieniężną uwzględniono również skutki zawartego porozumienia, a przede wszystkim to, iż doprowadziło ono do ograniczenia konkurencji tzw. „wewnątrzmarkowej” na drzwi antywłamaniowe marki „Gerda”.

Wymierzając karę pieniężną wzięto również pod uwagę, iż przedsiębiorca ten mógł co prawda nie posiadać wiedzy, iż postanowienia zawarte w umowie handlowej z „Gerdą” świadczą o zawarciu porozumienia polegającego na ustalaniu cen, niemniej jednak nie może to być usprawiedliwieniem dla tych partnerów handlowych. Zgodnie z art. 83 Konstytucji RP każdy ma obowiązek przestrzegania prawa Rzeczypospolitej Polskiej. Obowiązek znajomości i przestrzegania prawa ciąży tym bardziej na profesjonalnych uczestnikach rynku, takich jak uczestnicy niniejszego postępowania. Podmioty profesjonalnie działające na rynku powinny przewidzieć, że podejmowane przez nie działania mogą być uznane przez organ antymonopolowy za niezgodne z przepisami ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Decydując o wymiarze kary pieniężnej organ antymonopolowy uwzględnił jednakże pewne przesłanki łagodzące wymiar kary pieniężnej. Przede wszystkim organ antymonopolowy wziął pod uwagę, iż inicjatorem tego porozumienia tak jak to wskazano na wcześniejszych stronach niniejszej decyzji była „Gerda”.

Ponadto organ antymonopolowy uwzględnił okoliczność, iż zarzucane stronom tego postępowania porozumienie zostało przez tych przedsiębiorców zaniechane jeszcze przed wszczęciem postępowania antymonopolowego, aczkolwiek po przeprowadzeniu przez organ antymonopolowy postępowania wyjaśniającego w tej sprawie.

Mając na uwadze powyżej wskazane okoliczności organ antymonopolowy postanowił o nałożeniu na tego przedsiębiorcę kary pieniężnej w wysokości 3 022 zł (słownie: trzy tysiące dwadzieścia dwa złote), stanowiącej ok. (...) % (tajemnica przedsiębiorcy - załącznik nr 5 do decyzji), kary maksymalnej jaka mogłaby być na niego nałożona za udział w porozumieniu.

44. Miarkując wysokość kary pieniężnej nakładanej na Iwonę G. „DIUNA” w Kłodawie, organ antymonopolowy wziął pod uwagę następujące okoliczności.

Postanawiając o wysokości kary pieniężnej organ antymonopolowy wziął pod uwagę przede wszystkim fakt, iż przedsiębiorca uczestniczył w porozumieniu ograniczającym konkurencję mającym na celu ustalanie cen sprzedaży wyrobów produkowanych i sprzedawanych przez „Gerdę”, która to praktyka jest uznawana za jedno z poważniejszych naruszeń prawa konkurencji. Miarkując karę pieniężną uwzględniono również skutki zawartego porozumienia, a przede wszystkim to, iż doprowadziło ono do ograniczenia konkurencji tzw. „wewnątrzmarkowej” na drzwi antywłamaniowe marki „Gerda”.

Wymierzając karę pieniężną wzięto również pod uwagę, iż przedsiębiorca ten mógł co prawda nie posiadać wiedzy, iż postanowienia zawarte w umowie handlowej z „Gerdą” świadczą o zawarciu porozumienia polegającego na ustalaniu cen, niemniej jednak nie może to być usprawiedliwieniem dla tych partnerów handlowych. Zgodnie z art. 83 Konstytucji RP każdy ma obowiązek przestrzegania prawa Rzeczypospolitej Polskiej. Obowiązek znajomości i przestrzegania prawa ciąży tym bardziej na profesjonalnych uczestnikach rynku, takich jak uczestnicy niniejszego postępowania. Podmioty profesjonalnie działające na rynku powinny przewidzieć, że podejmowane przez nie działania mogą być uznane przez organ antymonopolowy za niezgodne z przepisami ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Decydując o wymiarze kary pieniężnej organ antymonopolowy uwzględnił jednakże pewne przesłanki łagodzące wymiar kary pieniężnej. Przede wszystkim organ antymonopolowy wziął pod uwagę, iż inicjatorem tego porozumienia tak jak to wskazano na wcześniejszych stronach niniejszej decyzji była „Gerda”.

Ponadto organ antymonopolowy uwzględnił okoliczność, iż zarzucane stronom tego postępowania porozumienie zostało przez tych przedsiębiorców zaniechane jeszcze przed wszczęciem postępowania antymonopolowego, aczkolwiek po przeprowadzeniu przez organ antymonopolowy postępowania wyjaśniającego w tej sprawie.

Mając na uwadze powyżej wskazane okoliczności organ antymonopolowy postanowił o nałożeniu na tego przedsiębiorcę kary pieniężnej w wysokości 1 138 zł (słownie: tysiąc sto trzydzieści osiem złotych), stanowiącej ok. (...) % (tajemnica przedsiębiorcy - załącznik nr 5 do decyzji), kary maksymalnej jaka mogłaby być na niego nałożona za udział w porozumieniu.

45. Miarkując wysokość kary pieniężnej nakładanej na Annę S. ENVIRO-SAFEX w Łodzi, organ antymonopolowy wziął pod uwagę następujące okoliczności.

Postanawiając o wysokości kary pieniężnej organ antymonopolowy wziął pod uwagę przede wszystkim fakt, iż przedsiębiorca uczestniczył w porozumieniu ograniczającym

konkurencję mającym na celu ustalanie cen sprzedaży wyrobów produkowanych i sprzedawanych przez „Gerdę”, która to praktyka jest uznawana za jedno z poważniejszych naruszeń prawa konkurencji. Miarkując karę pieniężną uwzględniono również skutki zawartego porozumienia, a przede wszystkim to, iż doprowadziło ono do ograniczenia konkurencji tzw. „wewnątrzmarkowej” na drzwi antywłamaniowe marki „Gerda”.

Wymierzając karę pieniężną wzięto również pod uwagę, iż przedsiębiorca ten mógł co prawda nie posiadać wiedzy, iż postanowienia zawarte w umowie handlowej z „Gerdą” świadczą o zawarciu porozumienia polegającego na ustalaniu cen, niemniej jednak nie może to być usprawiedliwieniem dla tych partnerów handlowych. Zgodnie z art. 83 Konstytucji RP każdy ma obowiązek przestrzegania prawa Rzeczypospolitej Polskiej. Obowiązek znajomości i przestrzegania prawa ciąży tym bardziej na profesjonalnych uczestnikach rynku, takich jak uczestnicy niniejszego postępowania. Podmioty profesjonalnie działające na rynku powinny przewidzieć, że podejmowane przez nie działania mogą być uznane przez organ antymonopolowy za niezgodne z przepisami ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Decydując o wymiarze kary pieniężnej organ antymonopolowy uwzględnił jednakże pewne przesłanki łagodzące wymiar kary pieniężnej. Przede wszystkim organ antymonopolowy wziął pod uwagę, iż inicjatorem tego porozumienia tak jak to wskazano na wcześniejszych stronach niniejszej decyzji była „Gerda”.

Ponadto organ antymonopolowy uwzględnił okoliczność, iż zarzucane stronom tego postępowania porozumienie zostało przez tych przedsiębiorców zaniechane jeszcze przed wszczęciem postępowania antymonopolowego, aczkolwiek po przeprowadzeniu przez organ antymonopolowy postępowania wyjaśniającego w tej sprawie.

Mając na uwadze powyżej wskazane okoliczności organ antymonopolowy postanowił o nałożeniu na tego przedsiębiorcę kary pieniężnej w wysokości 3 575 zł (słownie: trzy tysiące pięćset siedemdziesiąt pięć złotych), stanowiącej ok. (...) % (tajemnica przedsiębiorcy - załącznik nr 5 do decyzji), kary maksymalnej jaka mogłaby być na niego nałożona za udział w porozumieniu.

46. Miarkując wysokość kary pieniężnej nakładanej na Biuro Handlowe Drzwi - TESSA sp.j., Lisi Ogon w Łochowie organ antymonopolowy wziął pod uwagę następujące okoliczności.

Postanawiając o wysokości kary pieniężnej organ antymonopolowy wziął pod uwagę przede wszystkim fakt, iż przedsiębiorca uczestniczył w porozumieniu ograniczającym konkurencję mającym na celu ustalanie cen sprzedaży wyrobów produkowanych i sprzedawanych przez „Gerdę”, która to praktyka jest uznawana za jedno z poważniejszych naruszeń prawa konkurencji. Miarkując karę pieniężną uwzględniono również skutki zawartego porozumienia, a przede wszystkim to, iż doprowadziło ono do ograniczenia konkurencji tzw. „wewnątrzmarkowej” na drzwi antywłamaniowe marki „Gerda”.

Wymierzając karę pieniężną wzięto również pod uwagę, iż przedsiębiorca ten mógł co prawda nie posiadać wiedzy, iż postanowienia zawarte w umowie handlowej z „Gerdą” świadczą o zawarciu porozumienia polegającego na ustalaniu cen, niemniej jednak nie może to być usprawiedliwieniem dla tych partnerów handlowych. Zgodnie z art. 83 Konstytucji RP każdy ma obowiązek przestrzegania prawa Rzeczypospolitej Polskiej. Obowiązek znajomości i przestrzegania prawa ciąży tym bardziej na profesjonalnych uczestnikach rynku, takich jak

uczestnicy niniejszego postępowania. Podmioty profesjonalnie działające na rynku powinny przewidzieć, że podejmowane przez nie działania mogą być uznane przez organ antymonopolowy za niezgodne z przepisami ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Decydując o wymiarze kary pieniężnej organ antymonopolowy uwzględnił jednakże pewne przesłanki łagodzące wymiar kary pieniężnej. Przede wszystkim organ antymonopolowy wziął pod uwagę, iż inicjatorem tego porozumienia tak jak to wskazano na wcześniejszych stronach niniejszej decyzji była „Gerda”.

Ponadto organ antymonopolowy uwzględnił okoliczność, iż zarzucane stronom tego postępowania porozumienie zostało przez tych przedsiębiorców zaniechane jeszcze przed wszczęciem postępowania antymonopolowego, aczkolwiek po przeprowadzeniu przez organ antymonopolowy postępowania wyjaśniającego w tej sprawie.

Mając na uwadze powyżej wskazane okoliczności organ antymonopolowy postanowił o nałożeniu na tego przedsiębiorcę kary pieniężnej w wysokości 10 498 zł (słownie: dziesięć tysięcy czterysta dziewięćdziesiąt osiem złotych), stanowiącej ok. (...)% (tajemnica przedsiębiorcy - załącznik nr 5 do decyzji), kary maksymalnej jaka mogłaby być na niego nałożona za udział w porozumieniu. (...)

47. Miarkując wysokość kary pieniężnej nakładanej na STALREM Dariusz Grabarczyk Elżbieta Grabarczyk sp.j. w Płocku, organ antymonopolowy wziął pod uwagę następujące okoliczności.

Postanawiając o wysokości kary pieniężnej organ antymonopolowy wziął pod uwagę przede wszystkim fakt, iż przedsiębiorca uczestniczył w porozumieniu ograniczającym konkurencję mającym na celu ustalanie cen sprzedaży wyrobów produkowanych i sprzedawanych przez „Gerde”, która to praktyka jest uznawana za jedno z poważniejszych naruszeń prawa konkurencji. Miarkując karę pieniężną uwzględniono również skutki zawartego porozumienia, a przede wszystkim to, iż doprowadziło ono do ograniczenia konkurencji tzw. „wewnątrzmarkowej” na drzwi antywłamaniowe marki „Gerda”.

Wymierzając karę pieniężną wzięto również pod uwagę, iż przedsiębiorca ten mógł co prawda nie posiadać wiedzy, iż postanowienia zawarte w umowie handlowej z „Gerdą” świadczą o zawarciu porozumienia polegającego na ustalaniu cen, niemniej jednak nie może to być usprawiedliwieniem dla tych partnerów handlowych. Zgodnie z art. 83 Konstytucji RP każdy ma obowiązek przestrzegania prawa Rzeczypospolitej Polskiej. Obowiązek znajomości i przestrzegania prawa ciąży tym bardziej na profesjonalnych uczestnikach rynku, takich jak uczestnicy niniejszego postępowania. Podmioty profesjonalnie działające na rynku powinny przewidzieć, że podejmowane przez nie działania mogą być uznane przez organ antymonopolowy za niezgodne z przepisami ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Decydując o wymiarze kary pieniężnej organ antymonopolowy uwzględnił jednakże pewne przesłanki łagodzące wymiar kary pieniężnej. Przede wszystkim organ antymonopolowy wziął pod uwagę, iż inicjatorem tego porozumienia tak jak to wskazano na wcześniejszych stronach niniejszej decyzji była „Gerda”.

Ponadto organ antymonopolowy uwzględnił okoliczność, iż zarzucane stronom tego postępowania porozumienie zostało przez tych przedsiębiorców zaniechane jeszcze przed wszczęciem postępowania antymonopolowego, aczkolwiek po przeprowadzeniu przez organ antymonopolowy postępowania wyjaśniającego w tej sprawie.

Mając na uwadze powyżej wskazane okoliczności organ antymonopolowy postanowił o nałożeniu na tego przedsiębiorcę kary pieniężnej w wysokości 10 642 zł (słownie: dziesięć tysięcy sześćset czterdzieści dwa złote), stanowiącej ok. (...)% (tajemnica przedsiębiorcy - załącznik nr 5 do decyzji), kary maksymalnej jaka mogłaby być na niego nałożona za udział w porozumieniu.

48. Miarkując wysokość kary pieniężnej nakładanej na Jarosława K. prowadzącego wraz z Anną Ch.-K. działalność gospodarczą jako TECHNET s.c. w Olsztynie, organ antymonopolowy wziął pod uwagę następujące okoliczności.

Postanawiając o wysokości kary pieniężnej organ antymonopolowy wziął pod uwagę przede wszystkim fakt, iż przedsiębiorca uczestniczył w porozumieniu ograniczającym konkurencję mającym na celu ustalanie cen sprzedaży wyrobów produkowanych i sprzedawanych przez „Gerdę”, która to praktyka jest uznawana za jedno z poważniejszych naruszeń prawa konkurencji. Miarkując karę pieniężną uwzględniono również skutki zawartego porozumienia, a przede wszystkim to, iż doprowadziło ono do ograniczenia konkurencji tzw. „wewnątrzmarkowej” na drzwi antywłamaniowe marki „Gerda”.

Wymierzając karę pieniężną wzięto również pod uwagę, iż przedsiębiorca ten mógł co prawda nie posiadać wiedzy, iż postanowienia zawarte w umowie handlowej z „Gerdą” świadczą o zawarciu porozumienia polegającego na ustalaniu cen, niemniej jednak nie może to być usprawiedliwieniem dla tych partnerów handlowych. Zgodnie z art. 83 Konstytucji RP każdy ma obowiązek przestrzegania prawa Rzeczypospolitej Polskiej. Obowiązek znajomości i przestrzegania prawa ciąży tym bardziej na profesjonalnych uczestnikach rynku, takich jak uczestnicy niniejszego postępowania. Podmioty profesjonalnie działające na rynku powinny przewidzieć, że podejmowane przez nie działania mogą być uznane przez organ antymonopolowy za niezgodne z przepisami ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Decydując o wymiarze kary pieniężnej organ antymonopolowy uwzględnił jednakże pewne przesłanki łagodzące wymiar kary pieniężnej. Przede wszystkim organ antymonopolowy wziął pod uwagę, iż inicjatorem tego porozumienia tak jak to wskazano na wcześniejszych stronach niniejszej decyzji była „Gerda”.

Ponadto organ antymonopolowy uwzględnił okoliczność, iż zarzucane stronom tego postępowania porozumienie zostało przez tych przedsiębiorców zaniechane jeszcze przed wszczęciem postępowania antymonopolowego, aczkolwiek po przeprowadzeniu przez organ antymonopolowy postępowania wyjaśniającego w tej sprawie.

Mając na uwadze powyżej wskazane okoliczności organ antymonopolowy postanowił o nałożeniu na tego przedsiębiorcę kary pieniężnej w wysokości 1 308 zł (słownie: tysiąc trzysta osiem złotych), stanowiącej ok. (...)% (tajemnica przedsiębiorcy - załącznik nr 5 do decyzji), kary maksymalnej jaka mogłaby być na niego nałożona za udział w porozumieniu, za które to zobowiązanie odpowiada solidarnie Anna Ch.-K.

49. Miarkując wysokość kary pieniężnej nakładanej na Annę Ch.-K. prowadzącą wraz z Jarosławem K. działalność gospodarczą jako TECHNET s.c. w Olsztynie, organ antymonopolowy wziął pod uwagę następujące okoliczności.

Postanawiając o wysokości kary pieniężnej organ antymonopolowy wziął pod uwagę przede wszystkim fakt, iż przedsiębiorca uczestniczył w porozumieniu ograniczającym konkurencję mającym na celu ustalanie cen sprzedaży wyrobów produkowanych i sprzedawanych przez „Gerdę”, która to praktyka jest uznawana za jedno z poważniejszych

naruszeń prawa konkurencji. Miarkując karę pieniężną uwzględniono również skutki zawartego porozumienia, a przede wszystkim to, iż doprowadziło ono do ograniczenia konkurencji tzw. „wewnątrzmarkowej” na drzwi antywłamaniowe marki „Gerda”.

Wymierzając karę pieniężną wzięto również pod uwagę, iż przedsiębiorca ten mógł co prawda nie posiadać wiedzy, iż postanowienia zawarte w umowie handlowej z „Gerdą” świadczą o zawarciu porozumienia polegającego na ustalaniu cen, niemniej jednak nie może to być usprawiedliwieniem dla tych partnerów handlowych. Zgodnie z art. 83 Konstytucji RP każdy ma obowiązek przestrzegania prawa Rzeczypospolitej Polskiej. Obowiązek znajomości i przestrzegania prawa ciąży tym bardziej na profesjonalnych uczestnikach rynku, takich jak uczestnicy niniejszego postępowania. Podmioty profesjonalnie działające na rynku powinny przewidzieć, że podejmowane przez nie działania mogą być uznane przez organ antymonopolowy za niezgodne z przepisami ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Decydując o wymiarze kary pieniężnej organ antymonopolowy uwzględnił jednakże pewne przesłanki łagodzące wymiar kary pieniężnej. Przede wszystkim organ antymonopolowy wziął pod uwagę, iż inicjatorem tego porozumienia tak jak to wskazano na wcześniejszych stronach niniejszej decyzji była „Gerda”.

Ponadto organ antymonopolowy uwzględnił okoliczność, iż zarzucane stronom tego postępowania porozumienie zostało przez tych przedsiębiorców zaniechane jeszcze przed wszczęciem postępowania antymonopolowego, aczkolwiek po przeprowadzeniu przez organ antymonopolowy postępowania wyjaśniającego w tej sprawie.

Mając na uwadze powyżej wskazane okoliczności organ antymonopolowy postanowił o nałożeniu na tego przedsiębiorcę kary pieniężnej w wysokości 1 000 zł (słownie: tysiąc złotych), stanowiącej ok. (...)% (tajemnica przedsiębiorcy - załącznik nr 5 do decyzji), kary maksymalnej jaka mogłaby być na niego nałożona za udział w porozumieniu, za które to zobowiązanie odpowiada solidarnie Jarosław K..

50. Miarkując wysokość kary pieniężnej nakładanej na „PERFEKT PLUS” Sp. z o.o. w Szczecinie, organ antymonopolowy wziął pod uwagę następujące okoliczności.

Postanawiając o wysokości kary pieniężnej organ antymonopolowy wziął pod uwagę przede wszystkim fakt, iż przedsiębiorca uczestniczył w porozumieniu ograniczającym konkurencję mającym na celu ustalanie cen sprzedaży wyrobów produkowanych i sprzedawanych przez „Gerde”, która to praktyka jest uznawana za jedno z poważniejszych naruszeń prawa konkurencji. Miarkując karę pieniężną uwzględniono również skutki zawartego porozumienia, a przede wszystkim to, iż doprowadziło ono do ograniczenia konkurencji tzw. „wewnątrzmarkowej” na drzwi antywłamaniowe marki „Gerda”.

Wymierzając karę pieniężną wzięto również pod uwagę, iż przedsiębiorca ten mógł co prawda nie posiadać wiedzy, iż postanowienia zawarte w umowie handlowej z „Gerdą” świadczą o zawarciu porozumienia polegającego na ustalaniu cen, niemniej jednak nie może to być usprawiedliwieniem dla tych partnerów handlowych. Zgodnie z art. 83 Konstytucji RP każdy ma obowiązek przestrzegania prawa Rzeczypospolitej Polskiej. Obowiązek znajomości i przestrzegania prawa ciąży tym bardziej na profesjonalnych uczestnikach rynku, takich jak uczestnicy niniejszego postępowania. Podmioty profesjonalnie działające na rynku powinny przewidzieć, że podejmowane przez nie działania mogą być uznane przez organ antymonopolowy za niezgodne z przepisami ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Decydując o wymiarze kary pieniężnej organ antymonopolowy uwzględnił jednakże pewne przesłanki łagodzące wymiar kary pieniężnej. Przede wszystkim organ antymonopolowy wziął pod uwagę, iż inicjatorem tego porozumienia tak jak to wskazano na wcześniejszych stronach niniejszej decyzji była „Gerda”.

Ponadto organ antymonopolowy uwzględnił okoliczność, iż zarzucane stronom tego postępowania porozumienie zostało przez tych przedsiębiorców zaniechane jeszcze przed wszczęciem postępowania antymonopolowego, aczkolwiek po przeprowadzeniu przez organ antymonopolowy postępowania wyjaśniającego w tej sprawie.

Mając na uwadze powyżej wskazane okoliczności organ antymonopolowy postanowił o nałożeniu na tego przedsiębiorcę kary pieniężnej w wysokości 3 200 zł (słownie: trzy tysiące dwieście złotych), stanowiącej ok. (...)% (tajemnica przedsiębiorcy - załącznik nr 6 do decyzji), kary maksymalnej jaka mogłaby być na niego nałożona za udział w porozumieniu.

51. Miarkując wysokość kary pieniężnej nakładanej na - Zbigniewa Ł. „U-H-T Okna” we Wrocławiu, organ antymonopolowy wziął pod uwagę następujące okoliczności.

Postanawiając o wysokości kary pieniężnej organ antymonopolowy wziął pod uwagę przede wszystkim fakt, iż przedsiębiorca uczestniczył w porozumieniu ograniczającym konkurencję mającym na celu ustalanie cen sprzedaży wyrobów produkowanych i sprzedawanych przez „Gerde”, która to praktyka jest uznawana za jedno z poważniejszych naruszeń prawa konkurencji. Miarkując karę pieniężną uwzględniono również skutki zawartego porozumienia, a przede wszystkim to, iż doprowadziło ono do ograniczenia konkurencji tzw. „wewnątrzmarkowej” na drzwi antywłamaniowe marki „Gerda”.

Wymierzając karę pieniężną wzięto również pod uwagę, iż przedsiębiorca ten mógł co prawda nie posiadać wiedzy, iż postanowienia zawarte w umowie handlowej z „Gerdą” świadczą o zawarciu porozumienia polegającego na ustalaniu cen, niemniej jednak nie może to być usprawiedliwieniem dla tych partnerów handlowych. Zgodnie z art. 83 Konstytucji RP każdy ma obowiązek przestrzegania prawa Rzeczypospolitej Polskiej. Obowiązek znajomości i przestrzegania prawa ciąży tym bardziej na profesjonalnych uczestnikach rynku, takich jak uczestnicy niniejszego postępowania. Podmioty profesjonalnie działające na rynku powinny przewidzieć, że podejmowane przez nie działania mogą być uznane przez organ antymonopolowy za niezgodne z przepisami ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Decydując o wymiarze kary pieniężnej organ antymonopolowy uwzględnił jednakże pewne przesłanki łagodzące wymiar kary pieniężnej. Przede wszystkim organ antymonopolowy wziął pod uwagę, iż inicjatorem tego porozumienia tak jak to wskazano na wcześniejszych stronach niniejszej decyzji była „Gerda”.

Ponadto organ antymonopolowy uwzględnił okoliczność, iż zarzucane stronom tego postępowania porozumienie zostało przez tych przedsiębiorców zaniechane jeszcze przed wszczęciem postępowania antymonopolowego, aczkolwiek po przeprowadzeniu przez organ antymonopolowy postępowania wyjaśniającego w tej sprawie.

Mając na uwadze powyżej wskazane okoliczności organ antymonopolowy postanowił o nałożeniu na tego przedsiębiorcę kary pieniężnej w wysokości 7 931 zł (słownie: siedem tysięcy dziewięćset trzydzieści jeden złotych), stanowiącej ok. (...)% (tajemnica przedsiębiorcy – załącznik nr 6 do decyzji), kary maksymalnej jaka mogłaby być na niego nałożona za udział w porozumieniu. (...)

52. Miarkując wysokość kary pieniężnej nakładanej na Hannę G. HANBUD-2 w Warszawie, organ antymonopolowy wziął pod uwagę następujące okoliczności.

Postanawiając o wysokości kary pieniężnej organ antymonopolowy wziął pod uwagę przede wszystkim fakt, iż przedsiębiorca uczestniczył w porozumieniu ograniczającym konkurencję mającym na celu ustalanie cen sprzedaży wyrobów produkowanych i sprzedawanych przez „Gerdę”, która to praktyka jest uznawana za jedno z poważniejszych naruszeń prawa konkurencji. Miarkując karę pieniężną uwzględniono również skutki zawartego porozumienia, a przede wszystkim to, iż doprowadziło ono do ograniczenia konkurencji tzw. „wewnątrzmarkowej” na drzwi antywłamaniowe marki „Gerda”.

Wymierzając karę pieniężną wzięto również pod uwagę, iż przedsiębiorca ten mógł co prawda nie posiadać wiedzy, iż postanowienia zawarte w umowie handlowej z „Gerdą” świadczą o zawarciu porozumienia polegającego na ustalaniu cen, niemniej jednak nie może to być usprawiedliwieniem dla tych partnerów handlowych. Zgodnie z art. 83 Konstytucji RP każdy ma obowiązek przestrzegania prawa Rzeczypospolitej Polskiej. Obowiązek znajomości i przestrzegania prawa ciąży tym bardziej na profesjonalnych uczestnikach rynku, takich jak uczestnicy niniejszego postępowania. Podmioty profesjonalnie działające na rynku powinny przewidzieć, że podejmowane przez nie działania mogą być uznane przez organ antymonopolowy za niezgodne z przepisami ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Decydując o wymiarze kary pieniężnej organ antymonopolowy uwzględnił jednakże pewne przesłanki łagodzące wymiar kary pieniężnej. Przede wszystkim organ antymonopolowy wziął pod uwagę, iż inicjatorem tego porozumienia tak jak to wskazano na wcześniejszych stronach niniejszej decyzji była „Gerda”.

Ponadto organ antymonopolowy uwzględnił okoliczność, iż zarzucane stronom tego postępowania porozumienie zostało przez tych przedsiębiorców zaniechane jeszcze przed wszczęciem postępowania antymonopolowego, aczkolwiek po przeprowadzeniu przez organ antymonopolowy postępowania wyjaśniającego w tej sprawie.

Mając na uwadze powyżej wskazane okoliczności organ antymonopolowy postanowił o nałożeniu na tego przedsiębiorcę kary pieniężnej w wysokości 1 000 zł (słownie: tysiąc złotych), stanowiącej ok. (...) % (tajemnica przedsiębiorcy - załącznik nr 6 do decyzji), kary maksymalnej jaka mogłaby być na niego nałożona za udział w porozumieniu. (...)

53. Miarkując wysokość kary pieniężnej nakładanej na „Jarda-Bud” Sp. z o.o. w Lublinie, organ antymonopolowy wziął pod uwagę następujące okoliczności.

Postanawiając o wysokości kary pieniężnej organ antymonopolowy wziął pod uwagę przede wszystkim fakt, iż przedsiębiorca uczestniczył w porozumieniu ograniczającym konkurencję mającym na celu ustalanie cen sprzedaży wyrobów produkowanych i sprzedawanych przez „Gerdę”, która to praktyka jest uznawana za jedno z poważniejszych naruszeń prawa konkurencji. Miarkując karę pieniężną uwzględniono również skutki zawartego porozumienia, a przede wszystkim to, iż doprowadziło ono do ograniczenia konkurencji tzw. „wewnątrzmarkowej” na drzwi antywłamaniowe marki „Gerda”.

Wymierzając karę pieniężną wzięto również pod uwagę, iż przedsiębiorca ten mógł co prawda nie posiadać wiedzy, iż postanowienia zawarte w umowie handlowej z „Gerdą” świadczą o zawarciu porozumienia polegającego na ustalaniu cen, niemniej jednak nie może to być usprawiedliwieniem dla tych partnerów handlowych. Zgodnie z art. 83 Konstytucji RP każdy ma obowiązek przestrzegania prawa Rzeczypospolitej Polskiej. Obowiązek znajomości

i przestrzegania prawa ciąży tym bardziej na profesjonalnych uczestnikach rynku, takich jak uczestnicy niniejszego postępowania. Podmioty profesjonalnie działające na rynku powinny przewidzieć, że podejmowane przez nie działania mogą być uznane przez organ antymonopolowy za niezgodne z przepisami ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Decydując o wymiarze kary pieniężnej organ antymonopolowy uwzględnił jednakże pewne przesłanki łagodzące wymiar kary pieniężnej. Przede wszystkim organ antymonopolowy wziął pod uwagę, iż inicjatorem tego porozumienia tak jak to wskazano na wcześniejszych stronach niniejszej decyzji była „Gerda”.

Ponadto organ antymonopolowy uwzględnił okoliczność, iż zarzucane stronom tego postępowania porozumienie zostało przez tych przedsiębiorców zaniechane jeszcze przed wszczęciem postępowania antymonopolowego, aczkolwiek po przeprowadzeniu przez organ antymonopolowy postępowania wyjaśniającego w tej sprawie.

Mając na uwadze powyżej wskazane okoliczności organ antymonopolowy postanowił o nałożeniu na tego przedsiębiorcę kary pieniężnej w wysokości 1 847 zł (słownie: tysiąc osiemset czterdzieści siedem złotych), stanowiącej ok. (...)% (tajemnica przedsiębiorcy - załącznik nr 6 do decyzji), kary maksymalnej jaka mogłaby być na niego nałożona za udział w porozumieniu.

54. Miarkując wysokość kary pieniężnej nakładanej na Martę B. FOBOS w Starachowicach, organ antymonopolowy wziął pod uwagę następujące okoliczności.

Postanawiając o wysokości kary pieniężnej organ antymonopolowy wziął pod uwagę przede wszystkim fakt, iż przedsiębiorca uczestniczył w porozumieniu ograniczającym konkurencję mającym na celu ustalanie cen sprzedaży wyrobów produkowanych i sprzedawanych przez „Gerde”, która to praktyka jest uznawana za jedno z poważniejszych naruszeń prawa konkurencji. Miarkując karę pieniężną uwzględniono również skutki zawartego porozumienia, a przede wszystkim to, iż doprowadziło ono do ograniczenia konkurencji tzw. „wewnątrzmarkowej” na drzwi antywłamaniowe marki „Gerda”.

Wymierzając karę pieniężną wzięto również pod uwagę, iż przedsiębiorca ten mógł co prawda nie posiadać wiedzy, iż postanowienia zawarte w umowie handlowej z „Gerdą” świadczą o zawarciu porozumienia polegającego na ustalaniu cen, niemniej jednak nie może to być usprawiedliwieniem dla tych partnerów handlowych. Zgodnie z art. 83 Konstytucji RP każdy ma obowiązek przestrzegania prawa Rzeczypospolitej Polskiej. Obowiązek znajomości i przestrzegania prawa ciąży tym bardziej na profesjonalnych uczestnikach rynku, takich jak uczestnicy niniejszego postępowania. Podmioty profesjonalnie działające na rynku powinny przewidzieć, że podejmowane przez nie działania mogą być uznane przez organ antymonopolowy za niezgodne z przepisami ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Decydując o wymiarze kary pieniężnej organ antymonopolowy uwzględnił jednakże pewne przesłanki łagodzące wymiar kary pieniężnej. Przede wszystkim organ antymonopolowy wziął pod uwagę, iż inicjatorem tego porozumienia tak jak to wskazano na wcześniejszych stronach niniejszej decyzji była „Gerda”.

Ponadto organ antymonopolowy uwzględnił okoliczność, iż zarzucane stronom tego postępowania porozumienie zostało przez tych przedsiębiorców zaniechane jeszcze przed wszczęciem postępowania antymonopolowego, aczkolwiek po przeprowadzeniu przez organ antymonopolowy postępowania wyjaśniającego w tej sprawie.

Mając na uwadze powyżej wskazane okoliczności organ antymonopolowy postanowił o nałożeniu na tego przedsiębiorcę kary pieniężnej w wysokości 1 000 zł (słownie: tysiąc złotych) stanowiącej ok. (...)% (tajemnica przedsiębiorcy - załącznik nr 6 do decyzji), kary maksymalnej jaka mogłaby być na niego nałożona za udział w porozumieniu.

Stąd też orzeczono jak w punkcie I.b. sentencji decyzji.

Zgodnie z art. 112 ust. 3 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów karę pieniężną należy uiścić w terminie 14 dni od dnia uprawomocnienia się niniejszej decyzji na konto Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów: NBP o/o Warszawa Nr 51101010100078782231000000.

I.c. Zgodnie z art. 80 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, organ antymonopolowy rozstrzyga o kosztach w drodze postanowienia, które może być zamieszczone w decyzji kończącej postępowanie. W myśl art. 77 tej ustawy, jeżeli postępowanie zostało wszczęte z urzędu i w jego wyniku organ antymonopolowy stwierdził naruszenie przepisów tejże ustawy, przedsiębiorca lub związek przedsiębiorców, który dopuścił się tego naruszenia, zobowiązany jest ponieść koszty postępowania.

Niniejsze postępowanie antymonopolowe zostało wszczęte z urzędu. W jego wyniku organ antymonopolowy w punkcie I.a sentencji przedmiotowej decyzji stwierdził naruszenie art. 6 ust. 1 pkt 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów przez strony postępowania wymienione w tym punkcie decyzji. Kosztami niniejszego postępowania są dla organu antymonopolowego wydatki związane z doręczaniem stronom pism w toku postępowania. W związku z powyższym organ antymonopolowy postanowił obciążyć każdego z przedsiębiorców wymienionego w punkcie I.c niniejszej decyzji kwotą kosztów w wysokości 43 PLN (słownie: czterdzieści trzy złote).

W związku z powyższym orzeczono jak w punkcie I.c sentencji.

Koszty niniejszego postępowania, przedsiębiorcy wymienieni w punkcie I.c niniejszej decyzji, obowiązane są wpłacić na konto Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów: NBP o/o Warszawa Nr 51101010100078782231000000 w terminie 14 dni od dnia uprawomocnienia się niniejszej decyzji.

Stosownie do treści art. 81 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w związku z art. 479²⁸ § 2 Kpc – od niniejszej decyzji przysługuje odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie dwutygodniowym od dnia jej doręczenia, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów - Delegatury Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Katowicach.

W przypadku jednak kwestionowania wyłącznie postanowienia o kosztach zawartego w punkcie I.c. niniejszej decyzji, stosownie do art. 81 ust. 5 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w związku z 479³² § 1 i 2 Kpc, należy wnieść zażalenie do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów – Delegatury Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Katowicach w terminie tygodnia od dnia doręczenia niniejszej decyzji.

Maciej Fragsztajn
Dyrektor Delegatury